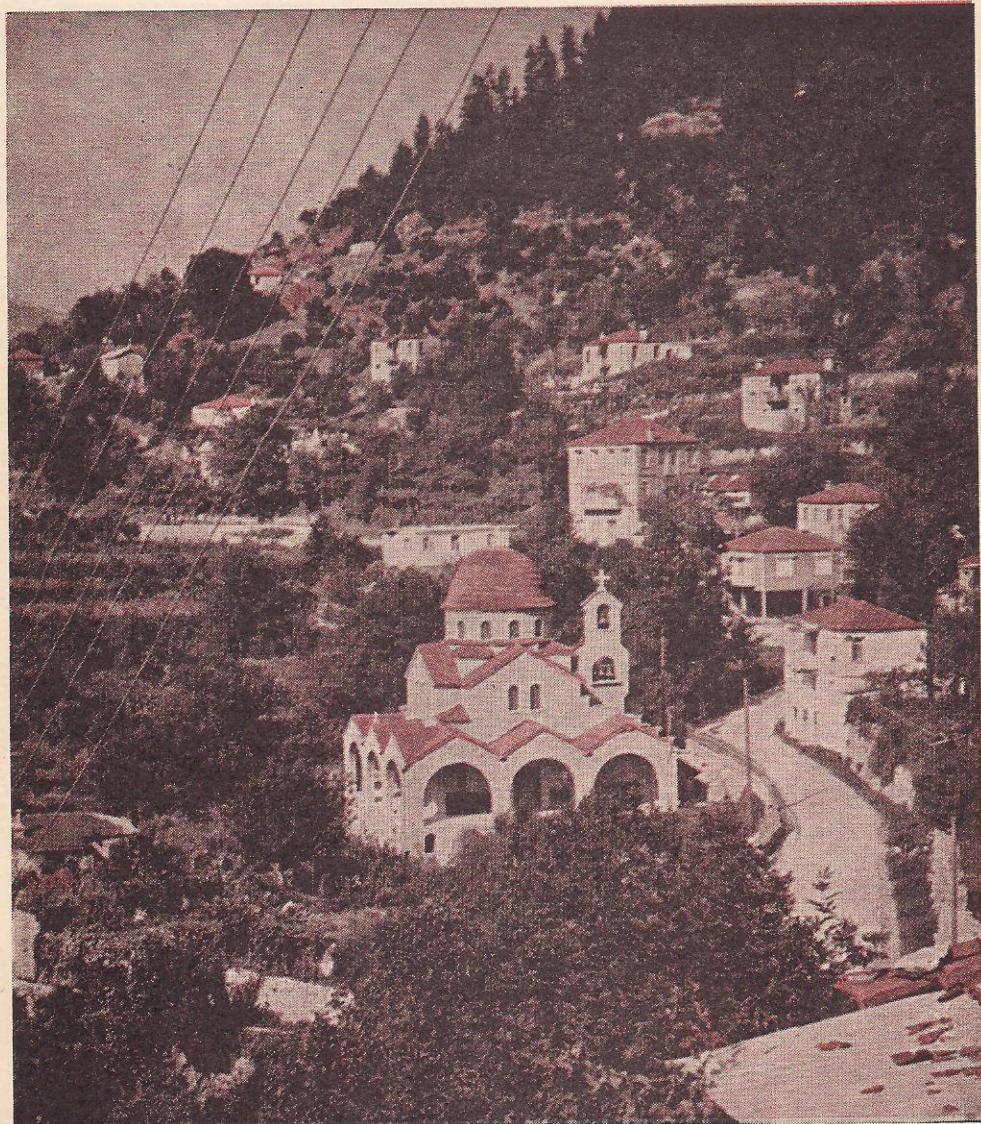

Η ΦΩΝΗ

τοῦ Μεχάλου Χωριοῦ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1972

"Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ,,

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΑΡΥΜΑΤΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 2ον - ΑΡ. ΦΥΛΛΩΝ 3,4,5

ΑΘΗΝΑΙ:

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1972

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Πρεσβ. ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Συντάξεως:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Παλαμά 35 - Χαλάνδρι - Τηλ. 638-343.

Στοιχειοθεσία - Έκτύπωση
ΕΠΤΑΔΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.
Ζ. Πηγής 4 - Τηλ. 631 - 675.

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩ-
ΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΥ-
ΤΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεῦχος ἀφιερωμένο
στὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμὸν

	Σελ.
1.— Πρ. Κωνστ. Βαστάκη: Τῷ 28ῳ Συνεδρίῳ	1
2.— » » » Ἐθνικὰ Πορίσματα	» 2
3.— » » » Τὸ Ἰστορικὸν Χρονικὸν	» 4
4.— Ἀθηνᾶς Ἀραπογιάννη: Ἐλληνικὴ Ἀνοιξη	» 10
5.— Ζώης Τζουροπᾶνος: Ἡ πίττα τῆς Ρουμελιώτισσας	» 12
6.— Καίτη Λάμπου - Καραδόντη: Ἡ Ρούμελη	» 12
7.— Αἱ ἐργασίαι τῆς Γεν. Συνελεύσεως	» 13
8.— Χαρούμενες ἐκδηλώσεις	» 16
9.— Τρύφ. Παπαθανασίου : Τὰ Ἰδανικὰ μεγαλουργοῦν	» 18
10.— Μεγαλοχωρίτικα	» 19
11.— Ὁμοσπονδία Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδος	» 23
12.— Κοινωνικὰ - Πένθη	» 28

Ἐξώφυλλο: Μεγάλο Χωριό, μερικὴ ἀποψις.

ΤΩ 28^Ω ΣΥΝΕΔΡΙΩ

Μὲ αἰσθήματα πολλῆς χαρᾶς ὁ ἱστορικὸς Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» χαιρετίζει τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκλήσεως ἐν Ἀθήναις τοῦ 28ου Συνεδρίου τῶν Ρουμελιωτικῶν Σωματείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

Εἶναι ἀξία πάσης τιμῆς ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας Στερεᾶς Ἑλλάδος (Ο.Σ.Ε), τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἀπόφασις, ἡ ὅποια θὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἄμεσον, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀποδήμων ἀδελφῶν μας. Καὶ ἀπόφασις κατὰ τὴν ὅποιαν ἀπὸ κοινοῦ θὰ παρουσιάσωμεν καὶ θὰ συζητήσωμεν τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος. Καθὼς καὶ νὰ ἐπισημάνωμεν τοὺς στόχους πρὸς ἀξιοποίησιν πάντων τῶν ἐπὶ μέρους ἐκπολιτιστικῶν στοιχείων πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καλωσορίζομεν τοὺς ἀποδήμους ἀδελφούς μας εἰς τὴν μητέρα-Πατρίδα καὶ τοὺς ἀπευθύνομεν, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, τοὺς πλέον ἐγκαρδίους ἀδελφικούς καὶ πατριωτικούς μας χαιρετισμούς.

Ο Σύνδεσμός μας μὲ τὴν ὑπερεκατονταετὴ ἀθόρυβον μέν, ἀλλ’ εὐεργετικήν του δρᾶσιν, εἶχε καὶ ἔχει ως ἀρχὴν τῶν προσπαθειῶν του τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Πράγματι, ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἔγκειται εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον. Μὲ πίστιν πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν τῆς ἀγάπης καὶ μὲ τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν του ἀγάπην ἐπραγματοποίησε τὴν λαμπράν του σταδιοδρομίαν χάριν τοῦ πλησίον καὶ ὑπὲρ τοῦ πλησίον. Χάριν τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἐχοντες ως δδηγὸν τοιαύτην κληρονομίαν ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ Συνέδριον τοῦτο, εἰς τὸ ὅποῖον θὰ παρακαθήσουν καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι Ρουμελιωτικά Σωματεῖα, νὰ ἀποτελέσῃ τὴν καλὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀλληλοεπικοινωνίας καὶ τὴν πηγὴν ἀγάπης καὶ ἐνότητος ὑπὸ μᾶς ΠΑΝΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗΣ πνοῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν στόχων καὶ ἐπιδιώξεων του.

Ολοψύχως δὲ εὐχόμεθα, ἐν κατακλεῖδι, σπως ὁ κυριώτερος στόχος τοῦ Συνεδρίου τούτου γίνη ἡ κατανόησις τῆς σημασίας τῆς προσφορᾶς ἐνὸς ἐκάστου τῶν Συνέδρων Σωματείων καὶ τῶν ἀξιοτίμων ἐκπροσώπων αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν συλλογικῆς συνεργασίας συμφώνως πρὸς τὴν Γραφικὴν ρῆσιν: «ἀδελφὸς ὑπ’ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ως πόλις ὁχυρὰ» (Παροιμ. ΙΗ' 19).

† Πρεσβ. ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

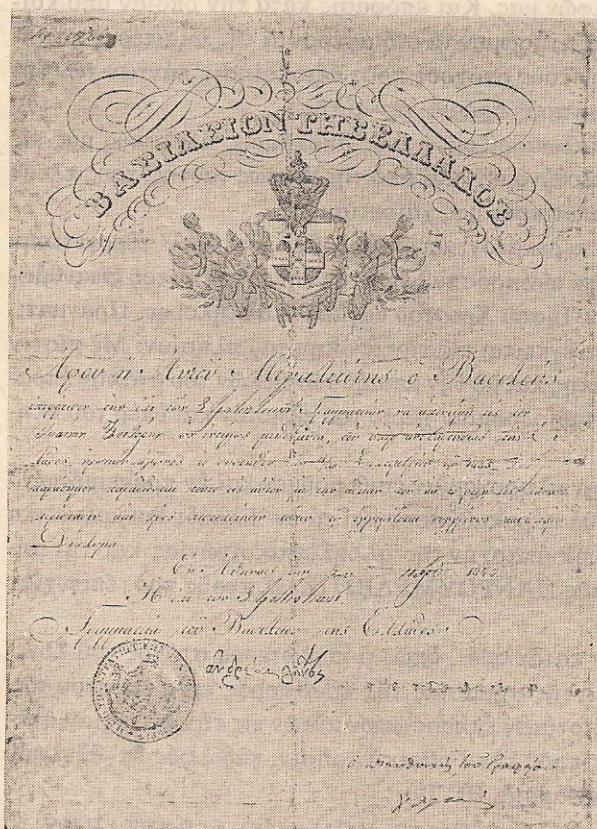
ΕΘΝΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1821

150
XPOΝΙΑ

• 1971

Μὲ ιερὸν δέος καὶ ἔθνικὴν ὑπερηφάνειαν ὁ Εὐρυτανικὸς λαὸς ἐπληροφορήθη την ἀπόφασιν περὶ τῆς λήξεως τῶν ἔορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἔθνικῆς μας 150ετηρίδος εἰς τὸ Καρπενήσιον. Ή ιστορικὴ αὕτη ἀναγνωρίσι τῆς Εὐρυτανικῆς πατρίδος, ὡς κοιτίδος τῶν Ἀρματω-

Τὸ κείμενον τοῦ παραπλεύρως
διπλώματος ἔχει ώς ἐξῆς:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

April. 18260

ΟΘΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

THE

ΕΛΛΑΔΟΣ

Αὐτοῦ Μεγ

Βασιλεὺς ἐπεφόρτισεν τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείαν νὰ ἀπονείψῃ εἰς τὸν Ἰωάννην Συντάρην ὃς ἐντίμως μεθέξαντα, τοῦ διπέρ τῆς ἀνέξαρτίσιας τῆς Ἐ· Ἀ· λ· ἀ· δ· ο· σ· ἥρωϊκοῦ ὄγδονος τὸ συστηθὲν τὴν 10/30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1835 Σιδηρούν Παράσημον παραδίδοται τοῦτο εἰς αὐτὸν μὲ τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ τὸ φέρῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ πρὸς πιστοποίησιν τούτου τῷ ἐγχειρίδεια συγχρόνως καὶ τὸ παρὸν δίπλωμα.

Ἐν Ἀθήναις
τὴν 20 Ὁκτωβρίου 1840

‘Η ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμα-
τεία τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος

Ανδρέας Λόντος

·Ο Διευθυντής τοῦ Γραφείου
(ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος)

Σ. Σ. Τὸ ἀνωτέρῳ τιμητικὸν δί-
πλωμα ἀπενεμήθη εἰς τὸν συμπα-
τριώτην μας Ἰωάννην Εὐντάρην
εἰς ἀναγνώρησιν τῶν πρὸς τὴν
Πατρίδαν ὑπηρεστῶν του.

ΕΘΝΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

λῶν καὶ τῶν Κλεφτῶν, καὶ ὡς ἀφετηρίας τοῦ ἐθνικοῦ μας ὥγδνος μᾶς ἐδόνησε τὴν ψυχὴν μὲ ρίγη συγκινήσεως καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἑνικὸν ποιητὴν ἐπαναλάβαμε τὸν ἐπίκαιρον στίχον:

«...μέσα μας τρέχει ἡρώων αἷμα,
εἴμαστε ἀπόγονοι μαρτύρων...».

Πράγματι, ἡ 19η Δεκεμβρίου 1971 εἰς τὸ ἰστορικὸν Καρπενήσιον, ποὺ ἔξεπροσώπει ἐπαξίως ὀλόκληρον τὸν Εὐρωπαϊκὸν πατρίδον, θὰ παραμείνῃ ὅχι μόνον ὡς κατακλείς τῶν ἐπὶ ἐν τοῖς ἐπιτελεσθέντων ὑπὸ τῆς ἄνιας μας Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας ἔορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἀλλ’ ὡς ἡ «έορτὴ τῶν ἔορτῶν» καὶ ἡ ἐθνικὴ «πανηγυρικὴ τῶν πανηγύρεων».

Καὶ τὸ γεγονός ἴδιαιτερῶς ἔξήρθη καὶ ἐπισημοποίηθη, πρῶτον διὰ στόματος τοῦ Μικαριώταυ τοῦ Ἀρχιεπιστόκου Ἀθηνῶν καὶ Πάστος Ἑλλάδος κυρίου Ἱερονύμου, δοτὶς τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ βῆματος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τοῦ «Παρνασσοῦ» εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων:

«Δέν ἐκρίθη τυχαίον τὸ γεγονός διτὶ σήμερον ἡ ἔορταστικὴ ἐκδηλώσεις τῆς 150ετηρίδος κλείουν εἰς τὸ Καρπενήσιον, ἀλλ’ ἡτοῦ καθῆκον ἵερον καὶ χρέος ἐπιτακτικὸν νά λήξουν αὐταὶ εἰς τὴν κοιτίδα ἀπ’ ὅπου ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἥρχισαν...», δεύτερον δὲ διὰ στόματος τοῦ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἔορτασμοῦ τούτου καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως κ. Στυλιανοῦ Παππακού, δοτὶς εἰς τὸ Καρπενήσιον τὴν αὐτὴν ἡμέραν μεταξὺ ἄλλων εἶτε: «...Προσήλθομεν διὰ νὰ ἀποτίσωμε φόροντιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς περιοχῆς, εἰς ἑκείνους τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς τῆς μεγάλης ἰδέας τοῦ Ἑλληνικοῦ έθνους, εἰς ἑκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχάρισαν τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους. Προσερχόμεθα εἰς μίαν κοιτίδα τοῦ ἀρματωλισμοῦ καὶ τῆς κλεφτουργίας. Ἐδῶ εἰς τὸ Καρπενήσιον μὲ βαθεῖαν ἐπίγνωστον τοῦ μεγάλου χρέους πρὸς τὸ παρελθόν καὶ τῆς ἀξιοποίησεως διὰ τὸ μέλλον, τερματίζονται αἱ ἐκδηλώσεις τῶν πανελλήνων κατὰ τὸ ἔορτιον ἔτος, τὸ ἐκατοστὸν καὶ πεντηκοστόν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας...».

Πράγματι, διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τὸ 1821 ἀπετέλεσε τὸ δόρσισμον τῆς νεωτέρας τοῦ ἴστορίας. Καὶ, ὡς ἐτοίσαμεν καὶ ἀλλοτε, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν, ἡ ἐθνικὴ μας αὐτὴ ἐπέτειος μὲ τὰς ἔορτασικάς της ἐκδηλώσεις, εἰς δῆλας τὰς γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος ὑπῆρξεν ἐθνικὴ «κοιλομβήθρα» ἀναβαττισμὸν καὶ ἀναγεννήσεως, εἰς τὰ ἰδεόδη τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς πατρίδος. Ἡ ἐπέτειος αὐτῇ μᾶς παρουσίασε τὰς ἀρετὰς τῆς φυλῆς καὶ τοὺς ὥγδνας τοῦ έθνους. Μᾶς παρουσίασε, δηλ., μὲ ἴστορικὴν ὀκρίβειαν διτὶ ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ζοφεράτερην ἡμέραν τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ τὸ ἐλληνοχριστιανικὸν πνεῦμα ἐκράτησεν ὑψηλά καὶ ὡς ἥριμοζεν εἰς Ἑλληνας καὶ Χριστιανοὺς τὸν ὑπόδουλον λαὸν καὶ συνέχισε τὴν ὑπαρξίαν τῆς Ἑλλη-

νικῆς πατρίδος καθ’ ὅλην τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας μὲ τοὺς ὥγδνας τῶν Ἀρματωλῶν καὶ τῶν Κλεφτῶν, μὲ τὸ ἐθνικοθρητικευτικὸν κήρυγμα καὶ τὴν θυσίαν τῶν Νεομαρτύρων, μὲ τοὺς μεγάλους τοῦ «Ἐθνους Διδασκάλους καὶ τὸ «κρυφό σχολείο».

Τέλος, προετοίμασε τὴν 25ην Μαρτίου 1821, ἔορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, κατά τὴν δόπιαν, ὡς ἐθνικοθρητικὸν ἡματίστειον ἔξερράγη ἡ ἐπανάστασις καὶ συνεδυάσθη τοιουτόπως ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ «Ἐθνους». Συνεδυάσθη, δηλ., ὁ θρησκευτικὸς «Ἐναγγελισμός», ποὺ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, μὲ τὸν ἐθνικὸν «Ἐναγγελισμόν», ποὺ ὑπῆρξεν ἡ προανάκρουσις τῆς ἐλευθερίας τῆς αἰώνιου Ἐλλάδος.

Εἴθε τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἐπέτειον νὰ μη τὴν φέρωμεν εἰς τὴν μνήμην μας ὡς ἴστορικὸν μόνον γεγονός, ἀλλὰ νὰ βιοδμεν αὐτὴν καὶ νὰ κατέχωμεν αὐτὴν ὡς ἐθνικὴν παράδοσιν καὶ ζωῆν.

«Ολοὶ δὲ ὅσοι συνεκρότησαν τὴν ἐθνικὴν ἐκείνην παράταξιν καὶ ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν Βαμὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, διὰ νὰ ζωμεν ἡμεῖς σήμερον ἐλεύθεροι, ἃς μᾶς ἐμπνέουν καὶ ἃς μᾶς καθοδηγοῦν νὰ πορευώμεθα τὴν ὁρθὴν πορείαν τῆς ἐλληνοχριστιανικῆς πατρίδος ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ τοῦ ἵεροῦ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

† π. Κ. Δ. Βαστάκης

ΙΙΝΕΥΜΑΤΙΚΟ | ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς Ρούμελης

Γιὰ τὴν φροντίδα τῆς Ρουμελιώτισσας

Γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς Λαϊκῆς Παράδοσης

Γιὰ τὴν βράβευση κάθε εὐγενικῆς Προσπάθειας

Γιὰ τὸ πνευματικὸν ἀνέβασμα τοῦ τόπου μας

Γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς Τέχνης καὶ τῶν Γραμμάτων

Γιὰ τὴν βοήθεια τοῦ Ρουμελιώτη φοιτητὴ

Γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ Ρουμελιώτη ἐπιστήμονα

Γιὰ τὸν ἀκούστει παντοῦ Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Γιὰ νὰ ἐπιβληθεῖ ἡ ΛΕΒΕΝΤΙΑ της Στὴν ὑπηρεσία κάθε Ρουμελιώτη

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Τοῦ Πρεσβ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΤΑΚΗ

Η πολυσχιδής κοινωνική καὶ ἐκπολιτιστικὴ δρᾶσις τοῦ Συνδέσμου. δικαιολογούμενη ἐκ τῆς ἐπὶ αἰώνα καὶ πλέον ὑπάρξεώς του, διαφαίνεται εἰς τοὺς ἐπιδιοκομένους σκοποὺς τῶν διασωθέντων μέχρις ἡμῶν κανονισμῶν καὶ καταστατικῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον ἔκάστου ἐκ τῶν κανονισμῶν καὶ καταστατικῶν τούτων ἐκδόθεντων κατά τὰ ἔτη 1905, 1922, 1929, 1936 καὶ 1955 (τοῦ τελευταίου τούτου ἀναθεωρηθέντος ἥδη καὶ εὑρισκομένου ὑπὸ ἔκδοσιν), ἀναφέρονται οἱ διάφοροι στόχοι, τοὺς ὅποιους οἱ ἀείμνηστοι πρόγονοι μας ἐπεσήμαναν πρὸς ἔκτελεσιν ἔργων κοινῆς ὀφελείας εἰς τὴν γενετειράν μας τὸ Μεγάλο Χωριό.

- Οἱ στόχοι οὗτοι, ἔκφρασις ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπον καὶ φιλοπατρίας πρὸς τὸν καταθέλγουσαν τὴν ψυχὴν ἴδιαιτέρων πατρίδα, ἵσταν καὶ ἔκφρασις τῆς ἴδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ποὺ ἐπεβλήθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων διὰ δύο κυρίως λόγους. Ὁ πρῶτος λόγος ἀναφέρεται εἰς τὴν περιωρισμένην, ἀν μὴ παντελῇ, ἔλλειψιν κρατικῆς ἢ ἄλλης τινὸς προνοιακῆς μερίμνης. Ὁ δὲ δεύτερος λόγος ἀναφέρεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰ φιλοπρόδοα καὶ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας ὑπὲρ τῆς γενετείρας των.

Εἰς τὸν λόγον τούτον σπουδάιως συνέβαλεν ἡ ἀπὸ τοῦ ΙΘ' αἰώνος, ἶσως καὶ παλαιότερον, ἐπικοινωνίαπάντων τοῖς Μεγαλοχωρίτων μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ μακροχρόνιος αὕτη ἐπικοινωνία ἐπέδρασε γενικῶς ἐπὶ τῆς ζωῆς, τῆς σκέψεως καὶ ἐν γένει τῶν ἐκπολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Μεγαλοχωρίτων μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὀνομάζηται τὸ χωρίον «Πολιτοχώριον».

Ἡ κοινωνικὴ αὕτη συμβίωσις τῶν μεταναστῶν -Μεγαλοχωρίτων εἰς τὴν «Πόλιν», ὡς ἐκαλεῖτο καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ καλεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, καὶ ἡ ὑπαρξίας προφανῶς εἰς αὐτὴν ἀντιστοιχῶν Συνδέσμων ἄλλων χωρίων, πόλεων ἢ καὶ ἐπαγγελματικῶν Σωματείων, ὅπησεν αὐτοὺς εἰς τὴν σύστασιν 'Αδελφάτου... Σκοπὸς τῆς συστά-

σεως ταύτης, ἐκτὸς τῆς ἀνάγκης ποὺ ἐπεβάλλετο ἔνεκα τῶν περιστάσεων πρὸς συσπείρωσιν τῶν ὑποδούλων, ἥτο νὰ βοηθήσῃ παντοιοτρόπως τὴν γενετειράν τῶν μελῶν του μὲ ἔργα κοινῆς ὀφελείας. Τὰ ἔργα ταῦτα, ἔργα ἀγάπης καὶ φιλοπατρίας, ὡς ἐσημειώθη, σπουδαῖος ἐκτιμῶνται σημερόν, διότι ἐγένοντο ἄνευ τινὸς προγράμματισμοῦ «τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» ἢ κρατικῆς μερίμνης, ἀλλ' ἐξ ἴδιωτικῆς καὶ μόνον πρωτοβουλίας.

Τὸ ὑπὸ ἀνάπτυξιν, δθεν, τοῦτο Κεφάλαιον, ἐκτενέστερον εἰς ὅλην πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ τὸ πραγματοποιηθέντα ἐν λόγῳ ἔργα τοῦ Συνδέσμου, τὰ ὅποια σήμερον κοσμοῦν τὸ Μεγάλο Χωριό.

Πρὸς καλλιτέραν δὲ παρουσίασιν καὶ κατανόσιν τοῦ περιεχομένου τούτου ὑποδιαιροῦμεν αὐτὸς πέντε παραγάραπους, ἐκάστη τῶν ὅποιων συνδέεται μὲ ὠρισμένην δομοειδῆ ὁμάδα ἔργων. Αἱ παράγραφοι αὗται ἐκτιμέμεναι κατωτέρῳ περιλαμβάνουν ἔργα: α) ἐθνικοθρησκευτικά, β) ἐπιμορφωτικά, γ) ἐκπολιτιστικά, δ) ἔξωραιστικά καὶ ε') τουριστικά.

Α'. ΕΡΓΑ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἐθνικοθρησκευτικά ἔργα συμπεριελάμψουμεν ἀνεγέρσεις καὶ ἄλλας προσφορὰς τοῦ Συνδέσμου εἰς Ναούς, Παρεκκλήσια καὶ ἐθνικὰ μημεῖα, ὡς κάτωθι

1) Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ο Ἰστορικὸς οὗτος Ἱερὸς Ναὸς μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ ΙΘ' αἰώνος. Ἡ ὑπαρξίας του ἀναφέρεται εἰς τὸν Βίον καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ Οσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου. (Τίδε 'Ασματ. Ἀκολούθιαν, μνμ. ἐρ. σ. 24, 43, 50 κ. ἀλλ.). Ἐπίσης ἡ ὑπαρξία τοῦ Ναοῦ τούτου μαρτυρεῖται καὶ ὑπὸ τῆς ζώσης προφορικῆς παραδόσεως. 'Ο διαδοχικὸς οὗτος λόγος πατέρων καὶ προπατόρων μᾶς διεφύλαξεν δχι μόνον τὴν ὑπαρξίαν τοῦ Ναοῦ, ὡς ἐπίκεντρον συσπειρώσεως ἀπάντων τῶν μεγαλοχωρίτων, ἀλλὰ καὶ συνυφασμένην μετ' αὐτοῦ ἐθνικὴν ἴστοριαν. Κατ' αὐτὴν ὁ ναὸς οὗτος ἐπυρπολήθη καὶ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΘ' αἰώνος εἰς ἀντίποινα δράσεως τοῦ θρυλικοῦ ἥρωος Κατσαντάνων. Μετά τινα ἔτη καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς ἐθνεγρεσίας τοῦ 1821, πρωτοστατοῦντος τοῦ τότε Ἐφημερίου τοῦ χωρίου, ιερέως παπα-Νικόλα, ἐπανηγέρθη εἰς ὅποιαν θέσιν καὶ μορφήν εὑρίσκεται σήμερον, ἐκτὸς τοῦ Τρούλλου. Διὰ τὴν ἐπανεγέρ-

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ι Σ

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ποὺ ὀφείλουν συνδρομές παρελθόντων ἐτῶν, ὅπως τακτοποιήσουν τὰς πρὸς τὸν Συνδέσμον ὑποχρεώσεις των τὸ ταχύτερον διὰ νὰ δύναται οὗτος ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πολλαπλᾶς του ὑποχρεώσεις.

σιν ταύτην ἡ παράδοσις μᾶς διέσωσε δύο σημαντικάς εἰδήσεις, που ἀνταποκρίνονται ιστορικῶς. Ἡ πρώτη ἐκ τῶν εἰδήσεων τούτων ἀναφέρεται εἰς θαρραλέαν πρᾶξιν τοῦ ἰκανοῦ ἑκείνου Ἐφιμερίου πατρὸς Νικολάου. Ὁ ἵερεὺς οὗτος διετέλει τότε ὑπὸ βαρείαν κατηγορίαν, ἀπειλούμενος μὲν τὸν δι' ἄχρονῆς θάνατον ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἡ κατηγορία συνίστατο εἰς τὸ δότι ὃ ἵερεὺς ἤρχισε νῦν ἐπανεγείροι μεγαλοπρεπῆ, ὡς «φρούριον» καὶ εἰς περιβλεπτὸν θέσιν, τὸν καταστραφέντα ὑπὸ τῶν ἀγαρινῶν τοῦτον ναὸν. Ἀς σημειωθῇ διτὶ καὶ τὸ χωρίον μας τότε εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ διοικητικὴν ἐπιρροήν τοῦ Ἀλῆ τῶν Ἰωαννίνων. Μολονότι ὁ γενναῖος οὗτος ἵερεὺς εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν δεινὴν ταύτην κατηγορίαν, ἐδείχθη δύμως, ἀνώτερος τῶν περιστάσεων. Διότι δὲν ἐδειλίασεν ἔνεκα τούτου, ἀλλ' ἀπεφάσισεν αὐτοκλήτως νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Διὰ τῆς πράξεως τοῦ ταύτης καὶ τῆς εὐστροφίας δι' ἣς διεκρίνετο κατώρθωσεν, ὅχι μόνον τὴν κατηγορίαν νὰ ἀνατρέψῃ, ἀλλὰ καὶ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν νῦν ἀποστάση ἀπὸ τὸν Ἀλῆ, πρὸς ἀποπεράριτσιν τοῦ ἔργου. (Ἴδε «Φωνὴ Μ. Χ.», ἀρ. φ. 25, ἑτ. 1967, σ. 17 κ. ἐ.). Ἡ δευτέρα εἰδήσις, συναφῆς πρὸς τὴν προηγούμενην, εἶναι ὡς ἀπαγχονίμος ἔξ. (6) ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωρίτων εἰς τὴν Λάρισαν. Οἱ ἐθνομάρτυρες οὗτοι μεταβαίνοντες ἡ ἐπιστρέφοντες εἰς Κωνσταντινούπολιν συνελήφθησαν ὡς ἔθνικος ἔνοχοι καὶ ἀπηγχονίσθησαν εἰς τὴν πλατείαν τῆς Λαρίσης. Ὁ χρόνος τοῦ μαρτυρίου τούτου παραμένει εἰσέτι ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς. Προφανῶς, δύμως, νὰ συνέβη πρὸ τῆς παρουσίασεως τοῦ ἱερέως παπα-Νικόλα αἰς τὸν Ἀλῆ πασᾶν. Διότι, κατὰ τὴν παράδοσιν, οἱ ἔξ οὗτοι ἀπηγχονίσθησαν, διὰ τὸν λόγον διτι, εἰς τὸ χωρίον των ἐκτίζετο Ναός, ὡς «φρούριον» καὶ εἰς περιβλεπτὸν θέσιν. (Ἴδε «Φωνὴ Μ. Χ.», ἀρ. φ. 28—29, ἑτ. 1969, σ. 17 ἔξ.). Πέρα, δύμως, τῆς ἐν λόγῳ παραδοσεώς οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποκλειστῇ θυσίαν ταύτην, ὡς συνυπαστεμένην καὶ δι' ἄλλους ἔθνικοὺς λόγους δεδομένου διτι αὐτὴν ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἔθνικῆς μας ἐπαναστάσεως. Μετά τὴν ληξίν τοῦ ἔθνικοῦ μας Ἀγῶνος τὰ ἱερά λείψανα τῶν ἔθνομαρτύρων τούτων μετεκομίσθησαν εἰς τὸν πατρών γῆν πανόρμως, μὲ τιμᾶς ἔθνομαρτύρων καὶ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ῥθέντος ἱερέως πατρὸς Νικολάου. Τὰ λείψανα τούτων ἐτάφησαν κάτωθεν τοῦ παλαιοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ τὰ δόπια ἀπεκαλύψθησαν ἐσχάτας λόγῳ τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν κατεδαφίσεως τοῦ Κωδωνοστασίου τούτου. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐπεξήγησεν εἰς οὓς νεωτέρους τὸν λόγον διὰ τὸν ὄποιον αἱ γερόντισσαι τοῦ χωριού, μέχρι περίπου τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἤναπτον, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἀποστολικοῦ Ἀναγνώσματος, ἐν ὥρᾳ θείας Λειτουργίας κηρία «ψυχούδια» πέριξ τοῦ Κωδωνοστασίου τούτου.

Κατὰ ταύτην ἡ χρονολόγησις τῆς ἀκριβοῦς ἀνεγέρσεως τοῦ ἴ. τούτου Ναοῦ, πρὸ τῶν ἀνωτέρω μαρτυριῶν παραμένει εἰς ἡμᾶς ἄγνωστος. Γεγονός, δύμως, εἶναι διτὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐργαζόμενοι ἀπόδημοι μεγαλοχωρίται εἶναι στενώ-

τατα συνδέσμενοι μὲ τὸν Ναὸν τοῦτον. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ μεταξύ των Συνδέσμου, κατ' ἄρχας μὲν εἰς «Ἄδελφατον» καὶ μετέπειτα εἰς «Ἄδελφότης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγαλοχωρίτων «Ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», μαρτυρεῖ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Εἶναι, διτεν, φανερὸν διτὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν (.) καὶ ἐπανέγερσιν τοῦ εὑμεγέθους, διὰτὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀφιερωμένον εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, Ναοῦ, προσεφέρθησαν πολλοὶ κόποι, πολλὰ χρήματα καὶ πολλαὶ θυσίαι, ἐκ τῶν διοικήσιων ἡ πολυτιμότερα εἶναι ἡ θυσία τῶν ἔξ Ἀγνώστων, εἰσέτι, Ἡρώων τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Μεγαλοχωρίτων, εἰς τὴν Λάρισαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ συγκεκριμένως περὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1815, ὁ Ναὸς οὗτος, νεόδημος προφανῶς, είχε τὴν εὐλογίαν τῆς Θείας Προνοίας νὰ ὑποδεχθῇ καὶ νὰ διαφυλάξῃ μέχρι τῶν ήμερῶν μας τὰ ὑπὸ τῆς Ιερᾶς Μονῆς Προυσιάτισσῆς παραχωρηθέντα Τίμια «...καὶ ὑπὲρ χρυσίου...» ἀξίας Λειψανα τοῦ Όστιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου. (Ἴδε Ἀσματ. Ἀκολούθιαν Ἀγ. Γερασίμου, μνμ. ἐρ. σ. 50). Οἱ ἵεροι οὗτοι θησαυρός κατέστη ἐκτοτε εἰς τὸ χωρίον μας πηγὴ ἀνεξάντλητος πίστεως καὶ ἀγιασμοῦ τῶν πιστῶν καὶ μέγα φυλακτηρίου τοῦ τόπου. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ὁ Μέγας Βασίλειος τὴν ἐπιβεβαιώνει διὰ τῶν ἔξης: «...δ ἀνύψωμος διτέου μάρτυρος λαμβάνει τινὰ μετουσίαν ἀγιασμοῦ ἐκ τῆς τῷ σώματι παρεδρευούσης χάριτος. Τίμιος οὖν ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ διοίου Αὐτοῦ». (Ἴδε Μεγ. Βασιλείου ἐν Ψαλ. ΚΘ').

Δικαίως, διτεν, ἐκτοτε ὁ ἴ. οὗτος Ναὸς ἀπέτελε τὴν «Κιβωτὸν» καὶ τὸ κέντρον, περὶ τὸ δόποιον ἐστρέφετο κάθε μεγαλοχωρίτης, εἴτε ὁ «ρουμελιώτης», ὡς προσφωνὸς συντηθίσετο νὰ ὀνομάζεται οἱ μόνιμος κατοίκος τοῦ χωριού, εἴτε οἱ ἀπόδημοι. Ἰδιαιτέρως οἱ ἀπόδημοι, δισον μακράν τοῦ χωρίου των καὶ τῆς οἰκογενείας των ἐὰν εὑρίσκοντο, ἐτέλουν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Όστιοπαθενομάρτυρος Ἀγίας Παρασκευῆς. Αὕτη καὶ εἰς τὴν παλινόστησιν τοὺς ἐνέπνεεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Αὐτῆς εἰς τὸν μεταξύ τῶν Συνδέσμου τῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφοτοιχίσεως εὐλαβῶς τότε καὶ μέχρι σῆμερον φέρουν.

Κατὰ τὰ ἑταίρη 1907—1911 ὁ Ναὸς οὗτος διὰ πρωτοβουλίας καὶ δαπανῶν τοῦ Συνδέσμου ἀνεμορφώθη ἐξτερεικῶς καὶ ἀνεκαινίσθη ἐστερεικῶς. Κατὰ τὴν πενταετίαν ἐκείνην προστετέθη ὁ τρούλος, κατεσκευάσθησαν αἱ θύραι, θυροπαράθυρα, ὡς καὶ τὰ καλλιτεχνικὰ ξυλόγλυπτα τοῦ τέμπλου, Ἀγίας Τραπέζης, Δεσποτικοῦ Θρόνου, Ἀμβωνος καὶ Εικονοστασίου. Τὰ ἐν λόγῳ ξυλόγλυπτα, ἔργα τοῦ ξυλογλύπτου Καρπενησίων, προκαλούντων σήμερον τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εἰδικῶν. Ἐπίστης τότε ἐγένετο ἡ πλακόστρωσις τοῦ δαπέδου, τὰ Στασίδια κ.ἄ.

* * *
* * *

Ἐκτοτε καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1966 μέλη τοῦ Συνδέσμου, εἴτε κατ' ἀπόφασιν αὐτοῦ, εἴτε ἔξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἐμερίμνων κατὰ καιροὺς διὰ τὴν τοιχογράφησιν τοῦ Ναοῦ, τὸν ἐμπλουτισμὸν μὲ φορητάς εἰκόνας, λάβαρα, ἱερά σκεύη,

λειτουργικά βιβλία κλπ.

Την 11ην Αύγουστου 1966 ό 1ερός ούτος Ναός, ώς καὶ ἄλλα κτίσματα τοῦ χωρίου ἔνεκα ἐπισύμβαντος Ισχυροτάτου σεισμού ἵπεστη σοβαρωτάτας ζημιάς. Διὰ τὴν ἐπανέγερσιν, τὴν ἀναστήλωσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἱστορικῆς του μορφῆς ἔχρεισθησαν τριῶν ἑτῶν κόποι καὶ θυσίαι. Θυσίαι οἰκονομικῆς κυρίως φύσεως, ποὺ ἀνέλαβον, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων των, δλοὶ οἱ μεγαλοχωρίται. Εἰς τούτους δίκαιου εἶναι νὰ προσθέσωμεν καὶ διὰ λόγους εὐγνωμοσύνης τὴν ἀγάπην καὶ πολλῶν ἐκ τῶν φίλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ποὺ συνέδραμον τῷ ἔργον τούτῳ.

Τὸ ἔργον τοῦτο, διὰ τὸν σκοπὸν ποὺ γράφεται ἡ παροῦσα ἔργασία, ἀποτελεῖ τὸν ἐπίλογον τοῦ ἐπὶ δύο περίπου αἰῶνας — γνωστοῦ χρόνου — ἐνδιαφέροντος τῶν μεγαλοχωριτῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου αὐτῶν. Χάριν, δθεν, τοῦ σκοποῦ τούτου παραθέτομεν τὰς ἑζῆς σκέψεις μας, δημιοσιευθείσας περιστατικῶς εἰς τὴν «Φωνὴν τοῦ Μ. Χ.», φ. 30—31, ἑτ. 1969, σ. 5: «...Καὶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἐπίτευγμα μᾶς παρέχει τὴν ἐνύκαιριαν νὰ ἐντρυφήσωμεν εἰς τὸν ἀπόλογισμὸν τοῦ πραγματοποιηθέντος ἔργου καὶ νὰ διαπιστώσωμεν διὰ ὁ Σύνδεσμός μας, ἐπόμενος τῶν ὥραίων πατροπαραδότων ὑποχρέωσεων αὐτοῦ, πρὸς τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα ἔργα τῆς γενετείρας τῶν μελῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀγαπητοῦ μας Μεγάλου Χωρίου, δξεπλήρωσε μέγα χρέος. Συγχάρει καὶ συγκαυχᾶται μεθ' ὅλων ἐκείνων τῶν ἀφανῶν καὶ ἐμφανῶν, ποὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ ἱστορικοῦ μας τούτου Ναοῦ.....».

Ο 1ερός ούτος Ναός πανηγυρίζει τὴν 26ην Ιουλίου. Φέρεται μὲν ὡς ἐγκαίνιασμένος, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὸν χρόνον καὶ τὸν Ἀρχιερέα, δστις ἐτέλεσε τὸν 1ερόν Εγκαίνιασμόν.

2) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Παραπλεύρως τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς εὑρίσκεται ναΐδριον τιμώμενον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐνδόξου ιερομάρτυρος Χαραλάμπους. Ὁ χρόνος τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναΐδριου τούτου εἶναι εἰσέτι ἀγνωστος. Πιθανῶς νὰ χρονολογήται ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἡ καὶ νὰ προϋπήρχε τούτου, χρησιμεύον ὡς εἰς ἐκ τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν τοῦ χωρίου. Τὴν εἰκασίαν ταῦτην συμπεραίνομεν ἐκ τοῦ γεγονότος διὰ τὸ ναΐδριον τοῦτο ἀπὸ τῶν γνωστῶν χρόνων μέχρι τὸ ἔτος 1930 περιεβάλλετο ἀπὸ τὸ Κοιμητήριον τοῦ χωρίου. Ως γνωστὸν ὑπάρχουν εἰσέτι χωρία, τὰ ὄποια ἔχουν τὸ Κοιμητήριον πέριξ τοῦ περιβόλου τοῦ Ενοριακοῦ αὐτῶν Ναοῦ.

Μετὰ τὴν μεταφοράν τοῦ Κοιμητηρίου ἀπὸ τῆς θέσεος ταῦτης εἰς τὴν τοποθεσίαν *«Τόρνοχ*

ώς καὶ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ Νάρθηκος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τὸ ναΐδριον τοῦτο καὶ εἰς παλαιὰ κατάστασιν εὐρισκόμενον ἔχρησίμευε μᾶλλον ὡς πρόχειρος ἀποθήκη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

Περὶ τὸ ἔτος 1936 ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτρο-

πὴ τῆς ἐνορίας τοῦ Χωρίου διὰ πολλοὺς λόγους

ἀπεφάσισε νὰ ἀνακαινίσῃ τοῦτο. Αὕτη ἐν συνεν-

νοήσει μετὰ τοῦ Συνδέσμου προέβη εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ναΐδριου διὰ γενναίας εἰςφορᾶς τοῦ ἐκλεκτοῦ μέλους τοῦ Συνδέσμου καὶ μετέπειτα Ταμίου αὐτοῦ κ. Ιωάννου Ἀνδ. Σταθοπούλου.

3) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Εἰς τὸ ὕψος τῆς συμβολῆς τῶν τοπωνυμιῶν «Χόντζα» καὶ «Ἀμπέλια» καὶ μεταξύ, πρὸς βορρᾶν μὲν τοῦ «Παληοκλησίου», ἔνθα ὑπῆρχε ναΐδριον ἀφιερωμένον εἰς τιμὴν τῶν Ἅγιων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, πρὸς νότον δὲ τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου, σχηματίζεται τὸ τοπωνύμιον «Ἀγι Γιάννης». Εἰς τὸ συντόπιον μέρος τοῦ σημείου τούτου κοσμεῖ τὸ τοπίον μικρός, ἀπλοὺς καὶ ἐπιβλητικός Ναΐσκος. Οὗτος εἶναι ὄμφερωμένος εἰς τιμὴν τοῦ ἐνδόξου Προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου τοῦ Προδόμου. Τὸ ναΐδριον τοῦτο περιστοιχίζεται ἀπὸ ὀλίγους κέδρους, πουρνάρια καὶ δρύες καὶ ἀνηγέρθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Η ἀνέγερσις τούτου ὀφείλεται εἰς πρωτοβουλίαν τῆς οἰκογενείας Χ. Λαδοπούλου τοῦ ἐπονομαζομένου ως Γερο-Κουκούλη. Προφανῶς δι᾽ ἔξδων ἐξ ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἀν καὶ εἰς τὰ Πρακτικά, Βιβλίον πρῶτον, τοῦ Συνδέσμου ὑπάρχει πληροφορία, ποὺ ὑπανίσσεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν τούτου συνέβαλο καὶ ἄλλοι «...διὰ διαφόρων ἄλλων ἐράνων».

Ἐκτοτε καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1907 τὸ ναΐδριον περιήλθε κληρονομικῷ δικαιώματι εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ χωρίον μας ἀστυνομικοῦ Σιγδίτσα. Ο Σύνδεσμος, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀγνωστον πόθεν παρεκκινήθη ἀπήγουνεν ἐκκλησίν πρὸς τὸν Δημήτριον Σιγδίτσαν, υἱὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ, καὶ παρεκάλει τοῦτον, ἵνα παραχωρήσῃ τὸν Ναΐσκον εἰς τὴν Ἔνοριαν τῆς Κοινότητος, πρὸς χάριν τῶν κατοίκων. Μὲ τὴν ἐκκλησίν ταύτην δὲ Σύνδεσμος ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν, ὡς καὶ τὴν δαπάνην τῶν ἔξδων τοῦ Εγκαίνιασμοῦ τοῦ Ναΐδριου.

Ο Δημήτριος Σιγδίτσας, ὡς διακάτοχος τοῦ ναΐδριου τούτου, μολονότι ἀπήντησεν εὐμενῶς εἰς τὴν ἐκκλησίν τοῦ Συνδέσμου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τούτου ἀπέρριψεν δρους τινάς τοῦ Δημητρίου Σιγδίτσα χωρὶς ἐκτοτε νὰ διασαφηνίζεται οὐτε ὁ τρόπος οὐτε ὁ χρόνος τῆς παραχωρήσεως τοῦ Ναΐδριου. Γεγονός, ὅμως, εἶναι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συνδέσμου τὸ Ναΐδριον τοῦτο παρεχωρήθη ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν Σιγδίτσα καὶ ἀποτελεῖ ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον παρεκκλήσιον τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τὸ ναΐδριον πανηγυρίζει τὴν 29ην Αὔγουστο ἐκάστου τούτους ἑταῖ τῇ ἀγομένῃ μνήμῃ τῆς ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδόμου. Κατὰ αὐτὴν τελεῖται πανηγυρική θεία λειτουργία μὲ τὴν πάνδημον συμμετοχὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ἐπίσης καὶ ἄλλοτε λειτουργεῖται τοῦτο, δσάκις ἀποφασίσουν οἱ κάτοικοι, ἀπαραιτήτως δὲ καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν ἡμερῶν τῆς Πασχαλινῆς Διακαίνησίου ἐβδομάδος.

Δυστυχῶς, οὐδὲν γνωρίζομεν, εἰσέτι, ἐκ τῶν ὑπανιστομένων εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συνδέσμου περὶ τοῦ ἀκριβοῦ χρόνου τοῦ Ἐγκαίνιασμοῦ

τούτου, ώς και ύπό ποίου Ἀρχιερέως ἐγένοντο τὰ Ἑγκαίνια. Παρά ταῦτα, δῆμος, οἱ γηραιότεροι τοῦ Χωρίου ἐνεθυμοῦντο τὸν ἐγκαίνιασμὸν τοῦ ναΐδριου.

Ἐπίσης ἔλεείπει εἰσέτι καὶ ἡ πληροφορία, ἂν τὸ Ναΐδριον τοῦτο ἀνηγέρθη εἰς τὸν τότον τοῦτον διὰ πρώτην φοράν ύπό τῆς οἰκογενείας Χ. Λαδόποιου, τοῦ Γερο-Κουκούλη, ἡ προϊπήρχεν ἔτερον ὄρχασίτερον ναΐδριον, προφανῶς ἐρειπωμένον, τὸ δόπιον ἐπανήγειρεν δὲ ἀείμνηστος Λαδόποιου. Ο δεύτερος οὗτος λόγος φέρεται ως ὁ ἐπικρατέστερος.

Τὸ ναΐδριον τοῦτο μετὰ τοῦ πέριξ αὐτοῦ χώρου ἀπέχει ἀπὸ τὸ χωρίον περὶ τὸ ἔνα χιλιόμετρον. Περιζύνει δὲ τοῦτο ἡ διερχομένη διφοιειδῆς ἀμαξιτὴ δόδος Μεγάλου Χωρίου, πρὸς «Πλατανᾶ», σημεῖον τῆς δημοσίας δόδου Καρπενήσιου - Γαύρου - Προυσοῦ. Τοῦτο ἀποτελεῖ θαυμάσιον τοπίον περιπάτου μὲ ἀξιοθέατον δρίζοντα πρὸς Καρπενήσιον καὶ πρὸς Προυσόν. Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης παρατηρεῖ τις τὴν γοητευτικὴν πλοκὴν τῶν ἀλλεπαλλήλων, κορυφογραμμῶν τῶν δρέων καὶ τῶν μικρῶν βουνῶν, χωρίζομένων ἦπ' ὅληλων διὰ τῆς ροῆς τοῦ Καρπενησιώτου καὶ τῶν ἐκβαλλόντων εἰς αὐτὸν χειμάρρων, τῶν κοινῶν δύνομαζομένων «ρεμμάτων».

4) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πεντακόσια περίπου μέτρα βορειότερον τοῦ Ναΐδριον τοῦ Ἀγίου Ιωάννου καὶ πάρα τὴν ἀμαξιτὴν δόδον Μεγάλου Χωρίου - «Πλατανᾶ» εὑρίσκεται τὸ τοπωνύμιον «Ἀη Γιώργης». Τοῦτο σχηματίζεται εἰς τὴν συμβολὴν τῶν τοπωνυμῶν «Χόντζω», «Πέρα Αμπέλια», «Λεύκω» καὶ «Πλατανιᾶ», πλάτισσον τοῦ διερχομένου ποταμοῦ «Καρπενησιώτης». Εἰς περιβλεπτὸν σημεῖον τοῦ τοπίου τοῦτου ὑπάρχει Ναΐδριον τιμώμενον ἐπ' ὄνδοματι τοῦ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο ἀνήκον εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Χωρίου περιβάλλεται μὲ αἰώνοβια ἱερά δένδρα, — «Βακούφικα» —, ποὺ καταθέλγουν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ προσδίδουν μὲ τὸ γραφικόντων σύνολον δέος καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸν ἱερὸν χῶρον.

Ἡ ὑπαρξίς τοῦ Ναΐδριον τούτου ἀναφέρεται εἰς τὸν βίον καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Ὀσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου τοῦ μεγαλοχωρίτου. (Ἴδε 'Ασματικὴν ἀντοῦ Ακολούθιαν μνμ. ἐρ. σ. 44). Ἡ ἐν λόγῳ εἰδῆσις, — τέλη τοῦ ΙH' αἰώνος παρουσάζει τὸ Παρεκκλήσιον τοῦτο, ώς «κρημνισμένον». Εἰς κατάλληλον δὲ σημεῖον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον φέρεται ώς διαμορφωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου, ὑπῆρχον Εἴκονίσματα καὶ Κανδήλαι. «Εἰς τὸν διαμορφωθέντα τοῦτον τόπον τοῦ ἐρεπομένου ναΐδριου μετέβαινεν δὲ Ἀγιος, νύκτωρ, καὶ προσήγειτο...».

Ἐκτοτε μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἐπανηγέρσεως τούτου, εἰς οἵαν μορφὴν καὶ θέσιν εὑρίσκεται μέχρι σήμερον, καίτοι παρῆλθε διάστημα χρόνου αἰδίνος καὶ πλέον δὲν διεσδόθη ἔτερα εἶδοσις, ἀν ἐν τῷ μεταξύ ἐγένετο καὶ ἄλλῃ, ἔστω πρόχειρος ἐπανήγερσις. Γεγονός, δῆμος, εἶναι ὅτι δύ Σύνδεσμος προδιέθεσε καταλλήλως τὰ οἰκονο-

μικᾶς εὐδρωστότερα μέλη αὐτοῦ καὶ τὰ ὅθησεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν, δῆμος διὰ προσωπικῆς αὐτῶν δαπανῆς ἀναλάβουν τὴν ἐπανήγερσιν τῶν ἐρειπωμένων ναΐδριον.

Ἐν προκειμένῳ, καὶ ἐκ λόγων προφανῶς συναισθηματικῶν, τὴν ἀνέγερσιν τοῦτο ἀνέλαβε τό, μακαρία τῇ λήξει γενόμενον, ἐκλεκτὸν ζεῦγος Γεωργίος καὶ Μαρία Νικολοποιοῦ. Οἱ ἀείμνηστοι οὐδοῦ κτήτορες καὶ μέλη τοῦ Συνδέσμου κατέλιπον μνήμην ἀγαθήν καὶ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Τὸ παρεκκλήσιον ἐνεκαινιάσθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας κυροῦ Ἀμβροσίου, τὸ ἔτος 1931. Πανηγυρίζει δὲ τὴν 23ην Ἀπριλίου ἑκαστου ἔτους ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ μνήμῃ τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου, ώς καὶ εἰς ἄλλας ἑορτὰς μὲ τὴν πάνδημον συμμετοχὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

5) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Μεταξύ τοῦ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ιωάννου καὶ τοῦ χωριοῦ παρεμβάλλεται μαγευτικὸν τοπίον, ποὺ περιβάλλεται καὶ σκεπάζεται μὲ πουρνάρια καὶ πανύψηλες «φτελιές», γνωστὸν μὲ τὴν τοπωνυμίαν «Ἀη-Θανάση». Τὸ τοπίον τοῦτο κοσμεῖ μικρὸς λιθόκτιστος ναὸς ἀφερωμένος εἰς τιμὴν τοῦ μεγάλου τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχου Ἀγίου Αθανασίου, Πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας (+373). Ο Ναὸς, σχήματος Σταυροῦ μετὰ Τρούλου, ἀνηγέρθη καθ' διμοίον τρόπου, ώς καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, εἰς μνήμην τοῦ ἀείμνηστου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Γεωργίου Μεσσήρη, ὑπὸ τῆς ἀείμνηστου μητρός του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου Μεσσήρη. Η δαπάνη τοῦ ἔργου ἐκαλύφθη ἐκ κληροδοτήματος τοῦ Γεωργίου Μεσσήρη. Τὸ σχέδιον τοῦ Ναοῦ τούτου καὶ τὴν μελέτην αὐτοῦ ἔξεποντεν ὁ Κωνσταντινούπολιτης ἀρχιτέκτων Ἰμβράκης, τὴν δὲ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἀνέλαβεν δὲ ἀείμνηστος ἐπὶ ἀδελφῆ γαμβρὸς τῶν Γεωργίου καὶ Δημητρίου Μεσσήρη (Μπαρτσώκα) Γεώργιος Νικολόποιος.

Ο Ναὸς ἀνηγέρθη περὶ τὸ ἔτος 1933 εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐπέρι τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ παλαιότερον.

Ο Ναὸς φέρεται ως ἀνεγκαινίαστος καὶ πανηγυρίζει τὴν 2αν Μαΐου ἑκάστου ἔτους κατὰ τὴν ἀγομένην μνήμην τοῦ Ἀγίου Αθανασίου, ώς καὶ εἰς ἄλλας ἑορτάς. Ἀποτελεῖ δὲ παρεκκλήσιον τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ Χωρίου.

6) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Κατὰ παρόμοιον τρόπουν, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἐλατοσκεπούς λόφου «Ἀη-Λιά» ὑπάρχει Ναΐδριον ἀφιερωμένον εἰς μνήμην τοῦ ἐνδόξου Προφήτου Ηλίου τοῦ Θεσβίτου.

Τὸ ναΐδριον τοῦτο ἐπανηγέρθη ἐπὶ πεπαλαιωμένου καὶ ἐτοιμορρόπου ἐτέρου χρονολογουμένου ἀπὸ τοῦ παρελθ. αἰῶνος, ἀν μὴ καὶ παλαιότερον, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χωριοῦ μας, τὸ ἔτος 1935.

Τούτο ἐθεμελιώθη ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ ἱερομάρτυρος πατρὸς ἡμῶν Ἱερέως καὶ διδασκάλου Δημητρίου Κ. Βαστάκη.

Ἐκτοτε πολλά συνέβαλον πολλοὶ διά τὴν ἐσωτερικήν του διαμόρφωσιν καὶ μεταξύ τούτων ὁ ἀγαπητός καὶ σεβαστός μας συνεργάτης κ. 'Αναστάσιος Δ. Χασκόπουλος.

Τὸ ναΐδριον ἀνήκει, ὡς παρεκκλήσιον τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ χωρίου. Τοῦτο εἶναι εἰσέτι ἀνεγκανία στον καὶ πανηγυρίζει τὴν 20ὴν Ιουλίου ἑκάστου ἔτους μὲ τὴν πάνδημον συμμετοχὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, κατὰ τὴν μνήμην τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Προφήτου Ἡλίου. Ἐπίσης εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο τελεῖται ἡ θεία λειτουργία καὶ εἰς ἄλλας ἕορτάς καὶ ἴδιας εἰς περιστάσεις ἀνομβρίας.

7) ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τὸ χωρίον μας σεμνύνεται καὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐκ τῶν εὑσεβῶν αὐτοῦ κατοίκων ἐνδόξου τῆς πίστεως Νεομάρτυρος. Ὡς γνωστόν, «Νεομάρτυρες ὄνομάσθησαν πάντες οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, 1453, μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Οὗτοι, ἐφάμιλλοι τῶν ἐνδόξων μαρτύρων τῶν πρώτων αἰώνων, ἀποτελοῦν ἡδη νέαν χορείαν, τὸ νέον νέφος Μάρτυρων τῆς Ἀγίας ημέρας Ἐκκλησίας μὲ τὴν προσωνυμίαν «Νεομάρτυρες».

Ο μεγαλοχωρίτης Νεομάρτυρος ἐγεννήθη περὶ τὸ ἔτος 1787, κατὰ τὸν βιογράφον του, καὶ ἀνεδείχθη ὁ ἐκλεκτότερος γόνος τῆς εὑσεβοῦς οἰκογενείας Σταθοπούλου - Στουρνάρα. Οὗτος, φέρων τὸ ονόμα Γεώργιος, κατὰ κόσμον, καὶ ἐλθών, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μεγαλοχωριτῶν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, δι' ἐργασίαν, μικρὸς παῖς ἐξισλαμίσθη ἀκούσιως ὑπὸ τίνος θῶμανικῆς οἰκογενείας. Μετὰ τριετίαν περίπου συναισθανθεὶς τὸ σφάλμα τῆς ἀρνήσεως καὶ μεταμεληθεὶς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ χωρίον.

Ἄλλη ἐνταῦθα, μὴ δυνάμενος νὰ βαστάῃ τὸ καθ' ἑκάστην αὐξανόμενον πένθος τῆς ψυχῆς του ἐκ τῆς συνεχοῦς ἀναμνήσεως τοῦ ὀλισθήματος τῆς ἀρνήσεως, κατέφυγεν εἰς Ἀγιον Ὄρος.

Εἰς Ἀγιον Ὄρος, μετὰ κανονικήν δοκιμασίαν καὶ ἐπιμελὴ καθοδήγιαν, ποὺ ἐλαβεν ὑπὸ τοῦ εὑσεβοῦς καὶ λογιωτάτου ἰερομονάχου Κυρίλλου τοῦ Καστανοφύλη (οὗτος κατήγετο ἐκ Καστανίας Εὐρυτανίας, διετέλεσε μαθητής καὶ ἀντιγραφεὺς τοῦ Ὀσίου Νικοδήμου τοῦ Ναξίου, φίλος τοῦ ιερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε', Ἕγονικος καὶ καθηγητῆς τῆς Ανωτέρας Σχολῆς τῆς Ιερᾶς Μονῆς Προυσοῦ), ἐλαβε τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα, ἐκάρη δηλ. Μοναχός. Ὡς τοιοῦτος ἔζη ἐν τῇ μετανοίᾳ του εἰς τὴν ιεράν Κοντλούμουσιανήν Σκῆτην τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐν προσευχῇ, ἐν μετανοίᾳ καὶ διακούσι πόθου πρὸς τὸ μαρτύριον. Ἐλεγε, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Νεομαρτύρων, τῶν βίᾳ ἡ ἐκουσίως ἐξισλαμισθέντων καὶ ἐπανελθόντων εἰς τὴν πατρών πίστιν, διτὶ τὸ εἰς Χριστὸν μαρτύριον μόνον θὰ τοῦ ἀποπλύνῃ τὴν ἐνοχὴν τῆς ἀρνήσεως...

Μετά τινα ἔτη, εἰς ἡλικιαν 25 ἐτῶν, ὡς μοναχὸς Ἀγιορείτης, ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐνταῦθα συνελήφθη καὶ ὑπέστη σκληρὰς βασά-

νους ὑπὸ τῶν Τούρκων διὰ νά ἀρνηθῆ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 'Αλλ' ὑπομένας μετὰ καρπερίας τοὺς βασανισμοὺς καὶ τὰς ἀπανθρώπους μεθόδους τῶν Τούρκων καὶ ὅμοιογάν τὸν Χριστὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, τέλος ἐμαρτύρησε τὴν 3ην Ιουλίου 1812. Τὸ μαρτύριόν του ἐγένετο εἰς δημόσιον τόπον πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, παρουσίᾳ πολλῶν χριστιανῶν καὶ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον. «Διότι, μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμὸν του, ἵστατο δρυτὸς ἐν γόνασιν, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας χωρὶς νὰ σπαράξῃ, ὃς τὰ ἀποκεφαλιζόμενα σώματα, μεθ' ὅ κατόπιν ἥρεμα ἔκλινε πρὸς τὸ ἔδαφος...».

Κατόπιν τούτου ἡ ἀγία ημᾶν Ἐκκλησία τιμῶσα τὴν λαμπράν του, ὑπέρ Χριστοῦ ὅμοιογίαν καὶ τὸ ἐνδόξον του μαρτύριον, κατέταξεν αὐτὸν μὲ τὴν διπλήν τιμὴν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐνδόξων τῆς Οσιομαρτύρων:

Ἐκτοτε ὁ δοισιούρτυς Γεράσιμος ὁ νέος, ὃς ἀπεκλήθη, ἐπιμάτιος ὡς τοπικὸς Ἅγιος εἰς τὴν ἰδιαιτέρων του πατρίδα, τὸ Μεγάλο Χωριό, εἰς Ἅγιον Ὄρος, ιδιαιτέρως εἰς τὴν Κουτλουμουσιανήν Σκῆτην τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος ἐνθα δῆκτησε καὶ ἀναδειχθεὶς Προστάτης αὐτῆς, ὃς καὶ εἰς τὴν Ιεράν Μονήν τῆς Προυσιωτίστης ἐνθα ἐφύλασσεται καὶ φυλάσσεται ἡ τιμία του κάρα.

Ἀπὸ τῆς εἰς Πρεσβύτερον τιμίας Χειροτονίας ἡμῶν (9-3-1958) καὶ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου, ἡ ἐπέτειος μνήμη τοῦ Νεομάρτυρος, ρχιστεν ἐκταζούμενη καὶ προβαλλομένη καὶ εἰς Ἀθήνας ἐνθα ἡ ἔδρα τοῦ Συνδέσμου. (Ίδε «Φωνὴν Μεγάλου Χωρίου», ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958 κ. ἔξ.).

Εἰσηγήσει δὲ ἡμετέρᾳ ὁ Σύνδεσμος ἀνέλαβε νὰ ἔορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς 150ετηρίδος ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Οσιομάρτυρος τὴν 3ην Ιουλίου 1962 καὶ μὲ κυριωτέρων ἐκδήλωσαν τῆς ἐπετίου ταῦτης τὴν θεμελιώσιν τοῦ ΠΡΩΤΟΥ πρὸς τιμὴν τοῦ Οσιομάρτυρος Ναοῦ, εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του.

Τῆς ἔορτῆς ταῦτης καὶ θεμελιώσεως τοῦ Ναοῦ προέστη ὁ σεβασμός. Μητροπολίτης Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν ἵερέων, παρουσίᾳ καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας καὶ πλήθη λαοῦ. (Ίδε «Φωνὴ Μεγάλου Χωρίου», ἐκδόσεως 1962).

Τὴν δαπάνην καὶ τὴν ἐν γένει φροντίδα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου τούτου ἀνέλαβεν ὁ Σύνδεσμος, δστις παρηκολούθει τοῦτο ἔξ Ἀθηνῶν μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον.

Μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως, τὴν 3ην Ιουλίου 1965, ἡξιώθημεν νὰ τελέσωμεν τὴν ΠΡΩΤΗΝ πανηγυρικὴν θείαν Λειτουργίαν, ἐπὶ τῇ μνήμη τοῦ Ἅγιου Γερασίμου, εἰς τὸ ΠΡΩΤΟΝ ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ Ναόν, ἔργον τῶν ἀρχιτεκτόνων Φαίδωνος - Ἐθελ - Λίνου καὶ Φοίβου Κυδωνιάτη, οἵτινες ἐσχεδίασαν, ἐμελέτησαν καὶ ἐπέβλεψαν τὸ ἔργον δωρεάν, ὡς ταπεινοὶ λάτρεις τοῦ Οσιομάρτυρος. (Ίδε «Φωνὴ Μεγάλου Χωρίου», ἐκδόσεων 1965).

Ο Ναός ούτος, παρεκκλήσιον τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ Προσκυνηματικός, ἐν ᾧ τεθησαύρηνται τά ἵερά τοῦ ἐνδόξου ὄστιομάρτυρος λειψανα, ἀποτελεῖ κόσμημα τοῦ Χωρίου καὶ τῆς περιοχῆς ἀλλὰ καὶ ἔκφραστις τοῦ Συνδέσμου τῶν «Μεγαλοχωιρτῶν» **«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»**, καὶ πρὸς τὸν Νεμάρτυρα **«Ἄγιον Γεράσιμον**, πολιούχον τῆς γενετείρας τῶν μελῶν του, καὶ πρὸς τὰς πατροπαραδότους ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, πρὸς κάθε ὡφέλιμον καὶ ὠραίον ἔργον τοῦ Μεγάλου Χωρίου.

8) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ «ΝΑΘΟΝΑ»

Τὸ έτος 1966 πρωτοβουλίᾳ καὶ διάπναις τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Ἰωάννου Χαρ. Ἀραπογιάννου καὶ Δημητρίου Ἀνασ. Χασκοπούλου, ἐπανήγερθη ὁ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, προφανῶς καὶ παλαιότερον, κατερειπωμένος Ναΐσκος τῆς **«Παναγιᾶς»** τοῦ **«Νάθονα»**.

Τὸν ναΐδιον τοῦτο, μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνοῦ, ἐθεμελιώσαμεν, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ προγενεστέρου Ναοῦ χρησιμοποιήσαντες τὸν αὐτὸν προφανῶς, κατὰ παραχώρησιν τῆς Θείας Προνοίας θεμέλιον λίθον, τὸν ὅποιον ἀνεύρομεν κατὰ θαυμαστὸν τρόπον τὴν ἡμέραν τοῦ **«Ἀγιασμοῦ»**.

Ο μικρὸς ἀλλ’ ἐπιβλητικὸς ναὸς ούτος ἀποτελεῖ παρεκκλήσιον τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ χωρίου. Είναι εἰσέτι ἀνέγκαιηνίστος καὶ κατὰ κοινῆν ὁμολογίαν κοσμεῖ καὶ ἡμέρων τὴν πρέξι ἐλατοσκεπῆ καὶ ἀλλην περιοχήν. Κατὰ παράδοσιν πανηγυρίζει τὴν 15ην Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀλλ’ ἑορτάζει ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακανησίου, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, ὅτε ἐπανηγύριζε τὸ ἱερὸν μονύδριον τῶν **«Κουμασίων»**.

9) ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Σύνδεσμος ἡμῶν παρακινηθεὶς ὑπὸ πολλῶν μελῶν αὐτοῦ ἀνέλαβεν ἀπὸ 10ετίας ἥδη νῦν ἐπανεγειρητὴ καὶ τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, εἰς τὸν χῶρον, περὶ τὸ προσώπιον τοῦ νέου Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου. Εἰς τὸν χῶρον τοῦτον προϋπήρχεν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ προφανῶς καὶ παλαιότερον, Ναὸς τιμώμενος ἐπ’ ὄνόματι τοῦ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Διὰ τὴν ἐπανέγερσιν ταῦτην ὁ Σύνδεσμος ἤνοιξεν εἰδίκον λογαριασμὸν, τὸν ὅποιον οἰκειοθελῆς καὶ αὐτοπροαιρέτως ἐνισχύουν πολλὰ μέλη αὐτοῦ. Ἐχομεν τὴν ἐλπίδα δτὶ λίαν συντόμως ὁ Σύνδεσμος θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νῦν θεμελιώσῃ καὶ νῦν ἐπανεγειρῇ καὶ τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο, τὸ διόποιον κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἀπέτελει ιδιαιτέραν τοῦ χωρίου Ἐνορίαν μὲν ίδιαιτερον **Ἐφημέριον-ἱερέα**.

10) ΕΘΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Παραλλήλως πρὸς τὰ ἀναφερ-θέντα θρησκευτικὰ μνημεῖα, ποὺ μεταξὺ τῶν ἀλλων ἐκφράζουν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν τῶν μεγαλοχωριτῶν πρὸς τὰς ἐλληνορθοδόξους Χρι-

στιανικάς μας παραδόσεις, ὑπάρχουν καὶ ἀντίστοιχοι τόποι, μνημεῖα καὶ ἄλλαι θυσίαι τοῦ χωρίου μας καὶ τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ποὺ περιποιοῦν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ δόξαν εἰς τὴν καθόλου ἐθνικήν μας ιστορίαν.

Τὸ χωρίον μας κατὰ τὴν παράδοσιν ἀριθμεῖ ιστορίαν πλέον τῶν δύο χιλιετηρίδων. Τὸν λόγον τοῦτον θὰ ἀποδείξῃ ἐπισταμένη ιστορικὴ ἐρευνα, ποὺ θὰ ἀφορῷ ἀποκλειστικῶς τὴν ιστορίαν αὐτοῦ. Διὰ τὸν σκοπόν, ὅμως, ποὺ γράφεται τὸ παρὸν χρονικὸν θὰ ἀπηγούσῃ τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου μας καὶ τὴν περιοχὴν αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἀλλαχοῦ ἔνθα ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς **Μεγαλοχωρίται**.

Διὰ πάντα ταῦτα οἱ ἀπόγονοι τούτων, ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης σεμνύνονται καὶ ψάλλουν μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ: «...μέσα μας τρέχει ηρώων αἷμα, εἵμαστε ἀπόγονοι μαρτύρων...».

Τὰ ἐθνικὰ ταῦτα γεγονότα, ποὺ σημειοῦνται εἴτε εἰς τὸ **«Κοινὸν Μνημεῖον»**, εἴτε ἐκφράζονται ἰδιομόρφα εἰς ἄλλους ιστορικοὺς τόπους καὶ ἐνισχύονται ἀκραδάντως, παρὰ τῆς γνησίας παραδόσεως καὶ ποὺ τιμῶμεν καὶ σεμνυνόμεθα, εἴναι τὰ ἔξης:

α) Τὸ ἐνδόξον μαρτύριον τοῦ μεγαλοχωρίτου Νεομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου (Σταθοπούλου - Στουρνάρα) τῆς 3ης Ιουλίου 1812 ἐν Κωνσταντινούπολει.

β) Η θυσία δι’ ἀπαγχονισμοῦ ἔξ (6) ἀνωνύμων, εἰσέτι, μεγαλοχωριτῶν τελειωθέντων εἰς Λάρισαν. Οὗτοι προφανῶς ἐμαρτύρησαν πρὸ τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821. Γεγονός, ὅμως, είναι δτὶ τὰ τίμια αὐτῶν Λειψανα, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπανάστασεως, μετεφέρθησαν μετά τιμῶν καὶ ἐπάφησαν εἰς τὴν πατράφαν γῆν καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ κατεδαφισθέν, συνεπείᾳ τῶν τελευταίων σεισμῶν, Κωδωνοστάσιον τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Αγίας Παρασκευῆς.

γ) Τὸ ὄλοκαλωταμα τοῦ **«Πύργου Σκαρπῆ»**. Πρόκειται περὶ τῆς θυσίας δύο ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, τοῦ Ἰωάννου Βελώτα καὶ τοῦ Κάλωτα Καλατζῆ, καταγομένων ἐκ Καστανιᾶς Εὐρυτανίας. Οἱ ἡρωες οὗτοι, ἀμυνόμενοι εἰς τὸν ἐν λόγῳ Πύργον ἐναντίον ὁρδῶν τοῦ Δράμαλη, κατά τὸ ἔτος 1822, καὶ ἔξαντλήσαντες τὰ πυρομαχικά των προσεκαλούντο ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν νά παραδοθοῦν. Ἀρνηθέντων δὲ τούτων νά παραδοθοῦν, οἱ ἔχθροι ἐπυρπόλησαν τὸν Πύργον, ἐντός τοῦ δοποίου ἐκάπσαν, ὡς ζωνταναὶ λαμπάδες καὶ ἐφώτισαν τὴν ἀνατέλλουσαν ἐλευθερίαν... (Ἴδε Π. Βασιλείου: Εὐρυτᾶνες Αγωνισταὶ τοῦ 21. Αθῆναι, 1959, σ. 6).

δ) Τὴν φονικωτάτην μάχην τῆς Καλιακούδας τῆς 28ης Αὐγούστου 1823. Εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς τοῦ χωρίου μας ἀνασυνταχθέντες Ἐλληνες καὶ Τούρκοι ἀπὸ τὴν μάχην τοῦ Κεφαλοβρύσου, τοῦ Καρπενήσιου, ἔνθα ἡρωϊκῶς ἔπεσεν οἱ Μάρκος Μπότσαρης, συνήθη φονικωτάτη μάχη. Τὸ γε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελ.)

Έλληνική

"Ανοιξη

Ο σο λιγότερο χαιρόμαστε τήν ανοιξί μὲ τόσο περισσότερη λαχτάρα τήν περιμένομε. Αύτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ γράφω οἱ νεραντζίες μοσκοβιόλον, ή φύση δλόκληρη ξεφαντώνει.

Η ανοιξὶ εἰναι αὐτὸ τὸ ἀναστέναγμα ποὺ ἀναδίδεται ἀπὸ τὰ λουλούδια, ἀπὸ τὴ χλόη, ἀπὸ τὰ δένδρα. Αύτὴ ἡ μουσικὴ πρόσκληση ποὺ ἀναστατώνει δλὴ μας τὴν ὑπαρξὴν.

Εἶναι αὐτὸς ὁ λιποθυμισμένος ἀέρας ποὺ φέρνει ἀπροσδιόριστα μηνύματα ἀπὸ τοὺς κῆπους ἢ τὰ λειβάδια.

Εἶναι οἱ βλαστοὶ ποὺ πετιοῦνται δρυμητικά πάνω στοὺς ζερούς κορμούς. Εἶναι ἡ ἵδια ἡ εὐτυχία ποὺ ἔρχεται παράλογα, αἰνιγματικά, σὰ δᾶρο ποὺ δὲν τὸ περιμένεις.

Κι' ἀναπνέομε βαθιά! Σὰν νὰ θέλοιμε νὰ κρατήσουμε ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ πολὺ μέσα μας αὐτὴ τὴν ἱερὴ αἴσθηση. Η Ἑλληνικὴ "Ανοιξὶ" εἶναι μαζὶ ξεχαρσι, ἀνάτασι, θάμπωμα, δνειροπόλησι...

Καὶ ξαφνικὰ μᾶς σπρώχνει μιὰ παράξενη δύναμη. Νὰ φύγονται. Νὰ πάμε μακρυά. Μᾶς τραβᾷ τὸ βουνό. Τὸ βουνό ψηλά. Νὰ πάμε ποῦ;—"Ἐλάτε λέω στὴ συντροφιά μας. Ἀλάτε νὰ πάμε στὸ Μεγάλο Χωριό... Ποὺ εἶναι μιὰ ανοιξὶ διαφορετική. Καὶ ξεκινήσαμε. Ξεκινήσαμε μὲ τὴ συντροφιά μας ἐννα 'Απριλιάτικο πρωΐνο γιὰ τὸ Μεγάλο Χωριό. Νὰ πέσουμε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ βουνοῦ.

Προχωρούσαμε σιγά, σιγά, σὲνα κόσμο σιωπηλό!...

Μέσα σὲ μιὰ φαντασμαγορία μαγική!...

Αύτὴ ἡ μοναξιά, καὶ ἡ φύση!...

Δένδρα μὲ φυλλωστές βαθυπράσινες γέρονταν ἐπάνω μας, σὰν νῦθελαν νὰ μᾶς χαῖδεψουν. Νὰ μᾶς καλῶς δρίσουν. Πέρα, βαθειά, στὸν δρίζοντα ἔσμιγε δ γαλάζιος οὐρανός καὶ ἡ Καλιακούδα καὶ στόλιζε τὶς γαλάζιες ἐπιφύνεις π' ἀγκαλιάσσονταν.

"Ανεβαίνουμε τὶς πράσινες πλαγιές τὶς ἀπότομες χαράδρες καὶ σταματάμε στὸν "Αη-Λιά.

Τὸ γραφικὸ ξωκκλῆσι τοῦ χωριοῦ. Ολομόναχο, στὴ σκιά. Γύρω ἀπὸ τὰ ἀθάνατα πανύψηλα ἐλάτια, ποὺ πρόσμενε λίγη συντροφιά... καὶ... δὲν ἔμεινε παραπονεμένο...

"Απέναντι δίνει τώρα μιὰ διαφορετικὴ μεγαλοπρέπεια στὸ χωριό. Τὰ παλιά του ἀρχοντικά θυμίζουν περασμένες καλές ἐποχές. "Ενας κόσμος παράξενος, πνιγμένος, σὲ γλυκά χρώματα, καὶ σὲ ἀρμονικά σχέδια ξανοίγεται μπροστά σου, ποὺ σὲ μαγεύουν μὲ τὴ γοητεία τους.

Θωμάζεις δῆλα τὰ Εύρυτανικά χωριά.

Τὰ ἀνηφορικά δρομάκια μὲ τὸ καλτερίμι.

Χίλιες σκέψεις καὶ συναισθήματα σὲ πλημμυρίζουν.

Τὸν κόσμο ποὺ ξέζησε χθὲς καὶ ζάθηκε μέσα ἀπὸ τὰ ψηλά ἀσπρα σπίτια.

Τὸν κόσμο ποὺ θάρηθ καὶ θά θωμάζει τὴν δημιουργία τοῦ παλιοῦ.

Προχωρῶμε. Παντοῦ σταμάτημα, ἐδῶ ἀναβρύζουν δλες οἱ πηγές. Κρυσταλλένιες βρυσούλες. Τὸ ἀπαλὸ κελάρισμα τοῦ νεού καθὼς βγαίνει ἀπὸ τὶς πηγές καὶ χύνεται στὸ ρέμα γεμίζει τὴν ψυχὴ σου γαλήνη καθὼς ξεχύνει τραγουδίστα τὰ κατάκρυα νερά του.

Τὰ τρεχούμενα νερά στραταρίζουν σὰ δροσερά περδικήσια τραγούδια. Θὰ καθήσης χάμω στὶς φτέρες καὶ γύρω θὰ σὲ συντροφεύουν κάθε λογῆς δένδρα καὶ τὰ βουνίσια πουλιά. Θὰ αἰσθανθεῖς δτὶ πρωτογνωρίζεις τὴν ζωὴ καὶ θὰ νιώσης ἀληθινός σάν τὴν ἵδια τὴ φύση. Σπάνιες γωνιές μᾶς ἀνεκτίμητης καὶ ἀνεύρεντης πιὰ γαλήνης τόσον ἀπόλυτης ώστε ν' ἀκούει κανεὶς μόνον τὸ θρόσμα τῶν φύλλων τὸ κελάρισμα τῶν βουνίσιων πουλιῶν, τὶς συμπαθητικὲς κραυγὲς τῶν κατοικιδίων ζώων, καὶ τὶς γλυκύτατες σερενάτες τῶν ἀηδονιῶν.

Θαῦμα θωμάτων τῆς δημιουργίας.

"Ενας ἀληθινός παράδεισος ἡ Ἑλληνικὴ ανοιξὶ.

Καὶ μέσε στὴν ἐαρινὴ πνοὴ ἔρχεται τὸ Πάσχα. "Ενα τὸ γεγονός, πουκύλοι οἱ τρόποι τοῦ πανηγυρισμοῦ. Τὸ Πάσχα στὸ Μεγάλο Χωριό εἶναι διαφορετικό. "Εκφράζεται ἀνάλογα μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ κένε τόπου. Η ἐκκλησία μας γιορτάζει μὲ δλὴ της τὴ μεγαλοπρέπεια τὴν' Ανάστασι. Γεμάτη κόσμο, ποὺ ἐπιβεβαιώνει τὴν πιστὴ δλων... Τὸ Μεγάλο Χωριό θὰ ξεκαλούθηση νὰ εἶναι τὸ Τουριστικὸ θέρετρο τῆς Εύρυτανίας. Τὸ ἐπιβάλλει ἡ φυσικὴ δμορφιά του καὶ τὸ γραφικὸ σύνολό του.

Λαμπρό μὲ δλην τὴν ἀπλότητα ἀλλὰ συγχρόνως κεφάτο.

Πούλμαν ἀπὸ δλα τὰ μέρη ταξὶ καὶ ιδιωτικὰ αὐτοκίνητα φέρνουν συνέχεια τοὺς ἐπισκέπτας.

Ἡ προθυμία τῶν κατοίκων σοῦ ἔξασφαλίζουν κάπου στέγη εἴτε σὲ ἔνοδοχεῖο ἢ σὲ σπίτια ἡσυχα, καθαρὰ καὶ μὲ ἐντελᾶς οἰκογενειακήν ἀμόσφαιρα. Τὸ ἔνοδοχεῖον ποὺ βρίσκεται στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ καὶ ἔχει θαυμάσια θέα ἀπὸ τὶς βεράντες του. Ἐπίσης καὶ τὰ ἐστιατόρια προσφέρουν ἄριστη τροφὴ σὲ τιμές ἀπίστευτα χαμηλές, δωμάτια μὲ δλες τὶς ἀνέσεις καὶ ἱρωμαντικὲς βεράντες.

Μὲ τὸ μεγάλο τῆς σημαιοστολισμὸν ἡ Ἑλληνικὴ φύση.

Τὸ ἄρνι στὴ σούβλα.

Κυπαρισσόδεντα σχηματίζουν τὴν θρακικὴν πάνω στὰ ὅποια ροδίζουν τῶν ἀρνιῶν τὰ κρέατα. Σφυριχτὸν τραγουδιστὸν καὶ κλαρινάτο τὸ κλέφτικο.

Ἡ παλάμη ποὺ χτυπᾷ τὸ πέλμα τὶς στιγμές ποὺ αὐτὸν μεθυσμένο ἀπὸ τὴν ἔκσταση καὶ τὸ τσουχτερὸν κρασάκι ὑψώνεται στὸν ἀέρα.

Τὸ γρασίδι ὁ πράσινος τάπητας γιὰ νὰ κυλιέται τὸ Ρωμαϊκὸν πάνω στὴν ἀπαλότητά του.

Ἀναμμένες οἱ λαμπάδες ἀρωματισμένες οἱ βιόλες, οἱ πασχαλιές μὲ τὰ μῶβ τσαμπιά τους...

Αθηνᾶ Ἀναστ. Ἀραπογιάννη

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 9ῃ σελ.)

γονὸς τοῦτο, δεύτερον πολεμικὸν γεγονός τοῦ ἔτους 1823, ἀν καὶ ἀπέβη εἰς ἡτταν τῶν Ἑλλήνων, ὅμως ἀπεδεκάτισε τὸν ἔχθρὸν καὶ ἀνέκουψε τὴν πρὸς Μεσολόγγιον πορείαν του.. (Ἴδε, Ν. Κασομούλη: Ἐνθυμήματα Στρατιωτικά τῆς Ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων, Τόμ. Α' ἐκδ. 1940, σ. 334, 340, 343 καὶ 346, ὡς εἰς Σπ. Τρικούπη: Ἰστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, Ἀθῆναι, 1925, τ. Γ', σ. 43, κ. ἀλλαχοῦ).

ε) Θυσίας ἥρωικάς μεγαλοχωριτῶν ἀνευρίσκομεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῶν ἔθνικῶν μας ἀγώνων 1897, 1912-13, 1920-22 καὶ 1940-49.

στ) Τέλος σημειώνομεν τὴν συναφεῖσαν μάχην μεταξὺ ἀνταρτῶν καὶ ἵταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς εἰς Μικρὸν Χωρίον Εὐρυτανίας τὴν 18-12-1942. Ἑνεκα ταῦτης καὶ εἰς ἀντίποινα τῆς δράσεως τῶν ἀνταρτῶν ἐκρατήθησαν ὡς ὅμηροι πολλοὶ μεγαλοχωρίται. Ἐκ τούτων ἔνδεκα (11) ὄθῳδοι καὶ φιλήσιχοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, ἔντιμοι οἰκογενειάρχαι καὶ ὁξιωματοῦχοι τῆς κοινωνίας, ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ὑτεβάλλοντο εἰς βιασανισμοὺς καὶ ἔθνικοθρησκευτικὰς ταπεινώσεις..., ὑπὸ τῶν ἀναιδῶν καὶ θρασυδείλων Ἰταλῶν στρατιωτῶν.. Τέλος τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων 24-12-1942 τοὺς ἔθνατωσαν πικρῶς, εἰς τεῖσμα τῶν ἵταλοχριστιανικῶν τῶν ρωμαιοκαθολικῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ δὲ ἐιρήνιαν τοῦ Ἀγγελικοῦ ὄμονου: «Δόξα ἐν Υψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εἰδοκίᾳ».

Οἱ ἔθνομάρτυρες οὗτοι ήσαν οἱ ἔξῆς: 1) ὁ φυσικὸς καὶ πρῶτος ἡμῶν πνευματικὸς πατήρ καὶ διδάσκαλος Ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος Οἰκονόμος Δημήτριος Κ. Βαστάκης, 2) ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ διατελῶν Ἀρχίατρος Χρῆστος Ι. Μέρμηγκας, 3) ὁ διδάσκαλος καὶ ἔφεδρος λοχαγὸς τοῦ Στρατοῦ Ἰωάννης Δ. Καρυοφύλλης, 4) ὁ τηλεγραφοτῆς Διονύσιος Κ. Ματζόντας, 5) ὁ ἀνάπτηρος πολέμου Θεόδωρος Γ. Οἰκονόμου, 6) ὁ πολιτικὸς ἀνάπτηρος Ἰωάννης Μεσσίρης, 7) ὁ συνταξιούχος

ἀστυνομικὸς Δημήτριος Γ. Δασκαλάκης, 8) ὁ γέρων γλωσσομαθῆς Ἄνδρεας Δ. Σιταρᾶς, 9) ὁ ἐπιχειρηματίας Βασιλείος Ι. Παλιούρας, 10) ὁ ἡρωΪκὸς τσολιᾶς τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους 1940-41, Κωνσταντίνος Ι. Ἀραπογιάννης καὶ 11) ὁ ἐκ Λιδωρικούν ὑπηρετῶν ὡς Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης τοῦ χωριοῦ Ἐνωμοτάρχης Χαρίλαος Κατσίμπας. Ἐκ τούτων ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Ἐνωμοτάρχης ἐκάησαν ζῶντες..., μέθοδος μὴ λησμονηθεῖσα... τῆς «Ιερᾶς ἔξετάσεως», οἱ δὲ «Ἄλλοι, μετ' Ἄλλων δύο μικροχωριτῶν, τοῦ Χρήστου Φλέγκα καὶ τοῦ Νικολάου Κυρίτση, ὃρού ἡναγκάσθησαν οἱ δυνάμεινοι..., νὰ ἀνοίξουν τοὺς τάφους των ἐποιυβολῆθησαν, ὑπὸ τὰς ιαχάς τοῦ ἔθνομάρτυρος διαδασκάλου Ἰωάννου Καρυοφύλλη ζητωκραυγάσαντος τὸ ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ; (Ἴδε Π. Βασιλείου, Χρονικὸν Θυσίας Ἐθνομάρτυρων «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου», Ἀθῆναι 1962).

π. Κ. Δ. Β.

(Συνεχίζεται)

Σ. Σ. — Παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς γνωρίζοντας ἡ κατέχοντας παλαιὰ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὰς ἀνωτέρω εἰδῆσεις νὰ μᾶς γνωστοποιήσουν αὐτὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν δοκίον γράφεται καὶ παρούσα ἐργασία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου λειτουργούσης Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ μὲ 40 τόμους ἐκλεκτῶν βιβλίων.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Η ΠΙΤΤΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΣΣΑΣ ΜΑΝΑΣ

Χαρούμενη κατέβαινες στὸν κῆπο
γιὰ νὰ γεμίστης χόρτα τὴν ποδιά
κι' ἐτρέχαμε ἀκουγόντας τὸν χτύπο
νὰ σὲ δεχτοῦμε ἀπ' ἔξω στὴν «Ποριά».

Πώ; πώ; καὶ τί δὲν ἔφερνες!
Λαψανες, σκατζίκια, λάπατα καὶ μυρωδιές
στ' ἀλήθεια εἰν' ἀκούραστες οἱ Μάνες
σὰν τὰ παιδιά τους θέλουν λιχουδιές.

Νά τα! καὶ νὰ τὰ κόνης δὲν θ' ἀργήση!
Θὰ ρίξης νιόλαδο μὲ τὸ ρόι,
μ' ἀνθόνερο στερνὰ θὰ τὰ ραντίσης
καὶ θὰ 'ναι ἔτοιμα νὰ μποῦνε στὸ ταψί.

Στὴ σκάφη δίπλα ἡ ψιλή σου σίτα
πλαστήρι, ἀλεύρι, πλάστης καὶ μαγιά,
φύλλα ψιλὰ νὰ πλάστης γιὰ τὴν πίττα,
ποὺ θ' ἀν συχώρεσι ἡ κάθε της μπουκιά.

Κι' ὧς νὰ στρώστης στὸ ταψί θὰ γίνη
μὲ κούτσουρα ἀπὸ βαλανιδιά,
τὸ τζάκι μας ἀληθινὸν καμίνι
καὶ θραψερή ἡ «θράκα» στὴ φωτιά!

Στὴν πυροστιά θ' ἀργοψηθῇ ἡ πίττα
καὶ μύθους θὰ μᾶς λέσε δῆσσα νὰ βγῆ
ἡ γλῶσσα σου σὰν ἀργαλειοῦ σαΐτα
καὶ ἡ ματιά σου τόσο στοργική!

Ο προεστὸς τὸ κομπολόι παίζει
μὰ σύ, δπως ἡ κλῶστα τὰ πουλιά
θὰ μᾶς καλέστης δλους στὸ τραπέζι
τῆς πίττας σου νὰ φάμε τὰ «φελιά».

Απλόχερα σὲ μᾶς θὰ τὰ μεράστης
κι' ἀφοῦ μᾶς πῆς νὰ κάνωμε σταυρό
«φελιά» γιὰ τὸ φτωχό δὲν θὰ ἔχειστος.
«Δίνεις σ' αὐτόν; δανείζεις τὸν Θεό».

Στερνὰ γιὰ ὅπνο πάμε εὐτυχισμένοι
μὲ γέλια καὶ μὲ χάδια μητρικά
μ' ἄν ἡ ζωὴ ἔτοι δύορφα διαβαίνει,
ζηλιάρα ἡ μοῖρα κλώθει τὰ γραφτά.

Μᾶς ἄφησες Μάνα καὶ πάνε τώρα χρόνια
μᾶς ἔλειψαν κι' οἱ πίττες κι' οἱ χαρές
κι' οὔτε γυρνοῦν ξανὰ σὰν χελιδόνια
κι' δλα γενήκαν θύμησες πικρές.

Ζώης Τζουροπάνος

Σ. Σ. — Τό ποιήμα ἀπαγγέλθηκε γιὰ πρώτη
φορά ἀπὸ τὴν Κα Καίτη Λάμπου-Καραδόνη μὲ
τὴν εἰδικιρία τῆς κοπῆς τῆς πίττας τῆς ΟΡΕ γιὰ
τὴν Καινούρια Χρονιά 1972.

Η ΡΟΥΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

Ρούμελη χώρα τῆς λεβεντιᾶς
καὶ τῶν Ήρώων Μάννα
Καραϊσκάκη — Μπότσαρη
Διάκου στὴν Ἀλαμάνα.

Όπως τὰ χιόνια κάτασπρα
λάμπουν στὰ βουνά σου
τὸ ἴδιο λάμπουν κι' οἱ καρδιές
ποὺ ἔχουν τὰ παιδιά σου.

Μακραίνουν, μὰ δὲν σὲ ἔχεινοῦν
φεύγουν μὰ σὲ πονᾶνε
κι' δταν γαλήνη ἀποζητοῦν
σὲ σένανε γυρνᾶνε.

Κοντά σου γίνονται παιδιά
μικρά σὰν ἀγγελούδια
καὶ τοὺς γεμίζεις τὴν καρδιά
μὲ ἀηδονιῶν τραγούδια.

Παραμυθένιες ὁμορφιές
κρύβει κάθε γωνιά σου
δνειρο εἰν' οἱ ρεματίες
γίγαντες τὰ βουνά σου.

Μά; πῶς θωρῷ τὰ χείλη σου
σὰν κάτι νὰ μοῦ λένε
τὰ μάτια τὰ μενεξελιά
θαρρῷ πικρά πῶς κλαῖνε.

Πές μου γλυκειά μου Ρούμελη
τὸν πόνο, τὸν καῦμά σου
τὶ κρύβεις μέσα στὴν καρδιά
ποιό εἰν' τὸ μυστικό σου;

«Χιόνια ἔχω μέσσο στὴν καρδιά
ποιός τάχα δὲν τὸ ἔρει;
Τὸ αίμα μου σταλιά-σταλιά
χύνεται σ' ἄλλα μέρη.

«Ημουν ἀητός καὶ πέρδικα
μὰ πέσαν τὰ φτερά μου
μαράινομαι καὶ θλιβομαι
ποὺ φεύγουν τὰ παιδιά μου».

«Ἐκεῖνα εἰν' τὰ γιασεμιά
ἐκεῖνα εἰν' τ' ἀδόνια
σὰν ξαναρθοῦν θὰ λειώσουνε
ἄπ' τὴν καρδιά τὰ χιόνια».

Εὐλογημένη Ρούμελη
μὲ τὴν αἰώνια νιότη
κι' ἔγω τὴν ψρα εὐλογῶ
ποὺ πῆρα Ρούμελιστη.

Καίτη Λάμπου - Καραδόνη

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Τήν 19ην Μαρτίου έ. ξ. είς τήν γνωστήν και φιλόξενον αῖθουσαν τοῦ ζυθεστιατορίου τῶν, συμπολιτῶν μας κ. κ. Ιωάννου Βαστάκη και Νικολάου Σκλαβούνου, Εδυτυχίδου 19, Παγκράτι ἐπραγματοποιήθη ἡ ἑτησία τακτική Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

Διαιτούσθείσης τῆς κατὰ νόμον ἀπαρτίας, ἐκηρυξαμεν τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Μετὰ σύντομον δὲ χαιρετισμόν, ποὺ ἀπομθύναμεν πρὸς ἄπαντα τὰ μέλη και τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἀνεγνώσθησαν, ἐνεκρίθησαν και ἐπεκυρώθησαν τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Γενικῆς Συνέλευσεως.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις εἰσῆλθεν εἰς τήν ἔξετασιν τῶν θεμάτων τῆς ήμερησίας διατάξεως, ποὺ ἡσαν τὰ ἔξης: α) Ἐκθεσις πεπραγμένων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, β) Γενικὸς οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ὑπὸ λογοδοσίαν ἔτους, και Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, γ) Ἐγκρίσις προϋπολογισμοῦ και προγράμματος ἐργασιῶν τοῦ τ. έ. 1972, δ) Προτάσεις και Ἀνακοινώσεις και ε) Ἀρχαιερείαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου και Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὅ τὸν λόγον ἐπὶ τὸν πρώτου θέματος ἐλάβομεν ἡμεῖς. Κατ' ἀρχὴν ἀνεφέρθημεν εἰς τὰ ἐκλιπόντα μέλη τοῦ Συνδέσμου. Και ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ βήματος τῆς Γεν. Συνέλευσεως εὔρομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἔξαρωμεν δι' ὅλους τὴν πρὸς τὸν Σύνδεσμον και τὸ Χωρίον μας φιλοπατηρίαν των, νὰ ἐκφράσωμεν και αὐθίς τὰ πρὸς τοὺς οἰκείους των συλλυπητήρια και νὰ τηρηθῇ δι' ὅλους τὸ καθιερωμένον λεπτὸν τῆς ὥρας σιγῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθημεν εἰς τὰ περὶ τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου τονίσαντες ἰδιαιτέρως τὰς ἐνεργείας τῆς ἀναθεορήσεως τοῦ Καταστατικοῦ ἀντοῦ. Κατόπιν ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐτοίσαμεν τὴν μετὰ τὸν Προέδρον και τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ χωριοῦ μας συνεργασίαν, περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, τοῦ ἔνοδοχείου, τῶν διαφόρων ἐκπολιτιστικῶν ἔργων τοῦ Χωρίου, ἴδιᾳ τῶν ἀποχετευτικῶν ἔργων και τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ «Πλατανᾶ» ἕως τῆς θέσεως τοῦ «Ἀγίου Ἀθανασίου», κ.λ.π. Ἀνταπεκρίθημεν εἰς τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις μας ἔναντι διαφόρων ἔργων. Ἐπραγματοποιήσαμεν διαφόρους ἔօρτους, συνεστάσεις (κόρψιο βασιλόπιτας και ἑτησίαν χοροεσπερίδα), και εἰκόρομάς, τονίσαντες ἰδιαιτέρως τὴν ἐπιτυχῆ διοργάνωσιν τῶν ἔօρτων ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ «Οσιού μάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου 3 Ἰουλίου ἐν συνδιάσπορῳ μὲ τὴν ἔόρτιον ἐκδήλωσιν τῆς 15οτετρίδος τῆς Ἐθνεγερσίας και τὸν ἵερὸν Ἐγκαινιασμὸν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου εἰς τὴν ἰδιαιτέρων μας πατρίδα. Ἐν συνεχείᾳ ἔτονίσαμεν ἄλλας γενικὰς δραστηριότητας τοῦ Δ. Σ. και ἐκλείσαμεν τὴν ἑκθεσιν ταύτην μὲ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως και τῆς ἀναπτύξεως τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἑκθέσεως ταύτης τὸν λόγον ἐπὶ τὸν Β' θέματος τῆς ήμερησίας διατάξεως ἐλαβεν ὁ ταμίας τοῦ Συνδέσμου κ. Κωνσταντίνος Σιαμάνης. Οὗτος ἀνέγνοσε τὸν Γενικὸν Ἀπολογισμὸν τῆς Οἰκονομικῆς χρήσεως 1971, ἐκ τοῦ ὅποιου προέκυψαν διτὰ ἔσοδα τοῦ Συνδέσμου μετὰ τοῦ ὑπολοιπού 196.236,80 δρχ. ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως 1970 ἀνῆλθον εἰς τὴν δραχμάς 464.285,40, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχμάς 270.965,80 μὲ ὑπόλοιπον διὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν δρχ. 193.319,60.

Ἀκολούθως κληθεὶς τὸν λόγον ἐλαβεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Νικόλαος Σκλαβούνος, ἔστις ἀνέγνωσε τὴν ἑκθεσιν ταύτης, ἔχουσαν ώς ἔξης: «Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 8η Μαρτίου 1972, ἡμέρᾳ Τετάρτη και ὥρᾳ 5 μ. οἱ ὑπογεγραμμένοι 1) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, 2) ΑΝΔΡΕΑΣ NIK. ΒΟΝΟΡΤΑΣ, 3) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ζ. ΣΚΑΡΠΗΣ, ἀποτελοῦντες τὴν Ἐξελεγκτικήν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωρίτων «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», δύναμει τῆς ἀπὸ 24ης Μαΐου 1970 ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνέλευσεως τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου δι' ἡς ἑξελέγημεν, συνήλθομεν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰ Γραφεῖα ἀντοῦ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Φωτεινῆς, ἀριθ. 47, Ν. Σμύρνη, ἔνθα ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν ἥμιν ἀπαντα τὰ στοιχεῖα και βιβλία και προέβημεν εἰς τὸν ἐλεγχὸν διαχειρίσεως ἀπὸ Ιης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1971, ἐξ οὗ διεπιστώθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Αἱ Εἰσπράξεις ἐγένοντο διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων δεόντως θεωρημέναι ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, ως ἔξης: 'Απὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1) 5674-5700, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5742-5750, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2) Αττικῆς, ως ἔξης: 'Απὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1) 5674-5700, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 5742-5750, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 3) 5777-5800, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4) 501-5850, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5) 5851-5900, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6, 5908-5950, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7) 5970-6000, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1-50, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8) 51-73,) 8) ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 101-132, 10) ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 151-200,, 11) ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201-240, και 13, ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251-296.

Οὕτω τὸ σύολον τῶν εἰσπράξεων τοῦ Συνδέσμου, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 464.285,40, εἰς τὸ ὅποιον συμπεριλαμβάνεται και τὸ ἐκ δραχμῶν 196.237 ὑπόλοιπον τῆς προηγου-

μένης χρήσεως 1970, τὰ δὲ ἔξοδα ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 270.965,80, οὕτω παραμένει καθαρὸν ὑπόλοιπον διὰ τὴν χρῆσιν 1972 τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 193.319,60.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ είναι κατατεθειμένα ἐπ' ὅνδριματι τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰς ἔξης Τραπέζας τὰ κάτωθι ποσά ὡς ἀκολούθως:

1. Εἰς τὸν ὄπ' ἀριθ. 16088 Λογ. Ἐμπ. Τραπέζης Ἑλλάδος	Δρχ. 57.723,50
2. Εἰς τὸν ὄπ' ἀριθ. 16092 Λογ. Ἐμπ. Τραπέζης Ἑλλάδος	» 44.296,30
3. Εἰς τὸν ὄπ' ἀριθ. 503 Λογ. Κτηματ. Τραπέζης Ἑλλάδος	» 25.528,40
4. Εἰς τὸν ὄπ' ἀριθ. 440027 Λογ. Ἐθνικῆς Τραπέζης Καρπενησίου	» 634,00
5. Εἰς τὴν Κτημ. Τράπ. Ἑλλάδος 75 ὁμολ. ΔΕΗ 75×300	» 22.500,00
6. Εἰς τὴν Κτημ. Τράπ. Ἑλλάδος 10 ὁμολ. Οἰκ. ἀναπτ. 10×500	» 5.000,00
7. Εἰς τὴν Κτημ. Τράπ. Ἑλλάδος 65 ὁμολ. Οἰκ. ἀναπτ. 65×500	» 32.500,00
8. Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου	» 5137,40

Ητοι: Γενικόν Σύνολον εἰς χρῆσιν 1972

193.319,60

Διὰ τὰ ἀναγραφόμενα ἀνωτέρω ἔξοδα, ἔχρησιμοποιήθησαν κανονικά ἐντάλματα τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τοῦ ὄπ' ἀριθ. 76-100. Εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα εὑρέθησαν κανονικαὶ ἀποδείξεις τῶν δικαιουχῶν οἵτινες εἰσέπραξαν τὰ ἀντίστοιχα ποσά. Ἐπίσης διεπιστώσαμεν ὅτι ἐπραγματοποίηθησαν 14 Συνεδριάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Καὶ ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Συνδέσμου ὑπῆρξε λίαν ἐπιμελημένη.

Πρὸς τούτοις, ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς συγχαρόμεν διὰ τὸ θερμόν των ἐνδιαφέρον ποὺ ἐπέδειξαν διὰ τὴν Γενέτειράν μας τὸ Μεγάλο Χωριό.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἀκολούθως εἰσήλθομεν εἰς τὸ τρίτον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐν ᾧ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Στέφανος Βασιλόπουλος ἀνέγνωσε τὸν προϋπολογισμὸν προγραμματισμὸν ἐργασιῶν τοῦ τ. ἔ., διστὶ ἐγκριθεὶς ὑπὸ τῆς Γεν. Συνέλευσεως εἰσήλθομεν εἰς τὸ Δ' θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διεῖχθη εὑρεῖα συζήτησις ὑπὸ τῶν περιστοτέρων μελῶν τῆς Συνέλευσεως. Κατ' ἄρχας ἀνεγνῶσθη ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος τοῦ Χωρίου μας κ. Ζαχαρίου Καρίπη, καὶ ἀκολούθως ἐτονίσθη: α) ἡ ἀνάγκη ἀποκτήσεως ἀνταξίου Ἡράου εἰς τὸ χωρίον μας, β) ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Συνδέσμου εἰς ἔργα ὁδοποίias ἐντὸς του χωρίου, γ) ἡ ἀνάγκη τῆς ἡλεκτροδότησεως τῆς θέσεως τοῦ «Ἄγιου Αθανασίου», δ) ἡ ἐν «Ἀθήναις ἀπόκτησις Γραφείου τοῦ Συνδέσμου καὶ ε) ἡ ἕκδοσις τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου». Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Στ. Βασιλόπουλος ἐπιστολὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου τοῦ χωρίου μας, καὶ εἰστηγήθη ὅπως αἱ ὑπὲρ τῆς γειώρας «Λιμάκων» εἰσφοραὶ μεταφερθοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὁδοποίias. Επὶ τῆς προτάσεως ταῦτης ἡ Γεν. Συνέλευσις δεσμευομένη ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου ἄφησε τοὺς διαβέτας νά παραστίσουν περὶ τούτου οἱ ἴδιοι προσωπικῶς. Κατόπιν ἀνεφέρθη εἰς τὴν παρούσιαν τῶν νέων ἰδίᾳ μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν παρούσιαν γυναικῶν, χαιρετίσας τὴν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον τῆς κ. Φανῆς Εδύ. Δασκαλοπούλου. Ἐπίσης ἐγένετο λόγος, διπλαὶς κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων τοῦ Συνδέσμου συνδράμη τὸ ἔργον τῆς ἀνέργεσεως τοῦ νέου Ναοῦ τοῦ Μικροῦ Χωρίου ὡς καὶ τὸ «Πνευματικὸν Κέντρον Ρουμελιωτῶν». Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ἐγένετο συζήτησις ἐποικοδομητικὴ μεταξύ τοῦ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τῶν μελῶν τῆς Συνέλευσεως κ. κ. Ιωάννου Δασκαλοπούλου, Ἀριστείδου Ἀναγνωστοπούλου, Ιωάννου Φλώρου, Ἀθανασίου Χάσκου, Δημητρίου Γαβρίλη, Νικολάου Σκλαβούνου, Ι. Στασινοπούλου, Ἀθανασίου Σκαρπτή, Νικολάου Ἀραπογιάννη κ. ἢ. καὶ ἔξηκθησαν ὀφέλιμα συμπεράσματα διὰ τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον.

Τέλος, πρὶν ἡ Γεν. Συνέλευσις εἰσέλθῃ εἰς τὸ τελευταῖον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐχαιρετίσαμεν τὰ μέλη, διπλαὶς διέλθουν καλὸ καλοκαίρι καὶ ηὐχαριστήσαμεν τοὺς φιλοξένους συμπολίτας μας ἱδιοκτήτας τῆς αιθούσης τόσου διὰ τὴν διάθεσιν αὐτῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐπιδωμηλεύσεις ποὺ κάμνουν πρὸς ἀπαντὰ τὰ μέλη τῆς Συνέλευσεως. Μεθ' ὁ ή Συνέλευσις διὰ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικ. Συμβούλιον καὶ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔξελεξε τριμελῆ Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐπ τῶν κ. κ. 1) Κωνσταντίνου Πριτσόλα ὡς Προέδρου, 2) Ἀθανασίου Γ. Γιαννακοπούλου, 3) Γεωργίου Κ. Σταυρόκης μελῶν. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ καταλαβοῦσα τὸ Προεδρεῖον διενήργησε νομίμως τὰς ἐκλογάς. Περατωθεῖσας τῆς ψηφιφορίας καὶ καταμετρηθέντων τῶν ψηφοδελτίων εὑρέθησαν ἔγκυρα ψηφο δέλτια ἐβδομήκοντα δύο (72), ἀκυρά οὐδέν. Οἱ υποψήφιοι διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔλαβον τὰς ἀκολούθους ψήφους: Ἀναστάσιος Ἀραπογιάννης τριάκοντα (30), Στέφανος Βασιλόπουλος τριάκοντα ἔξ (36), ιερεὺς Κωνσταντίνος Βαστάκης ἔξηκοντα ἑννέα (69), Ιωάννης Βονόρτας τεσσαράκοντα (40), Δημήτριος Γαβρίλης δέκα δκτώ (18), Ἀθανάσιος Γιαννακόπουλος εἰκοσι (20), Φανὴ Δασκαλοπούλου τριάκοντα ἔξ (36), Τάσος Κοντομέρκος τριάκοντα ἐπτά (37), Κωνσταντίνος Σιαμανῆς ἔξηκοντα δύο (62), Νικόλαος Σκλαβούνος τεσσαράκοντα πέντε (45), Γεώργιος Σταυράκης

Τὸ Χρονογράφημά μας

Πρῶτο Ἐθνικὸ Πανρουμελιώτικο Συνέδριο

Τοῦ Στ. Βασιλόπουλου

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ Ρούμελη θὰ παρουσιαστεῖ ἐνωμένη καὶ θὰ προβληθεῖ σὰν φωτεινὴ ἰδέα, στὸ πρῶτο Ἐθνικὸ Πανρουμελιώτικο Συνέδριο Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ποὺ συνέρχεται τὸν Ἰούλιο στὴν Ἀθήνα.

Χιλιάδες ξενητεμένα ἀδέρφια μας θαρθοῦν ἀπὸ τὶς μακρυνές Πολιτείες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ καὶ θὰ παρακαθήσουν μαζὶ μας στὸ κοινὸ τραπέζι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀντάμωσης, τῆς συνενόησης καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς πίστης στὴν ἰδέα Ρούμελη, τῆς ὄνταγκης γιὰ συναδέρφωση, τῆς εὑρεσῆς τοῦ σωστοῦ δρόμου καὶ τῆς χάραξης τῆς κοινῆς γραμμῆς δράσης γιὰ νὰ διατηρηθῇ ψηλά ἡ Ρουμελιώτικη ἴδεα.

Οἱ τοπικοὶ Ρουμελιώτικοι Σύλλογοι τῶν πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς - Καναδᾶ ἐνωμένοι στὴν Ὀμοσπονδία τους τὸν Στερεοελλαδιτῶν Ἀμερικῆς - Καναδᾶ, μὲ τοὺς δικούς μας Συλλόγους ὑπὸ τὴν φωτεινὴ ἥγεσία τῆς Ὀμοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ἐλλάδος (ΟΡΕ) καὶ τὴν πνευματικὴ καθὸ δήγηστη τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν, θὰ διακηρύξουν τὴν "Ἐνωσή τους καὶ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ συστεφθοῦν καὶ θὰ πάρουν ἀποφάσεις γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῆς τεράστιας δύναμης ποὺ κρύβει ἡ ἀδάμαστη ρουμελιώτικη ψυχὴ ποὺ πάντα τὴν κάνει νὰ μεγαλουργεῖ ὅπου γῆς.

Σ' αὐτὸ τὸ κοινὸ τραπέζι ποὺ ξεκινάει ἀπ' τὴ Ρούμελη καὶ καταλήγει σ' αὐτήν—καὶ θέλω νὰ πᾶ πῶς ξεκινάει ἀπ' τὰ πανάρχαια χρόνια ἀπὸ τὶς Δελφικές ἀμφικτυνίες—τὸ κέντρο τῆς ἀρχαίας σκέψης—καὶ καταλήγει πάλι στὸ ἴδιο κέντρο, θὰ παρακαθήσουν δλοὶ οἱ Ρουμελιώτες καὶ θὰ βροῦν τὶς σωστές λύσεις στὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴ Ρούμελη καὶ τὸ λαό της.

Περῆφανη καθὼς εἶναι ἡ Ρουμελιώτικη ψυχὴ καθὼς τὰ βουνά της καὶ τὰ ἔλατα της, μπολιάζεται καμάρα φορὰ μὲ τὰ μικρόβια τῆς ἀδιαφορίας, τῆς οἰησης καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ ποὺ φέρουν τὴ διάσπαση.

"Ολα αὐτὰ εἶναι θανατηφόρα καὶ δὲν ταιριάζουν στὸ ἥθος τοῦ Ρουμελιώτη.

Ἐνωμένοι δλοὶ Ἐσεῖς καὶ ἑμεῖς, κάτω ὅπὸ τὶς σημαίες τῶν Συλλογικῶν μας δργάνων καὶ μὲ τὴν πίστη στὴ Ρούμελη σὰν ἰδέα καὶ σὰν ἰδανικὸ ὅς ἐργαστοῦμε.

Ἄδερφία μας τῆς ξένης! Ἐσεῖς ποὺ ὁ μόχθος τῆς ζωῆς σᾶς ἔρριξε στὴ φιλόξενη γῆ τῆς μεγάλης Ἀμερικάνικης Συμπολιτείας καὶ τοῦ Καναδᾶ, ποὺ ὁ ἀγῶνας ζωῆς σᾶς ἀνάδειξε σὲ χρηστοὺς πολίτες, ποὺ ὁ χρόνος καὶ ἡ ξενητεύα δὲν στάθηκαν ἵκανά νὰ καταλύσουν τίποτα ἀπ' ὅ, τι συνέτει τὴ Ρουμελιώτικη ψυχή, σταθῆτε σήμερα ἐνωμένοι μαζὶ μας κοινά νὰ οἰκοδομήσωμε τὸ μέλλον τῆς Ρούμελης.

Προμηθεῖς τοῦ ἥθους τῆς μάνας Ρούμελης στὴ μακρυνὴ δεύτερη Πατρίδα σας, δεχτῆτε τὴ φιλοξενία μας βγαλμένη ἀπὸ ἀδερφικὴ καρδιά.

Σᾶς καλωσορίζομε κι' ἀδερφικὰ σᾶς σφίγγομε στὶς ἀγκαλιές μας. Σᾶς περιμένονταν χωρὶς καὶ οἱ πολιτείες τῆς πατρίδας μας Ρούμελης ποὺ φόρεσε ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τὰ «καλά» της γιὰ νὰ σᾶς ὑπόδεχτε.

Τὰ δάκρυα τῶν δικῶν σας θὰ μουσκέψουν τὰ μαντήλια κι' οἱ εὐχές τῶν γονιῶν σας θὰ ξεστομιστοῦν μύριες, γκαρδιακές καὶ ὥραιες.

Ο «ἀναθρώσκων καπνό», ἀντὸς ποὺ βγαίνει ἀπ' τὶς ἑστίες τῶν ἀρχοντικῶν τῶν πόλεων, ἀπ' τὰ φτωχόσπιτα τῶν χωριών σας, ἀπ' τὶς καλύβες καὶ τὶς στάνες μας, ὁ ἴσιος σὰν τὸ παράστημα τοῦ Ρουμελιώτη καὶ ψηλός σὰν τὴν ψυχὴ του θὰ σᾶς ὀδηγήσῃ νὰ βρῆτε ξανά τὴ ζεστὴ θαλπωρὴ τῶν σπιτιῶν σας, τὴ ζεστὴ δική μας καρδιά καὶ θὰ νοιώσετε τὴ γλυκιά-γλυκιά λιποθυμιά στὴν ἀγκαλιά μιᾶς Ρουμελιώτισσας μάνας ποὺ καρτερεῖ...

Σ.Β.

Ἐνδεκα (11), Χαράλαμπος Τριανταφύλλης εἰκοσι δύο (22) καὶ Ἀναστάσιος Χασκόπουλος πεντήκοντα (50). Ἐκ τούτων παραιτηθέντων α) τοῦ Ιατροῦ Τάσου Κοντομέρκου καὶ β) τοῦ Στεφάνου Βασιλοπούλου, οἱ ἐπτὰ πλειοψηφίσαντες συνεκρότησαν τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν Εξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἔλαβον τὰς ἀκολούθους ψήφους: Ἀνδρέας Ν. Βονόρτας τεσσαράκοντα (40), Ἡλίας Στ. Καρύπης πεντήκοντα πέντε (55), Ἰωάννης Ν. Ντούμας τριάκοντα τρεῖς (33), Κωνσταντίνος Δ. Πριτσίδης τριάκοντα ἑννέα (39) καὶ Ἀθανάσιος Ζ. Σκαρπῆς τριάκοντα ἔξι (36). Ἐκ τούτων οἱ τρεῖς πλειοψηφίσαντες συνεκρότησαν τὴν Εξελεγκτικὴν Ἐπιτροπήν.

† π. Κ. Δ. Β.

Χαρούμενες έκδηλώσεις

του Συνδέσμου

Μὲ ίδιαίτερη έπιμέλεια καὶ μὲ ξεχωριστὴ ἐπιτυχίᾳ ἐπραγματοποιήθηκαν διάφορες χαρούμενες ἔκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας. Τὸ ἄξιο Συμβούλιό μας μὲ κόπο καὶ ἐνδιαφέρον ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησή των καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίᾳ τῶν.

Ἐτσι, στὶς 12 Ἰανουαρίου ἔγινε τὸ κόψιμο τῆς «Βασιλόπιττας» ἀνάμεσα στὶς πρωτοχρονιάτικες εὐχές. Προηγούμενως τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Συνδέσμου μας μαζὶ μὲ τὰς ἀξιοτίμους οἰκογενείας των παρεκάθησαν εἰς κοινὴν συνεστίασιν στὸ Ἑστιατόριο τῶν συμπατριωτῶν μας Ἱ. Βασιάκη καὶ Ν. Σκλαβούνου.

Ἐνα στυγμιότυπο τοῦ χοροῦ τοῦ Συνδέσμου στὶς 13 Φεβρουαρίου. Ο Πρόεδρος τοῦ Μεγ. Χωριοῦ κ. Ζαχ. Καρπῆς ἀνακοίνωνε εὐχάριστα νέα ἀπ' τὸ χωριό. Διακρίνονται ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἀναστάσιος Χασκόπουλος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Στέφ. Βασιλόπουλος.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μετά ένα μῆνα, στις 13 Φεβρουαρίου έγινε μὲν μεγάλη ἐπιτυχία ἡ ἑτησία χοροεσπερίδα τοῦ Συνδέσμου μας, στὴ γνωστὴ κοσμικὴ ταβέρνα «Τὸ Χωριό», στὸ Παγκράτι. Ἀξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια ἐκ τῶν προτέρων στὸ δραστήριο Συμβούλιο μας, γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ χοροῦ. Ἄλλα τὸ Συμβούλιο μας, καθὼς μίς εἶπε, μὲ τὴν σειρὰ του, τὴν ἐπιτυχίαν τὴν μοιράζει μὲ δόλους ἐκείνους ποὺ συνέβαλαν στὸ χορὸ καὶ στὸ πλούσιο λαχεῖο του. Καὶ ἀκόμη ἀπὸ τῇ στήλῃ αὐτῇ ἐκφράζει τὰ πιὸ θερμὰ εὐχαριστῶ σὲ

ἀπὸ τὸ Συμβούλιό μας ἐκδρομὴ μὲ μεγαλοχωρίτας γιὰ τὸ Μεγάλο Χωριό. «Πῆγαν νὰ πιάσουν τὸν Μάνη». Ομως, ἡ ἐκδρομὴ ἔγινε μὲ στόχο τὸν σκοπὸν τοῦ Συνδέσμου μας ὑπέρ τῶν μελῶν του. Υπογραμμίζομε τὴν ἐπιτυχία τῆς καὶ περιμένουμε καὶ ἄλλας παρομοίας ἐκδρομάς.

Στις 10 Μαΐου ἐπραγματοποιήθηκε μὲ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἐκλεκτῆς συμπατριώτισσάς μας κ. Ἀντιγόνης Κ. Λιάπη ἀπογευματινὸ τσάι πινάκλη στὶς αἰθουσὲς τοῦ «Ἀκροπόλ Παλλάς». Στὴν ἐκδήλωση αὐτῇ ποὺ ἔγινε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία γιὰ

‘Απὸ τὸν χορὸ τοῦ Συνδέσμου. Πρῶτος στὸ χορὸ ὁ κ. Ιωάνν. Δασκαλόπουλος, Ἀκολουθεῖ ὁ κ. Σ. Βονόρτας. Διακρίνονται οἱ κ. κ. Ἀρ. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Σιαμανῆς καὶ ὁ Μικροχωρίτης κ. Θάνος.

ὅλους τοὺς ἐπαγγελματίας φίλους καὶ συμπατριώτας μας, ποὺ μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ἐκλεκτῶν προϊόντων τῶν παρουσίασε ὁ Σύνδεσμός μας τὸ πλούσιο λαχεῖο του. Ἀκόμη ὅλοι μείναμε ἴκανοι ποιημένοι ἀπὸ τὴν προσέλευση τῶν συγχωριανῶν μας καὶ μὲ τὴν παρουσία μὲ ἐκλεκτὴ παρέα ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωριό τοῦ ὅξιον Προέδρου μας κ. Ζαχαρία Καρύπη. Τὸ Συμβούλιό μας μᾶς εἶπε, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ χοροῦ δὲν ἦταν μόνον οἰκονομικὰ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου ὡφελήματα, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐπιτυχία στὴν ἐπικοινωνίᾳ, στὴν γνωριμίᾳ καὶ στὴν συναδέλφωση τῶν μελῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

Στὸ τριήμερο τῆς Πρωτομαγιᾶς ὡργανώθηκε

τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου μας συνέβαλαν ἵδιαιτέρως καὶ οἱ μεγαλοχωρίτισσες κ. Μαίρη Ἀρ. Κοντομάρκου, κ. Κοκό Μέρμηγκα, κ. Μαρία Στασινούπολου καὶ ἄλλες, ποὺ τὶς ξέχασαν καὶ νὰ μὲ συγχωροῦν...

Ἀκόμα καὶ στὶς 31 Μαΐου ἔγινε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία συνεστίαση μελῶν καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν τοῦ Συνδέσμου μας, στὴν ἔξοχη ταβέρνα «Ρούμελη» τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Πάνου Λιάτσιον, Μεσογείων 33 στὴν 5 στάση Χολαργοῦ. Δὲν σᾶς λέω πῶς τὰ πέρασα διότι μοῦ τὰ εἴπανε καὶ καθὼς ξέρετε: «νηστικὸ ἀρκοῦδι οὔτε τὰ λέει, οὔτε χορεύει»...

‘Ο Παρατηρητής

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΥΝ...

Τοῦ κ. Τρύφωνος Παπαθανασίου

Όλιγοι ανθρώποι τῆς ώραίας και πεφημισμένης διά τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν τέκνων της, κωμοπόλεως τοῦ Μεγάλου Χωρίου τῆς Εὐρυτανίας, ἀγαθοί, ἀπλοὶ και ὀλιγογράμματοι ἐμεγαλούργησαν πρὸ αἰδονός και πλέον ἐν Κωνσταντινούπολει, ἀσκοῦντες τιμίας και εὐσύνεδήτως τὰ ταπεινά ἐπαγγέλματά των, πρὸς ἐπιβίσωσιν τῶν οἰκογενειῶν των και πολλαπλῆν ἐνίσχυσιν τῆς προσφιλοῦς Γενετείρας των.

Οὓς ποτισμένοι μὲ τὰ ἄφθαρτα ιδανικά τῆς Πίστεως και τῆς Πατρίδος, τὰ ὄποια εἰναι οἱ ἀκρογνωνιαῖοι λίθοι τοῦ ἀτομικοῦ, οἰκογενειακοῦ και ἐθνικοῦ μεγαλουργήματος, ίδρυσαν ἐκεῖ Ἀδελφότητα ὑπὸ τὴν ἐπανομίαν τῶν ἐν Κωνσταντινούπολεις Μεγαλοχωρίτων «Ἄγ. Παρασκευή».

Ἄπο δὲ τῆς ἐνταῦθα συνεχίσεως τοῦ κοινωνικοῦ και φιλαλήλου ἔργου των, ἔξεδωκαν μὲ τὸν νοσταλγικὸν τίτλον και περιοδικὸν τοπικῆς και ποικίλης ὥλης «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου», οδινοῖς τὸ ἀνά χεῖρας φύλλον εἰναι τὸ δεύτερον τῆς Β' ἑκατονταετίας.

Και ἐδὴ εἰναι τὸ θαῦμα τῶν Ιδανικῶν, ἅτινα μεγαλουργοῦν και διασταλπίζοντα τὴν ἀκατάλυτον δύναμιν των!

Και θὰ διερωτηθῇ ὁ ἀνιστόρητος ἀναγνώστης δο και στερούμενος τῆς διαγνωστικῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς νὰ βλέπῃ εἰς τὸ βάθος προσώπων, πραγμάτων και καταστάσεων:

Ποὺ εἰναι τὸ θαῦμα και ή δύναμις τῶν Ιδανικῶν;

*Ω ἀγαθέ, ποῦ εἰναι;

Εἰς τὸ διτὶ συνέπειξαν Πατριωτικὸν και Ἐθνικὸν Σύλλογον κάτω ἀπὸ τὸν στυγνὸν ζυγὸν τῶν ἀγρίων και βαρβάρων τέκνων τῆς Ἀγαρ, και ὃν ζυγὸν βραδύτερον συνέτριψεν ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, και ἐδημιούργησε τὴν Ἑλλάδα τῶν 8 ἑκατομμυρίων!

Και ἐπέτυχον τὸ μεγαλούργημα τοῦτο, οἱ ἀπλοὶ ἀλλὰ μεγαλύψυχοι Μεγαλοχωρίται, διότι εἰργάζοντο και ἐμόχθουν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Και ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐνισχύει εἰς δ.τι εὐγενές, και χειραγωγεῖ εἰς δ.τι ὑψηλὸν και ἀθάνατον.

Τὸ δύναμα τοῦ Σταυροῦ εἰναι ἀγάπη, και δὲν νοεῖται ἀγάπη χωρὶς θυσίαν! Και κάθε μόχθος εἰς τὴν σφαῖραν τῶν Ιδανικῶν, και κάθε δάκρυ και πόνος και στεναγμὸς ἐξαγιάζεται εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἀγάπης.

Οἱ Μεγαλοχωρίται εἰς τὴν Πόλιν πρὸ αἰδονος κάτω ἀπὸ τὸ φάσγανον τοῦ ἀδυσωπήτου Τούρκου, ἐδοκίμασαν πόνους, τρικυμίας και κατατρεγμούς, ἀλλ' ἡτενίζον επ' ἐλπίδι τὸν Ἐσταυρωμένον και ἐξῆλθον νικηταί, ὀφελήσαντες τοὺς συμπολίτας, τὴν ἀστημένην των γενέτειραν, και γενικώτερον τοὺς συνανθρώπους των.

Και ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἐν διαδοχῇ τιμίᾳ διανύσας τὸν χρόνον τοῦ αἰδονος, παρέδωσε τὴν σκυτάλην τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος και τῆς εὐγενοῦς ἀμιλλῆς διά τὸ καλὸν τοῦ τόπου, εἰς τὸ σημερινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ θεμούργους Μεγαλοχωρίτας, φιλοπρόδους και ρέκτας και κινουμένους ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Χριστιανικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων.

Εἶναι συνεσταλμένος ὁ χρόνος διὰ τὸν γράφοντα και συνεσταλμένος ὁ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ διὰ νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς λεπτομερείας τῆς πολυμεροῦς και πολυτρόπου δράσεως τοῦ Συλλόγου, οὐτίνος τὸ περιοδικόν εἰς πᾶσαν καιρίαν περίστασιν ἔδωκε τὸ παρόν.

Σημειούμεν μόνον λακωνικῶς δύο ἔξαριτο γεγονότα τοῦ 1971, ἀναγραφέντα λεπτομερῆς εἰς τὴν «Φωνὴν τοῦ Μεγάλου Χωρίου», ήτις ὑπὸ τὴν νέαν μορφήν, καλαισθητικὴν και ὡραίαν, και ὑπὸ τὴν νέαν σύνθεσιν τῆς ὥλης τῆς, διδακτικῆς, και ἐπαγγωγοῦ, καταπλήσσει τὸν ἀναγνώστην, ἔλκει ἵσχυρῶς τὸ διαφέρον του, και τὸν καθηλώνει εἰς τὰς λαμπρὰς και ἐνδιαφερούσας σελίδας τῆς.

Και εἰναι τὰ γεγονότα ταῦτα:

1) Ο πανηγυρισμὸς τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐθνεγερσίας μας τοῦ 1821, ήτις μᾶς ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν και διὰ τὴν ὄποιαν ἀπασα ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος εἰναι βαμμένη μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς. Και

2) Ο ἑορτασμὸς τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ι. Ναοῦ τοῦ Ἄγιου Γερασίμου τοῦ Νέου, ἐκ Μεγάλου Χωρίου, ἀθλήσαντος ἐν μαρτυρικῷ θανάτῳ πρὸ 150 ἑτῶν και πλέον ἐν Κωνσταντινούπολει, και Οὐτίνος Ἄγιου Γερασίμου, Μεγαλομάρτυρος και Θαυματουργοῦ τημῆα τῶν ἱερῶν Του Λειψάνων εὑρίσκεται ἀποτελησμάτων ἐν τῇ περιωνύμῳ Ι. Μονή τῆς Παναγίας τῆς Προστατίστης, και ἐν τῷ Ι. Ναῷ τῆς γενετείρας του.

Λεπτομερείας βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ τεύχος τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου» τοῦ ἔτους 1971.

Τονίζομεν ἐν κατακλείδῃ στὶ ἐκτὸς τῆς δόξης τῆς μάχης τῆς Καλλιακούδας, ήτις ἀειθαλῶς στεφανώνει τὸ Μεγάλο Χωρίο, ἡ ἔξαριτος αὕτη κωμόπολις και κατὰ τὸ 1942 ἔδωκεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς θρησκείας και τῆς πατρίδος ἡρωας και Ἐθνομάρτυρας και ἐπίλεκτον Ιερομάρτυρα μεγαλειώδους αὐταπαρνήσεως, θυσίας και πίστεως.

Δεκατρεῖς ἄριστοι πολῖται και ἡρωες τῆς κωμοπόλεως ἔξετελέσθησαν παρ' ἀνάνδρων Ἰταλῶν, ἐνῷ ἐζητωκραυγάζον «ζήτω ἡ Ἑλλάς!» Διέπραξαν δὲ τὸ ἔγκλημα τοῦτο τὴν παραμονήν τῶν Χριστουγέννων. Ο δὲ ἄριστος ἐν πᾶσι και ἐνά-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 27)

Μεγαλοχωρίτικα ...

Μὲ τὴν ἀφορμὴν τῆς λογοδοσίας, που ἔκαμε γιὰ τὸν περασμένο χρόνο ὁ δραστήριος Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας κ. Ζαχαρίας Καρύπης, σύμφωνα μὲ τὰ καθιερωμένα καὶ γιὰ ὅσα γίνονται τώρα στὸ χωριό σημειώνομε καὶ ὑπογραμμίζομε τὰ ἔξῆς:

Ἐπραγματοποιήθηκε ἡ ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου ἀπὸ «Πλατανιά» μέχρι τοῦ μαγευτικοῦ τοπίου τοῦ χωριοῦ μας «Ἄη Θανάση». Ἐπίτευγμα μεγάλο: Συγχαρητήρια σὲ δύσους κοπίασαν. Καὶ ἀκόμα εὐχαριστίες διαβιβάζομε ἀπὸ δύοντες πρὸς τὸν ἐκλεκτό μας Νομάρχη κ. Θεόδωρο Ζήση γιὰ τὴν μέριμνά του καὶ τὴν πίστωση που ἔκαμε νὰ γίνη τοῦ χρόνου καὶ τὸ ὑπόλοιπο τμῆμα μέχρι τὸ χωριό.

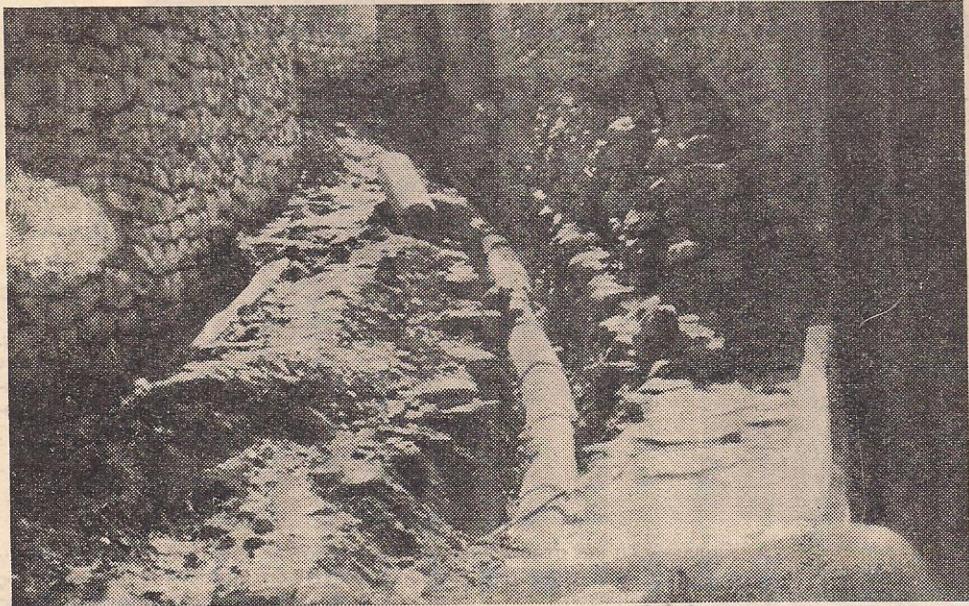
Ἔρχισαν καὶ ἐπραγματοποιήθηκαν ἐργασίες ὑπὸ τοῦ Ο.Τ.Ε. γιὰ τὴν ἐγκατάσταση Μικροαστικοῦ Αὐτομάτου Τηλεφωνικοῦ Κέντρου 100 παροχῶν στὸ χωριό μας.

*

Μὲ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων, μὲ χρηματικὴ ἐνίσχυση τοῦ Συνδέσμου μας καὶ μὲ αὐτεπιστασία τοῦ Προέδρου μας ἤρχισαν ἐργασίες, πρὸς διαπλάτυνσιν τοῦ δρόμου ἀπὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς μέχρι τοῦ Κοιμητηρίου «Τόρνος». Οἱ ἐργασίες συνεχίζονται.

*

Ἐπίσης γιὰ τὸ Τουριστικό μας ξενοδοχείον παρηγγέλθησαν 8 ντουλάπες, 20 κομοδίνα, συν-

Ο κεντρικὸς ἀποχετευτικὸς ἄγωγός.

Ἐπραγματοποιήθηκε ἀποχετευτικὸν δίκτυον μήκους 850 μέτρων στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ μας ἀξίας 123.000 δραχμῶν. Ἐπίτευγμα μεγάλο καὶ ἐκ πολιτιστικόν.

*

Ἐπραγματοποιήθηκε ἡ τσιμεντόστρωση τῆς Ανω Πλατείας τοῦ χωριοῦ, μὲ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων καὶ χρήματα τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου μὲ αὐτεπιστασία τοῦ Προέδρου μας.

ολικῆς ἀξίας 15.000 δρχ., καθὼς καὶ ἄλλες μικροεγκαταστάσεις καὶ βελτιώσεις τοῦ ξενοδοχείου ἀξίας 5.500 δρχ.

*

Μὲ ἴδιαίτερη χαρὰ σημειώνομε τὴν πράτη ἐπίσκεψη τοῦ Μεγαλοχωρίτη Ἐπισκόπου τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιὰ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ελευσίνος κ. Τιμόθεο, (κατά κόσμο Φίλιππο Κ. Κοντομέρκο), ποὺ ὑπηρετεῖ ὡς

Βοηθός Ἐπίσκοπος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Τὸν Θεοφίλέστατο συνώδευσαν ὁ ἄλλος συγχωριανὸς μας Θεολόγος κληρικός καὶ συμμαθητής του π. Κωνσταντῖνος Δ. Βαστάκης (οὐ δκός μας ου παπάς, ὥπως τὸν λέμε στὸ χωριό), καὶ ὁ ὑψηλητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Κωνσταντινίδης. Ὁ Θεοφίλέστατος μᾶς ἐλειτούργησε στοὺς Ναοὺς τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς καὶ τοῦ Ἅγιου Γερασίμου μὲ πολλὴ σεμνότητα καὶ συγκίνηση. Ἀκόμα καὶ μὲ συγκίνηση μᾶς ὡμίλησε, μᾶς ηὐχήθη καὶ ἀναμνήσθηκε τὰ πρῶτα του χρόνια στὸ χωριό, στὴν Ἐκκλησία καὶ στὸ Σχολεῖο. Ἀναφέρθησε στοὺς γονεῖς του, στὸν ἀείμνηστο Ἐθνομάρτυρα ἐφημέριο μας π. Δημήτριο Κ. Βαστάκη, ποὺ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος του ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος, στὸν ἄλλον Ἐθνομάρτυρα δι-

ῆγινε καὶ σχετικὴ κινηματογραφικὴ προβολή. Τὴν ἐνδιαφέρουσα ὄμιλία παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Χωριοῦ καὶ οἱ Ἀρχές του. Ἐπίσης τὴν ὄμιλία παρηκολούθησε καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Β' περιφερείας Εύρυτανίας κ. Σ. Φούρλας, ποὺ βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἔξαρῃ τὴν σημασία καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς κοινοτικῆς ἀναπτύξεως. Στὸ τέλος ὁ Πρόεδρός μας κ. Ζάχος Καρύπης ἀφοῦ ηὐχαρίστησεν ὅλους ὑπεσχέθη ἐκ μέρους τῶν κατοίκων νὰ πράξουν τὸ πᾶν δυνατὸν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆν.

Στὶς 8 Μαρτίου ἐπετέκθησαν τὸ χωριό μας ὁ Νομάρχης μας κ. Θεόδωρος Ζήσης, μὲ τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν καὶ μὲ κλιμάκιον τῶν

δάσκαλό του Ἰωάννη Δ. Καρυοφύλλη καὶ στοὺς ἄλλους διδασκάλους του, στοὺς πνευματικούς του πατέρας καὶ ὄλους δοῖ τὸν ἔχειραγγήσαν καὶ τὸν ἐβοήθησαν μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ φθάσῃ στὸ μεγάλο καὶ ὑψηλὸ ὄξιμα τοῦ Ἐπισκόπου. Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ ἀπὸ τὴν θέση αὐτῆς γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ τὶς εὐχές του καὶ μὲ τὴν σειρά μας τοῦ ἀνταποδίδουμε τὶς εὐχές νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς πολλὰ ἔτη καὶ θεοφίλη! «Ολοὶ ἐρωτοῦν: Πότε θὰ ξανάρθη; Τὸν περιμένουμε...»

Στὶς 10 Φεβρουαρίου καὶ στὴν αἴθουσα τοῦ Τουριστικοῦ μας ξενοδοχείου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου μας κ. Κ. Κρυστάλλης ὡμίλησε μὲ θέμα τὴν Κοινοτική ἀναπτύξη. Μὲ τὴν ὄμιλία αὐτῆ-

πολιτικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐπίλυσιν διαιρόρων τοπικῶν ζητημάτων τοῦ χωριοῦ. Τοὺς ἀφιχθέντας στὸ χωριό ὑπεδέχθησαν ἐπισήμως καὶ ἐνθουσιώδῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι, οἱ Ἀρχές καὶ τὰ Σχολεῖα τοῦ χωριοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρό μας, ποὺ τοὺς προσεφάνησε καταλλήλως εἰπών μεταξὺ ἄλλων: «Μὲ παλμοὺς ψυχικῆς χαρᾶς καὶ πατριωτικῆς Ἑλληνικῆς φλόγας σᾶς διαβιβάζω ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός μου τὸ καλῶς ηλθατε στὸ χωριό μας». Αφοῦ κατόπιν ὁ κ. Νομάρχης ἐδέχθη ὑπὸ μαθητρίας τοῦ χωριοῦ μας ἀνθοδέσμην, ηὐχαρίστησε καταλλήλως,

Στὶς 13 Φεβρουαρίου ὁ Πρόεδρός μας μὲ ἄλλους συγχωριανούς μας μετέβη στὴν Ἀθήνα καὶ

συνεώρτασε μὲ τοὺς συγχωριανούς μας Ἀθηναίους καὶ τῶν πέριξ τῆς χορεσπερίδα τοῦ Συνδέσμου μας.

*

Στὶς 17 Μαρτίου μὲ συμμετοχὴ τῶν τοπικῶν τοῦ χωριοῦ μας Ἀρχῶν: τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς, τῶν Ιατρῶν-προσωπικοῦ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, τῶν διαδικτάλων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ὡς καὶ τῶν ἀγροφυλάκων τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Μικροῦ Χωρίου ἐγένετο στὰ πλαίσια τῆς ἔξορμήσεως ὑπέρ τοῦ πρασίνου δενδροφύτευσης Λευκῶν κατὰ μῆκος τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἀγίου Ἀθανασίου» πρός «Ἀη Γιάννη».

*

Στὶς 25 Μαρτίου μὲ συμμετοχὴ τῶν Σχολείων, τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἔνενθων ἐπισκεπτῶν ἐγένοντο ἐνθουσιώδεις ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις ἀντάξιες τῆς Ἐθνικῆς μας ἑπτετίου. Ἀπὸ πρωῖας ὁ Ἐκκλησιασμός, ἡ Δοξολογία, ἡ Κατάθεσις στεφάνων, τὰ πατριωτικὰ ἀπὸ ραδιοφάνων ἀστατα, ὁ χορὸς* στὴν πλατεῖα ὑπὸ τῶν μαθητριῶν, οἱ θεατρικὲς στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Σχολείου μας παραστάσεις καὶ ἡ λαμπαδηδρομία προσέδωκαν μεγάλην τιμὴν τῆς ἔθνικῆς μας ἡμέρας.

*

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 21ης Ἀπρίλιον ὀφίχθη στὸ χωριό μας κλιμάκιον ἐπιστημονῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἔξοχώτατον Ὅπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἱ. Κούλην. Τὸν κύριον Ὅπουργὸ συνάδευον ὁ Νομάρχης μας κ. Θεόδ. Ζῆσης, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητής κ. Κ. Παπανικόπουλος, ὁ Διοικητής Χωροφυλακῆς κ. Γεώργιος Ράλλης καὶ ἄλλοι. Στὸν κ. Ὅπουργὸ καὶ τοὺς ἐπισήμους οἱ Ἀρχές καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρό μας κ. Ζαχ. Καρύπη καὶ τὸν ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ μας αἰδεσ. π. Κωνσταντίνο Λαμπαδάρη ἐπεφύλαξαν θερμοτάτην ὑποδοχῆν. Ὁ κ. Ὅπουργὸς συνεζήτησε διάφορα θέματα ἀφορῶντα τὸ χωριό μας καὶ προσέφερε διὰ τὴν ἀγιογράφησιν τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ποσὸν 50.000 δρχ. Ἐκ μέρους ὅλων εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Ὅπουργὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ μας.

*

Τελευταῖα σημειώνομε καὶ τὴν ἀξιόλογον τουριστικὴν κίνησιν τῶν ἔνενθων φίλων τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ μᾶς κατακλύζουν κυριολεκτικά σὲ κάθε μεγάλη γιορτή. Χριστούγεννα, Ἀποκρῆς, 25 Μαρτίου, Πάσχα καὶ Πρωτομαγιά δὲν εἶχαμε πού νὰ τοὺς βάλλωμε. Ἀπ' δὲν μᾶς, δημως, στὴν Πρωτομαγιά μας ἥλθαν καὶ μᾶς ηνχαρίστησαν ποὺ τοὺς εἶδαμε οἱ δικοὶ μας Μεγαλοχωρίτες Ἀθηναῖοι μὲν ἐκδρομικὸ πούλμαν ποὺ τὸ ὠργάνωσε δὲξιος Σύνδεσμός μας.

Ο Ἀνταποκριτής

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Μὲ δαπάνη τῆς Νομαρχίας Εύρυτανίας ποὺ πραγματοποίησε καὶ τὴν ἀξιόλογη αὐτὴν ἐκδόση ἐκυκλοφόρησε ὁ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ.

Τὸ κατὰ πάντα ἐπιμελημένο καὶ φροντισμένο ἀντὸ βιβλίο ποὺ ἀποτελεῖ καὶ δικαιώνει τὸ μόχθο ἐργασίας πολλῶν ἑταῖν τοῦ ἀκαταπόνητου καὶ πατριδολάτρη ἰστοριοδίφη καὶ ἰστορικοῦ κ. Πάνου Βασιλείου, ἀποτελεῖ κόσμημα πραγματικὸ καὶ ἐκδόση τεκμηριωμένη ἴστορικά.

Ο κ. Βασιλείου μὲ τὸ πνεῦμα τῆς βαθεῖᾶς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας ποὺ τὸν διακρίνει καὶ μὲ τὸ αἰσθητήριο τῆς καλαισθησίας ποὺ τὸν συνέχει, πραγματοποίησε μ' αὐτὴ τὴν ἐκδόση ἐνε μεγάλῳ δινειρῷ τοῦ πολύπαθου καὶ φίλεργου λαοῦ τῆς Εύρυτανίας. Ἔγινε ὁ τραγουδιστής τῆς πιὸ ψηλῆς κοφῆς τῶν βουνῶν της, τῆς πλέον ἀπόμακρης βρυσούλας της, πάστηκε ἀπὸ τὸ μῆδο καὶ ὑψώσε τὴν ἴστορία της, ἀφουγκράστηκε τὸν παλμὸ τῆς καρδιᾶς της καὶ τὸν ἔκαμε λόγο τρανὸ γιὰ ν' ἀκουστεῖ παντοῦ.

Μὲ τὴν ἐκδόση τοῦ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΔΗΓΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ γίνεται γνωστὸ τὸ σημαντικὸ ἀντὸ κομμάτι τῆς Ρούμελης καὶ προβάλλονται τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ λαοῦ της.

Συγχαίρομε τὸν ἀκαταπόνητο ἐργάτη κ. Π. Βασιλείου, τὴν Νομαρχία Εύρυτανίας ποὺ εἶχε τὴν ἔμπνευση καὶ τὴν πρωτοβουλία τῆς τόσο φροντισμένης καὶ ἀξιόλογης αὐτῆς ἐκδόσης καὶ εὐχόμαστε δόλωψυχα δύναμη στὸ συγγραφέα καὶ τὴν ἴδια διάθεση γιὰ ἔρευνα καὶ παρόμοιες πρωτοβουλίες στὴ Νομαρχία Εύρυτανίας γιὰ κάθε ἀξιόλογο πνευματικὸ ἔργο.

Ἄκομα εὐχόμαστε νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ δινειρό τοῦ κ. Π. Βασιλείου, ποὺ εἶναι καὶ δινειρό κάθε Εύρυτανα, καὶ νὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμα τοῦ μεγάλου κλεφταρματαλοῦ τῆς Εύρυτανίας τοῦ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ.

Θὰ ἡταν παράλειψη, πρὶν κλείσω τὸ σύντομο σημειώματο μου, νὰ μήνη ἀναφέρω τὴν προσφορὰ τὴν τόσο σημαντικὴ σὲ φωτογραφικὸ ὄλικὸ ποὺ κοσμεῖ τὴν ἐκδόση τῶν κ. κ. Σπ. Μελετῆ, Ζημέρη, Γ. Σπανοῦ, Π. Βασιλείου, Δ. Καββαδία, Δ. Φλέγκα, Β. Θεογιάννη, Κ. Καλαντζῆ κ. ἄ. καθὼς καὶ τοὺς ὑπέροχους ζωγραφικοὺς πίνακες, ἔργα τοῦ μεγάλου Εύρυτανα ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου, καθὼς καὶ πάντας τοὺς συνεργάτας τοῦ κ. Πάνου Βασιλείου.

Στέφ. Βασιλόπουλος

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

1. — Ιωάννης Περίδας διέθεσεν ποσόν διά τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπιδιορθώσεως τοῦ παρεκκλησίου Ἀγίου Ἰωάννης.
2. — Ἀδελφοὶ Γερασίμου Παΐδα διέθεσαν ποσόν δρχ. 1.000 εἰς τὸν Ν. Ἀγ. Παρασκευῆς εἰς μνήμην τῶν γονέων των.
3. — Δημήτριος Παναγ. Μακρυγιάννης διέθεσεν δρχ. 1.000 δι' ἀγοράν κολυμβήθρας ἀγιασμοῦ εἰς Ἐκκλησίαν Ἀγ. Παρασκευῆς εἰς μνήμην τῶν γονέων του Παναγιώτου καὶ Αἰκατερίνης.
4. — Ἀδελφοὶ Ι. Καρυοφύλλη διέθεσαν ποσόν δρχ. 3.000 διά τὴν ἀγοράν ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων εἰς μνήμην τῶν γονέων των.
5. — Νικόλαος Κ. Λιάτσος διέθεσεν ποσόν δρχ. 1.000 δι' ἐκτέλεσιν ἔργων εἰς μνήμην τῶν γονέων του.

1) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δρχ. 1.000, Μαρίκα Δ. Βονόρτα δρχ. 300 εἰς μνήμην Δ. Βονόρτα καὶ κ. Καρακωστῆ. Δημήτριος Ματ. Μπουρνάζος δρχ. 500 εἰς μνήμην Μαρίας Κ. Πουρναρᾶ καὶ Κωνσταντίνου Φ. Κοντομέρκου. Ἰωάννης Ἀνδ. Σιαρᾶς δρχ. 200, Βασιλίκη Καρδαρᾶ δρχ. 1.000, Ἀθηνᾶς καὶ Σπυρίδων Λαγοπόδης δρχ. 1.000 εἰς μνήμην τῶν γονέων των, Ἀθανάσιος Κ. Μητσόπουλος δρχ. 500. Ἀνδρέας Ι. Ζυγιάρης δρχ. 100 εἰς μνήμην Κ. Φ. Κοντομέρκου.

2) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΑΣ

Χρήστος Σπ. Γιαταγάνας δρχ. 300 εἰς μνήμην Κ. Φ. Κοντομέρκου, Βασιλικῆς Θ. Οίκονόιου καὶ Ἀλεξ. Ι'. Ἀραπογιάννη. Ἐλένη Ἀεράνη δρχ. 300. Πρεσβυτέρα Ἀμαλία Δ. Βαστάκη δρχ. 1.000, ἵερεὺς Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης δρχ. 1.000, Ἀθανάσιος Κ. Μητσόπουλος δρχ. 200, Μαίρη Εὐαγγ. Γαβριήλη δρχ. 300. Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Νικολάου Θ. Τσαμπούλα: α) ὁ Σύνδεσμός μας, ἀντὶ στεφάνου δρχ. 500, β) ἡ σύγνοιά του κ. Φλού-Ἐνδροσύνη Ν. Τσαμπούλα δρχ. 10.000, γ) δ. κ. καὶ ἡ κ. Ἀργυρίου Παπαποστόλου δρχ. 1.000, καὶ δ) δ. κ. Νικόλαος Κ. Τσαμπούλας δρχ. 500.

3) ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΑΣ

Ἀνδρέας Ι. Πουρνάρας δρχ. 1.000, Λέλα Ἀν. Πουρνάρα δρχ. 1.000. Φανή Δασκαλοπούλου δρχ. 500, Ἀλένη Μάσσου δρχ. 500 καὶ Δ. Παπανικολάου δρχ. 500.

4) ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Ἡ Ὁμοστ. Ρούμελ. Ἑλλάδος (OPE) δρχ. 1.000, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δρχ. 3.000, Ἀθανάσιος Ἀν. Τζαβέλας δρχ. 200, Ἀν. Ἐτ. «Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ» δρχ. 250, Φωτιος Κωστό-

πούλος δρχ. 100, Ἀναστάσιος Κ. Κοντομέρκος δρχ. 500, Κωνσταντίνος Δ. Πριτσόλας δρχ. 500, Ἰωάννης Ἀν. Σταθόπολος δρχ. 200, Ἀνώνυμος δρχ. 2.000, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Νικολάου Θ. Τσαμπούλα.

5) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐλένη Ι. Κατσιγιάννη δρχ. 1.213, ἀξίαν μιᾶς κανδήλας, Νικόλαος Κ. Λιάτσιος δρχ. 500, Στέφανος Κ. Σταυράκης δρχ. 200 εἰς μνήμην τῆς μητρὸς του Ἀθηνᾶς, Ἡλίας Χονδρὸς δρχ. 300 Αἰκατερίνη Ν. Πριοβόλου δρ. 100 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της, Γεωργίος Θ. Οἰκονόμου δρχ. 1.000 εἰς μνήμην τῶν γονέων του Θεοδώρου καὶ Βασιλικῆς καὶ τῆς θείας του Ἀλεξάνδρας Ι. Ἀραπογιάννη.

6) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Ἀθανάσιος Ἀν. Τζαβέλης δρχ. 300, Ἐλένη Β. Κουτσογιάννη δρχ. 450, Μαρίνα Ἀλεξάντη δρχ. 500, Πέτρος καὶ Ὄλγα Μπελιγράτη δρχ. 2.500, Ἀννα Κακούρη δρχ. 2.500, ἀνώνυμοι, διὰ τοῦ π. Κ. Δ. Β. δρχ. 15.000, Δημήτριος Ι. Βαστάκης δρχ. 100, Δημήτριος Μ. Βαστάκης δρχ. 100, Ἀγγελική Ζώη δρχ. 300, Μαρία Δ. Κοντομέρκου δρχ. 2.000, εἰς μνήμην καὶ ἀντὶ μηνημοσύνου τοσυζύγου της ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Δημητρίου Ι. Κοντομέρκου, Ζώη Ἀγγελού δρχ. 200, Περσεφόνη Ν. Παπακωνσταντίνου δρχ. 300, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Νικολάου Κ. Παπακωνσταντίνου, Μαρίκα Βονόρτα δρχ. 5.000, εἰς μνήμην καὶ ἀντὶ ἑτησίου μηνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Μιχαήλ Σπ. Βονόρτα, Ἀνώνυμος δρχ. 2.000, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Παναγιώτου, Βασιλική Καρδαρᾶ δρχ. 500. Χαράλ. Καρασμάνης δρχ. 600 εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρός του ἱερέως Πέτρου Καρασμάνη.

Η ΜΑΝΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ* ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΕ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ

*Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εὐχαρίστως ὑμῖν δτι:

Ἐκ τῶν ἀρχαιεστῶν τῆς 12ης Μαρτίου 1972, εἰς τὰς ὅποιας ἔλαβον μέρος πεντήκοντα πέντε (55) Σωματεῖα, προῆλθεν ἡ νέα 18μελής Διοίκησις τῆς Ομοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ελλάδος

Γενική Συνέλευσις τῆς Ο.Ρ.Ε. Η ἀπερχομένη Διοίκησις λογοδοτεῖ.

7) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΗΡΩΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἡλίας Στ. Καρύπης δρχ. 500, Ιωάννης Ν. Ντούμας δρχ. 500, ἵερεὺς Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης δρχ. 1.000.

8) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΕΝΟΤΑΦΙΟΥ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ἐλευθέριος Ἰ. Καρυοφύλλης δρχ. 15.000.

9) ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ 100ετηρίδΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ἰωάννης Ἀν. Σταθόπουλος δρχ. 300, Γεράσι-

μος Ψημάδης δρχ. 100.

10) ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

α) Πρὸς Κοιμητήριον «Τόρνου»: Νικόλαος Ἰ. Αραπογιάννης δρχ. 2.000, ἵερεὺς Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης δρχ. 1.000, β) ἐντὸς τοῦ Χωρίου: Ἀδελφοὶ Ιωάννης καὶ Παναγιώτης Θεοδοσίου Μαργαριτοπούλου δρχ. 6.000, Ἀναστάτιος Δ. Χασκόπουλος δρχ. 3.000, Ιωάννης Θεοδοσίου Βονόρτας δρχ. 2.000, Χαράλαμπος Γ. Διαμαντόπουλος δρχ. 100.

(Ο.Π.Ε.) διά τὴν πέμπτην διοικητικὴν περίοδον 1972-1973 ἀπό τῆς συστάσεως της.

Ἡ (Ο.Π.Ε.) εἶναι ἡ συνισταμένη, τὸ Προϊστάμενον, τὸ ὄντατον δευτεροβάθμιον σωματιστὸν ὅργανον τῶν Πατριωτικῶν Σωματείων τῆς Ρούμελης, μὲ ἐβδομήκοντα ἑπτὰ (77) μέλη Σωματεῖα.

Ἡ νέα 18μελῆς Διοίκησις τῆς Ο.Π.Ε. εἰς τὴν ὁποίαν περίλαμβάνονται ὀκτώ (8) νέα μέλη εἶναι πλέον ἀντιπροσωπευτική, μὲ τριμελῆ ἐκπροσώπησιν ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἔξι Νομῶν τοῦ χώρου τῆς Στερεάς Ἑλλάδος — τῆς Ρούμελης (Αἰτωλοακαρνανίας-Αττικῆς-Βοιωτίας-Ἐύρυτανίας-Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος), συνεκροτήθη εἰς Σῶμα, ὃς κάτωθι:

Τὸ προελθὸν ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 12ης Μαρτίου Νέον Δ. Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας.

Πρόεδρος: Γαρδίκης Παναγιόδωρος, Α' Ἀντιπρόεδρος: Βερελῆς Δημήτριος, Β' Ἀντιπρόεδρος: Παρίσης Λεωνίδας, Γεν. Γραμματεὺς: Σκαρλῆγκος Σπυρίδων, Ταμίας: Μανάλης Εὐθύνιος, Κοσμήτωρ: Πέττας Γεώργιος, Τύπου: Τρίτσας Ἀθανάσιος, Μέλη: Ἀδριανός Ἀγγελος, Βατιλόπουλος Στέφανος, Γκίκας Δημήτριος, Δημόπουλος Γεώργιος, Κόλλιας Δημήτριος, Κόρδας Ἀριστοτέλης, Μαλαβέτας Κών/νος, Ξυροτύρης Ζάχος, Περδίκης Ἡλίας, Σμπαρούνης Κών/νος, Τραχήλης Ἀθανάσιος.

Ἡ νέα Διοίκησις μὲ συνέχειαν καὶ συνέπειαν, μὲ τὰς ἀρετὰς τοῦ θάρρους καὶ τῆς Ρουμελιώτικης λεβεντιᾶς, ἀτενίζει μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ ἐπίδιας τὴν πέμπτην χρονικὴν λεωφόρον τῆς διετίας 1972-1973.

Ἡ νέα Διοίκησις παρακαλεῖ, καὶ καλεῖ Ὅμας, εἰς Σταυροφορίαν μὲ σύνθημα τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν ΑΓΑΠΗΝ, εἰς ὄμονικήν-ἀδελφικήν συνεργασίαν, διὰ τὴν παγίωσιν τῆς κηρυχθείσης ἐνιαίας ἐμφανίσεως τυπικῆς τε καὶ οὐσιαστικῆς τῶν Ρουμελιωτῶν, περισσότερον πάσης ἀλληλῆς φορᾶς, ἐν τῇ ἀμέσῳ ἀντιμετωπίσει, πέρα τῶν συνήθων καταστατικῶν τῆς ἐπιδιώξεων, τῶν κάτωθι σοβαρῶν θεμάτων:

1. Τῆς ἀπαραιτήτως συνεχοῦς ἐπιμελημένης καὶ πολιτισμένης καλλιεργείας τῆς ἰδέας «ΡΟΥΜΕΛΗ» διά τὴν ἐντονωτέραν λάμψιν τῆς, εἰς τὰ πλαίσια τῆς καλῶς ἐννοούμενῆς ἀλληλογνωριμίας, ἀλληλεγγύης, δργανόσεως, πίστεως καὶ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ρουμελιω-

τῶν, μὲ εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις καὶ ἡθικάς ἐνατενίσεις.

2. Τῆς θεμάτης συμπαραστάσεως διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τοῦ Μεγάρου τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Πνευματικὸν Κέντρον ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ».
3. Τῆς ἀσφαλοῦς καὶ πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ εἰκοστοῦ ὄγδου (28ου) Πανστερεοελλαδικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὅποιον διὰ πρώτην φοράν θά λάβῃ χώραν ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ 29 Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 5ῆς Αὐγούστου 1972, πρωτοβουλίας τῆς Ἀδελφῆς Ὀμοσπονδίας Στερεοελλαδιτῶν Ἑλλάδος (Ρουμελιωτῶν) Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ (Ο.Σ.Ε.Α.Κ.) καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ὀμοσπονδίαν Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδος (Ο.Ρ.Ε.) καὶ μὲ τὸ Κοινωφελές Ἰδρυμα, τὸ «Πνευματικὸν Κέντρον ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ» (Π.Κ.Ρ.) καὶ
4. Τῆς ἀναγεννητικῆς πρόσδου τῶν ΧΩΡΩΝ, Κωμοπόλεων καὶ Πόλεων τῆς λεβεντογέννας ΡΟΥΜΕΛΗΣ, πλουσίας εἰς μνημεία, εἰς ἡρωϊκάς μορφάς, εἰς ἱστορίαν, εἰς πλουτοπαραγωγικάς πηγάς καὶ δὴ τὴν τοιαύτην τοῦ παράγοντος «ΑΝΘΡΩΠΟΣ».

Μὲ Ἀδελφικοὺς Πατριωτικοὺς Χαιρετισμοὺς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΩΡΟΣ Δ. ΓΑΡΔΙΚΗΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΣΠΥΡΟΣ Ι. ΣΚΑΡΛΙΓΚΟΣ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Ο.Ρ.Ε.

Ἡ Νέα Διοίκησις τῆς Ο.Ρ.Ε. ἡτις προθίλθεν ἐκ τῶν Ἀρχαιρεσιῶν τῆς 12. 3. 72 μετὰ ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῶν 77 Σωματείων μελῶν τῆς Ο.Ρ.Ε., πέραν τῶν κυρίων στόχων τῆς ὡς ἐτέθησαν εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 2/15.4.72 ἐγκύρωλίον τῆς, εἰς ἣν ἔδόθη εὑρεῖσι δημοσιότης ἐντὸς τοῦ Α' τριμήνου τοῦ 1972 ἐπραγματοποίησε ἐπιτυχῶς τὰς ὡς κάτωθι πνευματικάς ἐκδηλώσεις.

Τὴν 15. 5. 72 εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας διάλεξιν τοῦ Δρ. κ. Κωνσταντίνου Παπαπαναγιώτου μὲ θέμα «Ἡ ψυχολογία τοῦ ἀπόδημου Ἑλληνοῦ». Τὴν ἐκδηλώσιν πέραν τῶν ἄλλων προσωπικοτήτων ἐτίμησεν καὶ ὁ Ὑψηλούργος Ἑξάρχετρικῶν Δ. Δημ. Στάκωνας ὡς ἀρμόδιος ἐπὶ θεμάτων ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ.

Τὴν 22. 5. 72 εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν διάλεξιν τοῦ Λογοτέχνου Βασιλείου Μπίλλια μὲ θέμα «Ἐλλάς καὶ πολιτισμός». Ἡ συμμετοχὴ εἰς ὑποτέρας τὰς ἐκδηλώσεις ἵπηρεν μεταλειώδης.

Αἱ ἐκπροσώπων της παρέστη κληθεῖσα ἐπισήμως εἰς τὰς ὡς κάτισθι ἐθνικάς καὶ τοπικάς ἐκδηλώσεις.

Τὴν 25. 3. 72 κατέθεσεν στέφανον ἐπὶ τῇ Ἑ-

Ἐκλεκτοὶ κουραμπιέδες Ἀταλάντης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΤΑΚΗΣ & Σία

Ἄταλάντη

Κατασκευάζονται μὲ ἀγνὸ κατσικίσιο
βούτυρο. Ζητῆστε τους στὴ διαδρομή
σας ΑΘΗΝΑ — ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

θνικῇ Ἐπετείῳ τοῦ 1821 εἰς τὸ μνημεῖο τῶν πεσόντων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀστακοῦ, διὰ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς κ. Ἀθανασίου Τρίτσα μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ο.Ρ.Ε.

Τὴν 2. 4. 72 κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Μεσολόγγιον ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς Ἐξόδου τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς τῆς Πόλεως, διὰ τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς κ. Λεωνίδα Παρίση.

Τὴν 28. 5. 72 εἰς τὸ Εὐπάλιον Δωρίδος εἰς τὰς ἐκδηλώσεις (μνημόσυνον) ὑπέρ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 5/42 Συντάγματος καὶ τοῦ Διοικη-

Τό νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος :	Γαρδίκης Παναγιώδωρος.
Α' Αντιπρόεδρος:	Βερελῆς Δημ.
Β' » :	Παρίστης Λεων.
Γενικὸς Γραμματεὺς:	Σκαρλίγκος
Συπυρίδων	
Ταμίας:	Μανώλης Εύθυμιος
Κοσμήτωρ:	Πάττας Γ.
Τύπου:	Τρίτσας Αθ.

ΜΕΛΗ:

Ἀνδριανὸς Ἀγγελος, Βασιλόπουλος Στέφανος, Γκίκας Δημήτριος, Δημόπουλος Γεώργιος, Κόλλιας Δημήτριος, Κόδρας Ἀριστοτέλης, Μαλαβέτας Κων/νος, Ξυροτύρης Ζάχος, Περδίκης Ἡλίας, Σηπαρούνης Κων/νος καὶ Τραχήλης Ἀθανάσιος.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ Ο.Ρ.Ε.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ο.Ρ.Ε. ὁραγωθεῖσαν ἐκδήλωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας τὴν 22-5-72. Ὁ ὄμιλητής κ. Βασιλείος Μπίλιας ἀνεπτυξε μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν τὸ θέμα Ἑλλάς καὶ Πολιτισμός.

τοῦ αὐτοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ, διὰ τοῦ κ. Κων/νου Σμπαρούνη, μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ο.Ρ.Ε.

Τὴν 28. 5. 72 εἰς τὴν Λαμίαν προσκλήσει τοῦ κ. Δημάρχου εἰς ἔγκαινια τοῦ ὑδραγωγείου τῆς Πόλεως, καὶ λοιπῶν μεγάλων Δημοτικῶν Ἑργών, διὰ τοῦ Προέδρου της, κ. Παν. Γαρδίκη. Ἡ Ο.Ρ.Ε. παραλλήλως πρός τὰς ὡς ἄνω ἐκ-

δηλώσεις δὲν παραλείπει τὴν δραστηριοποίησίν της πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην ἐπιτυχίαν τοῦ 28ου Ἐθνικοῦ Πανρουμελιώτικου Συνεδρίου τῆς 29ης Ἰουλίου 1972.

Ἐξ ἄλλου μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ 28ου Συνεδρίου τῆς ἐνώσεως τῶν Απανταχοῦ Εὑρυτάνων Ἀμερικῆς «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» ἡ Ο.Ρ.Ε. ὑπέστειλε τηλεγράφημα μὲ εὐχὲς ὑπὲρ εὐδόσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Η Ο.Ρ.Ε.

- * Ενσαρκώνει τὴν ἴδεα τῆς Ρούμελης, ἐστίας φωτὸς καὶ πηγῆς ἐμπνεύσεως κάθε ἴδανικοῦ.
- * Ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸν κρῦκο τῶν πολιτιστικῶν καὶ ἡθικῶν ἀξιῶν κάθε Ρουμελιώτη, καὶ
- * Προβάλλει τὶς ἀξίες αὐτὲς ἀνὰ τὸν κόσμο.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΡΟΥΜΕΛΙΟΤΕΣ!

Σᾶς καλωσορίζομε στὴ μεγάλη Πατρίδα! Μὲ τὸν ἐρχομό σας σκιρτᾶ ἀπὸ πατριωτικὰ αἰάθηματα ἡ μάνα Ρούμελη καὶ σᾶς ὅγκαλιάζει μὲ συγκίνηση ὁ ἥρωϊκὸς Λαός της

Τό Γραφεῖον Τύπου τῆς Ὀμοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδος τίθεται στὴ διάθεση κάθε Ρουμελιώτη μαθητῇ σὲ θέματα ἐπαγγελματικοῦ καὶ μορφωτικοῦ προσανατολισμοῦ.

Οἱ ἑνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ζητοῦν πληροφορίες γιὰ τὴ λειτουργία φροντιστηρίων, γενικὰ πληροφοριῶν ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀπὸ τὸν ὄπενθυνο κ. Ἀθανάσιο Τρίτσα 2-4 μ. π. τηλ. 2020-688 ή ἐγγράφως: Ο.Ρ.Ε. Χροστηπλαισιόστης 9 Τ.Τ. 123 - Αθῆναι.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΝΕΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἡ σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ μας πληροφορεῖται δότι πολὺ σύντομα κυκλοφορεῖ τὸ νέο βιβλίο τοῦ συμπατριώτη μας κ. Φίλιππα Γελαδόπουλου μὲ τίτλο: EYPYTANIA. Ἡ βουνίσια Ἑλληνικὴ Γοντεία. Τὸ βιβλίο αὐτὸν εἶναι ταξιδιωτικὲς ἔντυπωσεις τοῦ συγγραφέα. Εἴμαστε βέβαιοι πὼς κι' αὐτὴ τῇ φορᾷ μ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, ὁ γλυκόλαλος ψάλτης τῆς Εὐρυτανίας, ὁ ἀγαπητός μας Γελαδόπουλος δὲ θὰ ὑστερήσει σὲ τέχνη καὶ ἔμπνευση ποὺ τοῦ χαρίζει πάντα ἡ Ἑλληνικὴ Εὐρυτανικὴ φύση.

Τὸ περιμένομε μὲ ἀγωνία.

Στ. Β.

Ο Σύνδεσμος μεταξὺ τῶν μελῶν του ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀπὸ τὴν παρουσία κάθε μεγαλοχωρίτισσας.

Μεγαλοχωρίτισσες!

Ἐγγραφῆτε μέλη τοῦ Συνδέσμου μας καὶ ἐνισχύσατε μὲ τὴν Παρουσία σας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὸ μέλλον τοῦ Συνδέσμου μας ἀνήκει καὶ σὲ σᾶς.

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΥΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 18)

ρετος καὶ φλογερός Ἱερεὺς π. Δ. Βαστάκης καὶ Διδάσκαλος, ποιητὴς ὅλων τῶν ψυχῶν τῆς κομοπόλεως καὶ τῶν πέριξ, μετά τοῦ ἐκ τῶν συμμαρτύρων του Χαριλ. Κατσίμπα, Ἐνωμοτάρχον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Μ. Χωρίου, ἐκατὴ ζωτανὸς παρὰ τῶν θηλυδριῶν καὶ εὐτελῶν Ἰταλῶν, ὡς ἄλλος Ἀγιος Πολύκαρπος - Σμύρνης.

ΤΡΥΦΩΝ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Τέως Γεν. Ἐπιθ. Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως

ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

Τα τρὸς

Παθολόγος - Ρευματολόγος
Ἐσ. ιατρὸς Ρευματολογικῆς Κλινικῆς Ἀσκληπιείου Ἑλλ. Ἐρυθροῦ

Σταυροῦ Βούλας

Δέχεται: ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΕΤΑΡΤΗ,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 - 8 μ. μ.

Ιατρεῖον: Ἰπποκράτους 69, Ἀθῆναι
Τηλ. 639-917

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΡΙΤΣΙΩΛΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Τιγχάναι συμβεβλημένος μεθ' ὅλων τῶν Ταμείων καὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου

ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Πανεπιστημίου 58,
Ὀμόνοια, 3ος ὄροφος Τηλ. 619-861

ΔΕΧΕΤΑΙ: Καθ' ἐκάστην

Πρωΐ 9-1 μ.μ. Ἀπόγευμα 5-8.30 μ. μ.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΕΣ!

Στὰ KAMENA BOYRLA ὁ συμπατριώτης μας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ ἐνοικιάζει ἐπιπλωμένα δωμάτια Α', Β' καὶ Γ' κατηγορίας μὲ πολλὲς ἀνέσεις καὶ μὲ συνεχόμενο λαϊκὸ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ.

Διεύθυνσις: KAMENA BOYRLA
Οδυσσέως καὶ Κνημίδος 6

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ - ΕΝΤΟΛΑΙ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» Ὁδὸς Ἀγίας Φωτεινῆς 47, Νέα Σμύρνη ΑΘΗΝΑΣ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Έγεννήθησαν τά τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:

- Νικολάου Δ. Κοντού, ἄρρεν.
- Ἀριστείδη Γυφτομάτρου, ἄρρεν.
- Παναγιώτου Γιαννοπούλου, ἄρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Έβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν συγχωριανῶν μας:

- Ἡ θυγατέρα τοῦ Νικολάου Καρβέλη, δονομασθεῖσα Ἀλεξάνδρα.
- Ὁ νίδιος τοῦ Δημητρίου Μπουρνάζου, δονομασθεῖς Λουκᾶς.
- Ἡ θυγατέρα τοῦ Δημητρίου Μπουρνάζου, δονομασθεῖσα Βασιλική.
- Ἡ θυγατέρα τοῦ Νικολάου Παλιούρα, δονομασθεῖσα Αἰκατερίνη.
- Ἡ θυγατέρα τοῦ Ἀνδρέου Τσούτουρα, δονομασθεῖσα Νίκη.
- Ὁ νίδιος τοῦ Παναγιώτου Γιαννοπούλου, δονομασθεῖς Γεράσιμος (μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἅγιου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου).
- Ἡ θυγατέρα τοῦ Μάρκου Λιάπη, δονομασθεῖσα Βασιλική.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ήρραβωνίσθησαν ἡ Ρήνα Γ. Γεωργανοπούλου μετὰ τοῦ Νικολάου Μπακόλα.

ΓΑΜΟΙ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν οἱ κάτωθι συγχωριανῶν μας:

- Παναγιώτης Ἰ. Καρυοφύλλης καὶ Ἐλένη Σταυρίδου
- Γεώργιος Ἄθ. Καρβέλης καὶ Εἰρήνη Ἀλ. Γκουντέλια.
- Ιωάννης Εὐγ. Πριτισόλας καὶ Οὐρανία Κ. Μανάφα.
- Μαριάνθη Στ. Διαμαντοπούλου καὶ Ιωάννης Μαύρος.

Γιὰ δλούς ἡ «Φωνὴ τοῦ Μ. Χ.» εὑχεται μὲ πολλὴν ἀγάπην τὰ δεοντα..

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἡ Σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ παρακαλεῖ δλούς τοὺς Μεγαλοχωρίτες μέλη καὶ μὴ τοῦ Συνδέσμου νὰ τὴν ἐνημερώνουν τακτικὰ γιὰ τὰ Κοινωνικὰ Συμβάντα τῶν οἰκογενειῶν τους γιὰ ν' ἀποφεύγωνται παρεξηγήσεις.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Εἰς τὸν ίερὸν Ναὸν τοῦ Ἅγ. Γεωργίου Κυψέλης, τὴν 19 Δεκεμβρίου τοῦ λ. ἔ. ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, ἵερουργήσαντος τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐπισκόπου Δέρβης κ. Κοσμᾶ, μεθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποβιωσάντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς 29ης ἑπετείου ἀπὸ τῆς θυσίας τῶν ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν (24-12-1942) καὶ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων.

*

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Δημητρίου Ἰ. Κοντομέρκου, προσενεγκόντος μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Σύνδεσμον καὶ τὸ Χωρίον μας καὶ συγκαταλεγομένου μεταξὺ τῶν μεγάλων αὐτοῦ Εὐεργετῶν, ἡ σύζυγός του κ. Μαρία Κοντομέρκου ἀντὶ μνημοσύνου καὶ εἰς μνήμην του, μᾶς ἀπέστειλε δύο χιλιάδας (2.000) δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δαπέδου τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Γερασίμου εἰς τὸ χωρίον μας.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καὶ ἐκ λόγων εὐγνωμοσύνης σημειούμεν καὶ ὑπογραμμίζομεν τὸ παράδειγμα τῆς φιλοπατρίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν γενέτειραν καὶ τὸν Σύνδεσμόν μας, ὡς καὶ τὴν ἀκούραστον ἐργατικότητα τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Ἰ. Κοντομέρκου.

*

Ωσαύτως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας Εὐθύμιου Δ. Δασκαλοπούλου ἐτελέσθη τὸ καθιερώμένον μνημόσυνον.

Ἐξ ἀγάπης καὶ τιμῆς ὑπογραμμίζομεν καὶ αὐθίς τὰ εὐγενικά αἰοθήματα τοῦ ἀειμνήστου Εὐθύμιου Δ. Δασκαλοπούλου καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸν Σύνδεσμόν μας.

*

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου καὶ μέλους τοῦ Συνδέσμου μας Μιχαὴλ Σπ. Βονόρτα ἡ σύζυγός του κ. Μαρίκα Βονόρτα, ἀντὶ μνημοσύνου καὶ εἰς μνήμην του μᾶς ἀπέστειλε πέντε χιλιάδας (5.000) δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δαπέδου τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγ. Γερασίμου εἰς τὸ χωρίον μας.

*

Ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὸν ίερὸν Ναὸν δπου ἐφημερεύμεν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐτελέσθησαν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις.

Αἰώνια ἡ μνήμη αὐτῶν.

† π. Κ. Δ. Β.

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες».

Κατωτέρω σημειώνομεν ἐκ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς τοὺς προσφιλεῖς τῆς στήλης ταύτης νεκρούς μας, τῶν δποίων ὁ θάνατος συνέβη ἀπὸ τῆς τε

λευταίς μας έκδόσεως και εἰς τοὺς ὄποιούς παραθέτομεν δὲ λίγας λέξεις εὐηγνωμοσύνης ἔνεκεν. Οὗτοι εἶναι οἱ κάτωθι:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ Καθηγητής Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν

'Απέθανε καὶ ἐκηδεύθη εἰς 'Αθήνας ὁ σεβαστός μας Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν Νικόλαος Θ. Τσαμπούλας.

Ο ἀείμνηστος ἄφοης μνήμην εὐσέβους Χριστιανοῦ, στοργικοῦ οἰκογενειάρχου, καταδεκτικοῦ ἀνθρώπου, λαμπροῦ ἰατροῦ, σοφοῦ διδάσκαλοῦ, δόδηγον τῆς νεότητος καὶ δὴ τῶν ἱατρῶν, φιλοπάτριδος καὶ ἐκλεκτοῦ μέλους τοῦ Συνδέσμου μας. Εἰς τὸν σοφὸν Καθηγητὴν οἱ λόγοι τῆς Ἀγίας Γραφῆς: «ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνψύσσει κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθῆσεται» (Σ. Σειρ. 38, 3) εὑρίσκουν πλήρη ἑκπλήρωσιν καὶ ἐφαρμόγην εἰς τὴν δόλην τοῦ προσπατικοῦ τητα. Πράγματι, η Ἱατρικὴ ἐπιστήμη ἀνέδειξε τοῦτον, τοῦτο μὲν σοφὸν πανεπιστημιακὸν διδάσκαλον, τοῦτο δὲ τὸν κατέστησε μεταξὺ τοῦ πνευματικοῦ κόδου τῆς πατρίδος μας καὶ πέρα τῶν δρίών αὐτῆς περίφημον εἰς δόξαν καὶ αἴγλην. Ἐνδεικτικῶς σημειούμενοι ὅτι μεταξὺ τῶν πολλῶν του διακρίσεων, ποὺ κατὰ καιρούς ἔλαβεν, ίδιαιτέρως ὑπογράμμιζομενοί τὴν υπὸ τῆς Ἀκαδημίας 'Αθηνῶν βράβευσίν τοι διὰ τὴν καθιέρωσιν ἐκ μέρους του τῆς μεταπτυχιακῆς ἐπραΐδευσεως τῶν ἱατρῶν τῆς χώρας. Τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν ἔξδιον Ἀκολουθίαν τοῦ ἔξεφωνήθησαν πέντε ἐπικήδειοι προσφωνήσεις μαρτυρεῖ τὸ λόγου τὸ ἀληθές.

Πρῶτος ὡμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν ὁ Ἀντιπρύτανις αὐτοῦ κ. Κ. Τούντας, εἰπὼν τὰ ἔξης:

«Τὸ Πανεπιστήμιον, δι' ἐμοῦ, καταθέτει στέφανον καὶ ἀπευθύνει τὸν ὕστατον συναδελφικὸν

χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Νικόλαον Τσαμπούλαν. Ὁ ἐκλιπών ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πλέον ἀγαπητῶν συναδέλφων καὶ ἐκ τῶν πλέον ἀγαπωμένων διδασκάλων.

Εὐγενής εἰς τὴν ψυχήν, ἀμεμπτος εἰς τὸν τρόπους, ἀποτελούσε τὴν ὀπισθοφυλακὴν μιᾶς γενεᾶς ὡς ποία, φεῦ! φυλλορροεῖ χωρὶς νὰ ἀντικαθίσταται.

Τὰ ψυχικά του αὐτὰ χαρίσματα καὶ τὸ λεπτόν του πνεῦμα ἀποτελούσαν καὶ τὸ πόλον ἔλεως. Οἱ νέοι εὑρίσκαν εἰς αὐτὸν τὸ ζεστὸ καὶ πατρικό περιβάλλον. ἐν ἐκ τῶν βασικῶν στοιχείων μιᾶς δημιουργικῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, καὶ οἵ φίλοι του καὶ ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, τὸν ἀμεμπτον καὶ σώφρονα συνάδελφον.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ ἐπιστημονικόν του ἔργον τὸ ὅποιον θὰ ἀναπτύξῃ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, η ἀπόλεια τοῦ Νικολάου Τσαμπούλα, ἀφήνει μέγα κενὸν καὶ προκαλεῖ εἰς ὅλους ήμᾶς βαθυτάτην θλῖψιν».

Δεύτερος ὡμίλησεν ἐκ μέρους τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν καὶ ἐκ μέρους τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός» ὁ κ. Κ. Δ. Γαρδίκας, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἔξης:

«Ἐκ μέρους τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς 'Αθηνῶν, ἐντολῇ τοῦ ἀπονομάζοντος Κοσμήτορος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», Σοῦ ἀπευθύνων, Νικόλαος Τσαμπούλα, τὸν ὕστατον χαιρετισμόν. Ἐκ μέρους μὲν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, ἦν ἐπὶ τόσα ἔτη ἐλάμπρυνες ὡς τακτικὸς καθηγητής τῆς Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς καὶ Εἰδικῆς Νοσολογίας, ἐκ μέρους δὲ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὃν ἐπὶ 25ετίαν διηκόνησες ὡς Διευθυντής Παθολογικῆς Κλινικῆς, σύμβουλος καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Σ., ἀφήσας ἐκεὶ ἀνεξίτηλα τὰ ἔχη τῆς διαβάσεώς σου.

Ο Ν. Τσαμπούλας κατήγετο ἐκ Μεγάλου Χωρίου τῆς εὐάνδρου Εύρυτανίας. Ἐλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς 'Αθηνῶν τὸ 1916 καὶ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῷ 1929. Μετά τριετῆ ἐν Ἑλλάδι εἰδίκευσιν μεταβαίνει τῷ 1918 εἰς ἀλλοδαπήν. Ἐκεὶ ἐθήτευσεν ἐπὶ μακρὸν παρὰ λαμπροῖς διδασκάλοις, Naegeli, Goldschneider, Czerny, Brugsch, τιτανεῖς ὅλοι τῆς Ἱατρικῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰώνου μας, ποτὲ δημόχον τοῦ 1948 διὰ τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὴν 'Εδραν τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας, ἦν ἐλάμπτρυνεν ἐπὶ 20ετίαν περίτου.

Τοῦ ἔργου του τινάς μόνον πτυχάς μνημονεύω. Αἱ παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος ἤσαν τὸ προσφιλές θέμα του. Κατέστη ὁ πρωτοπόρος ἐν Ἑλλάδι τῶν μεθόδων λειτουργικῆς ἔξετάσεως τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς Ἱατρικῆς. Τίρυσε πλήρες Κέντρον ἐρευνής καρδιοαγγειακῶν νόσων, ἀναδειχθεὶς καὶ ἐνταῦθα πρωτοπόρος. Μεγίστη τιμὴ τοῦ ἀνήκει διότι είναι ὁ ἄνθρωπος δοτικὸς συνέλαβε τὸ θέμα τῆς μετεκπαίδευσεως τῶν Ἐλλήνων ἱατρῶν. Κατόπιν μυρίων

βασάνων και δυσχερειών ιδρύει τῷ 1950 τὰ μετεκπαιδευτικά μαθήματα, καταστάντα ἔκτοτε περίφημα. Ταῦτα συνεχίσθησαν ἀνελλιπῶς και λίαν ἐπιτυχῶς μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς "Ἐδρας. Εἰς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας εἰς τὸν τόπον αὐτὸν και γνωρίζοντας τὰς φοιτεράς δυσχερείας καθίσταται ἀντιληπτός ὁ ἄλθος τοῦ ἀνδρός.

"Κλινική του κατέστη κέντρον ἐν ὧ συνεκτρώθη πλειάς ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων. Ὁ λαμπρὸς διδάσκαλος κατήρτισεν ἵκανὸν ἀριθμὸν ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων διαπρεπόντων σήμερον ἐν Ἑλλάδι.

"Ἐδημοσίευσεν ὑπὲρ τὰς 150 ἑργασίας ἐν Ἑλλάδι και ἔνην. Δεινὸν συγγραφικὸν ἔργον ὑπῆρξε τὸ σύγγραμμά του «Εἰδικὴ Νοσολογία», πρότυπον εἰς τὸ εἰδός του, μελετώμενον και σήμερον ἐπωφελῶς παρὰ τὰ διαρρέουσαντα ἔτη. Δὲν δύναμαι νῦ μὴν ἀναφέρω τὸν ἑναρκτηριὸν λόγον του ἐν τῷ Πανεπιστημῷ. Μὲ ἐνάργειαν και καταπλήσσουσαν διορατικότητα ἀναπτύσσει τὰς σχέσεις ἀναπνοῆς και κυκλοφορίας. Τά λεχέντα ἡ σαν οἰονεὶ προφητικά. Τὸ θέμα ἔμελλε μετὰ ἔτη καταστῆ ἐπίκεντρον ἐντατικοῦ ἐνδιαφέροντος.

"Υπάρχουν ἄνθρωποι οἱ οἵ ποιοὶ γεννῶνται προκισμένοι μὲν ὅλα τὰ χαρίσματα και δῆλα τὰ δᾶρα. Εἰς αὐτοὺς τοὺς χαρισματούχους ἀνήκεν δ. Ν. Τσαμπούλας. Διέθετε πνεῦμα σπινθηρούσιον, διάθεσιν χαρίσεωντα ἀπλουστεύσεως τῶν προβλημάτων. Ἡτο ἀγαθός, πρᾶξος, ἀπλοῦς και εὐπλησίαστος. Δὲν εἶχε κακίας, δὲν εἶχε μικρότητας. Ἡ ἀπώλεια του μᾶς στερεῖ ἐνδός ὥραιον ἀνθρώπου.

Τρίτος ὀμίλησεν ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν φίλων και συνεργατῶν του δ. κ. Κ. Σαμαρᾶς. Οὗτος ἔξῆρε κυρίως τὸ ἔργον του ἐκλιπόντος καθηγητοῦ τῆς καθιερώσεως μεταπτυχιακῆς ἐκπαίδευσεως τῶν ίατρῶν...

Τέταρτος ὀμίλησεν ἐκ μέρους τῆς Α' Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς και Εἰδικῆς Νοσολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν δ. κ. Π. Σφηκάκης. Οὗτος μεταξύ ὅλων εἴπε τὰ ἔξης:

«Γιὰ κέρδος σου εἰσέπραξες τὸ πολυτιμότερο νόμισμα που κυκλοφορεῖ στὸν κόσμο, τὴν ἀγάπην μας.

Στὴν ἀξία σύντροφό σου, ποὺ μὲ τόση ἀφοσίωσιν σὲ περιέβαλλε πάντοτε, ἀς μείνῃ ἡ ἀνάμνησί σου ζωντανή και παντοτινή».

Τελευταῖος ὀμίλησεν ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν συμπολιτῶν του ἐκλιπόντος Μεγαλοχωριτῶν ὃ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας (π. Κωνγνος Βαστάκης), ὡς ἔξης:

«Μετὰ ἀπὸ τὰς εὐχάς τῆς ἔξοδίου ταῦτης ἴερᾶς ἀκολουθίας και ἀπὸ τὰ ἐπιγραμματικῶς λεχθέντα ἀπὸ τοὺς προλαλήσαντας διὰ τὴν πολύπλευρον ἐν τῇ Κοινωνίᾳ και τῇ Ἐπιστήμῃ σταδιοδρομίαν σου, σεβατέ μου νεκρέ, σου ἀπευθύνω και ἐγὼ τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον ἐκ μέρους τοῦ Ἰστορικοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις συμπολιτῶν σου Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», ὡς και ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν, και ἀκόμη και ἐκ μέρους και αὐτῆς τῆς προσφιλούς

γενετείρας μας, τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ Εὐρυτανίας, ποὺ τόσον ἡγάπας και τόσον ἐτίμησες.

Μᾶς ἄφησες πολλά. Μᾶς ἄφησες τὸ μεγάλο σου ὄνομα. Μᾶς ἄφησες τὸ παράδειγμα τῶν πλουσίων Χριστιανικῶν σου αἰσθημάτων και τὸ παράδειγμα τῆς λαμπρᾶς σου σταδιοδρομίας, κληρονομίαν και προσφορὰν μεγάλην δι' ὅλους μας.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τὴν προσφοράν σου αὐτήν. Προσφοράν ὅχι μόνον δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ δι' ὅλοκληρον τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον και πέρα τῶν ὄριων αὐτοῦ. Ἐνεκα τούτου τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποὺ σοῦ ἀπευθύνω τὸν ὕστατον τοῦτον χαιρετισμὸν ὀλοψύχως σοῦ προσφέρω, τὸσον ἐγὼ προστικῶς, δόσον και ἐκ μέρους ὅλων τῶν συμπολιτῶν σου, ἀντὶ δλίγων ἀπὸ τὰ χιονισμένα λουλούδια τοῦ ἀγαπητοῦ σου Μεγάλου Χωρίου, τῆς εὐγνωμοσύνης μας τὸ Μεγάλο εὐχαριστῶ.

Μὲ τὴν ταπεινὴν ταῦτην προσφοράν εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας και εὐχομαι και ἐκ μέρους ὅλων τῶν συμπολιτῶν σου, δπως δ ὀλφεοδότης ἐν Τριάδι Θεός ἀναπαύσῃ τὴν εὐγενή σου ψυχὴν ἐν χώρᾳ ζῶντων και δικαίων. Ωσαύτως εὔχομαι νὰ καταπέμψῃ τὴν ἔξ "Υψους παρηγορίαν εἰς τὴν εὐδεβῆ και ἀφωσιωμένην σου σύζυγον. Τέλος δὲ δῆς διατηρήσῃ εἰς ἡμᾶς και τὰς ἐπερχομένας γενεάς ἀσβεστον τὴν φλόγα τῆς ἀγαθῆς μνημῆς σου.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, σεβαστὲ και σοφέ μας Καθηγητᾷ.

Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ και ἀντὶ στεφανου προσεφέρθησαν ὑπὸ πολλῶν διάφορα ποσά. Μεταξύ τούτων σημειούμεν τὴν ἐκ 10.000 δρχ. εισφοράν τῆς εὐσεβοῦς σύζυγου του ὑπὲρ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Συνδέσμου μας, δι' ἥν και ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης εὐχαριστοῦμεν.

† π. Κ. Δ. Β.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤ. ΚΑΡΥΠΗΣ

· Απέθανεν εἰς Ἀθήνας αἰφνιδίως και ἐτάφη εἰς Μεγάλο Χωριό δ συμπολίτης μας Χρίστος Στ. Καρύπης.

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΚΑΡΥΠΗΣ

· Ο πρόωρος θάνατός του συνεκίνησεν δόλους βαθύτατα ἐνεκα τῆς ἡλικίας ποὺ διῆγεν (63 ἐτῶν) και ἐνεκα τῆς προσφορᾶς ποὺ ἔκαμεν ὡς μόνιμος κάτοικος τοῦ χωριοῦ μας ὑπὲρ τοῦ χωριοῦ και τῶν κατοίκων αὐτοῦ. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, Σύμβουλος Κοινοτικός, Σύμβουλος

Έκκλησιαστικός και μέλος τής Έρωνικής Επιτροπής διά την έπανεγρέσιν τού ἐκ τῶν σεισμῶν ήμικαταστραφέντος ιερού καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Αγίας Παρασκευῆς τοῦ χωριοῦ μας, δυτικές προσφέρε πολλά.

Εἰς τὴν πάγδημον ἔξοδιον Ἀκολουθίαν του ἔχαιρετισε τὸν νεκρὸν του, μὲ λόγους συγκινητικούς, ὁ κ. Δημήτριος Κοντός.

Ο ἀείμνηστος Χρίστος Στ. Καρύπης ἀφησε μνήμην ἀγαθὴν ἄξιον οἰκογενειάρχου καὶ ἵκανού ἀνθρώπου.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Απέθανεν δῶλος αἴφνιδίως καὶ ἐτάφη εἰς Ήνωμένας Πολιτείας Αμερικῆς ὁ συμπολίτης μας Ἀλέξιος Αλεξόπουλος.

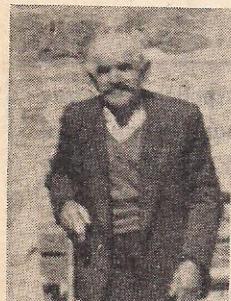
ΑΛΕΞΙΟΣ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ἀείμνηστος διεκρίνετο διὰ τὰς ἀρετὰς του καὶ τὰς ἐλληνορθοδόξους παραδόσεις μας. Ο ἐπισυμβάς πρὸ τριετίας αἰφνιδίου θάνατος τοῦ νιοῦ του Δημήτρη, τεταρτοετοῦ φοιτητοῦ ιατρικῆς Σχολῆς, προφανῶς ὑπῆρχεν ἡ ἀφορμὴ καὶ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ ίδιου.

Τό μέλος ἐκλεκτὸν τοῦ Συνδέσμου μας. Ἀφησε μνήμην ἀγαθὴν καὶ παράδειγμα καλοῦ Χριστιανοῦ, καλοῦ οἰκογενειάρχου καὶ ἔξοχου ἀνθρώπου πρὸς μίμησιν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΣΚΟΣ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ὁ μόνιμος κάτοικος αὐτοῦ Νικόλαος Χάσκος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΧΑΣΚΟΣ

Ο ἀείμνηστος διεκρίνετο διὰ τὸ φιλήσυχον τοῦ χαρακτῆρος του. Τό πρᾶξος, εὐδεβής, τίμιος ἀνθρώπος καὶ ἄξιος οἰκογενειάρχης. Ἀφησε παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ μνήμην ἀγαθήν.

ΑΘΗΝΑ Ν. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ σεβαστὴ γερόντισσα συμπολίτις μας Αθηνᾶ Ν. Αραπογιάννη.

ΑΘΗΝΑ
ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Ἄγνη καὶ ἡρεμος, ἔφθασεν εἰς μεγάλην ἡλικίαν καὶ ἀπελάμβανε τὸν σεβασμὸν πάντων. Αποτελούσε καὶ αὐτὴ τὴν ὀπισθοφυλακὴν περασμένων γενεῶν μὲ τὰς ἀπλᾶς καὶ ἀγνάς παραδόσεις μας. Ἐφυγε πλήρης ήμερῶν καὶ ἀφησε παράδειγμα εὐσεβοῦς ζωῆς καὶ μνήμην ἀγαθήν.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΧΡ. ΚΑΜΑΡΕΤΣΟΥ

Ἄγνη καὶ ἡσυχος ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ Εὐθυμία Χρ. Καμαρέτσου.

Η ἀείμνηστος ἀφησε ἀγαθὴν μνήμην εὐσεβοῦς καὶ φιλησύχου συζύγου καὶ μητρὸς καὶ παράδειγμα καλὸν πρὸς μίμησιν.

ΜΑΡΙΑ ΣΕΡ. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ σεβαστὴ συμπολίτις μας Μαρία Σερ. Πριοβόλου.

Η ἀείμνηστος ἐκοσμεῖτο μὲ τὰς πατροπαραδότους ἀρχὰς τοῦ χωριοῦ μας καὶ διεκρίνετο διάτην φιλήσυχον ζωῆν της, τὴν εὐσέβειάν της καὶ τὴν ἐργατικότητά της. Ἐφυγε καὶ ἀφησε διὰ τὰ παιδιά της καὶ δι' ὅλους μας παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ μνήμην ἀγαθήν.

ΦΩΤΕΙΝΗ Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Εἰς ὥριμον ἡλικίαν ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ σεβαστὴ γραία Φωτεινή Κ. Ελευθερίου.

Η ἀείμνηστος ἐκοσμεῖτο μὲ τὰς ἀρετὰς τῶν παλαιῶν μας ἐλληνορθοδόξων παραδόσεων. Ἀφησε καλὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ ἀγαθὴν μνήμην.

ΖΩΗ Κ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίο μας ἡ σεβαστὴ γερόντισσα Ζωή Κ. Σταμάτη.

Η ἀείμνηστος διεκρίνετο διὰ τὴν εὐσέβειάν της καὶ τὴν ὑπομονήν της εἰς τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς. Ἐφυγε ἡρεμα καὶ ἀφησεν εἰς δόλους μας μνήμην ἀγαθήν.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Λ. ΜΠΟΥΡΑ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς Αθήνας ἡ Χαρίκλεια Λ. Μπούρα. Ο πρώτος θάνατός της έθλιψε τοὺς συγγενεῖς καὶ συμπατριώτας. Η ἀείμνηστος ἀφη-

σε παράδειγμα υπομονῆς καὶ καρτερίας καὶ μνή-
μην ἀγαθήν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΡ. ΠΑΠΑΓΙΩΑΝΝΟΥ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς Ἀθήνας ἡ συμπολῖτις
μας Βασιλικὴ Χαριδ. Παπαϊωάννου. Ἡ ἀείμνη-
στος ὑπῆρξε παλαιάμαχος εἰς τὴν ζωὴν, εὐσεβής
καὶ πιστὴ τῶν Ἑλληνορθοδόξων παραδόσεών μας
καὶ εὐγενῆς εἰς αἰσθήματα. Αφοτε μνήμην ἀγα-
θὴν καὶ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΣΙΑΛΗΣ

Δὲν συνεπληρωματικόν ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς
ἀειμνήστοις Βασιλικῆς Παπαϊωάννου καὶ ἀπέθα-
νε καὶ ἐτάφη εἰς Ἀθήνας (Ἄγιαν Παρασκευὴν
Ἀττικῆς) ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ ἐκλεκτὸς μας συμ-
πολίτης Μιχαὴλ Χασιαλῆς. Ὁ ἀείμνηστος ἦτο
μέλος τοῦ Συνδέσμου μας μὲ φιλοπατρίδα αἰσθή-
ματα. Αφοτε μνήμην ἀγαθὴν φιλησύχου καὶ κα-
λοῦ οἰκογενειάρχου. Οἱ θάνατος του ἐστέρησεν
ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν του τὸν καλόν της προστά-
την καὶ ἀπὸ τὸν Σύνδεσμόν μας τὸν καλόν συμ-
πατριώτην.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔ. ΜΑΚΡΗ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ πολυ-
σέβαστος γερόντισσα Βασιλικὴ Ἀνδ. Μακρῆ.
Ἡ ἀείμνηστος, μὲ τὴν ἡσυχον καὶ τὴν εὐσεβῆ
περὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ζωὴν ἔφθασεν εἰς βαθύ-
τατον γῆρας, ὑπὲρ τὸν αἰῶνα, καὶ ἀπελάμβανε
τὸν σεβασμὸν πάντων. Κατήγετο ἀπὸ τὸ χωρίον
μας, ἐδημιούργησε λαμπρὰν οἰκογένειαν εἰς Δο-
λιανά, νῦν Στουρνάρα καὶ ἐπανελθόντα προσφά-
τως ἀνεπαύθι εἰς τὴν γενέτειρά της. Ἀποτελού-
σε πράγματι τὴν διπτοσθοφιλακήν τῶν περασμέ-
νων γενεῶν μὲ τὰς ὄγηνάς παραδόσεις μας. Ἀξιο-
σημείωτος εἶναι ἡ εὐχὴ: «νὰ κερδίσης τὴν Βασι-
λεία σου», ποὺ μού εἴπε πρὸ διλίγων ἑταν, ἀντὶ
τῆς συνίθους: «νὰ καίρεσαι τὴν Βασιλεία σου».
Πράγματι, ἡ ἐν λόγῳ εὐχὴ πρέπει νὰ ἀποτελῇ διὰ
τὸν ἵερεν τὴν πυξίδα καὶ τὸν διακαῆ πόθον τῆς
αἰωνίου ζωῆς. Ὁ υἱός της Δημήτριος μὲ τὴν εὐ-
χὴν της, ὡς ἐργολάβος ἔκτισε τὸν περικαλλῆ
Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεραστού εἰς τὸ χωρίο μας. Ἡ
συμπαθής καὶ ἀείμνηστος ἔψυχε καὶ ἀφοτε μνή-
μην ἀγαθήν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Γ. ΛΑΪΦΟΥ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον μας ἡ Αἰκα-
τερίνη Γ. Λαΐθου. Ἡ ἀείμνηστος συμπολῖτις μας
, παλαιάμαχος εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς δυσκολίας
τῆς ζωῆς, διηλθε βίον υπομονῆς καὶ καρτερίας.
Αφοτε μνήμην ἀγαθὴν καὶ παράδειγμα υπομο-
νῆς καὶ ἥρωΐδος μητρός.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Απέθανε καὶ ἐτάφη εἰς Ἀθήνας ὁ σεβαστὸς
συμπολῖτης μας Γεράσιμος Δ. Γρηγορίου. Ὁ ἀεί-
μηστος διεκρίνετο κυρίως διὰ τὸ ἡσυχον τοῦ
χαρακτῆρος του, τὴν εὐγένειαν του καὶ τὴν φι-
λοπατρίαν του. Ἡτο εἰς ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν
τοῦ Συνδέσμου μας. Μᾶς ἀφοτε μολιογουμένων
μνήμην ἀγαθὴν καὶ παράδειγμα καλοῦ, ἡσυχον
καὶ δημιουργικοῦ ἀνθρώπου πρὸς μίμησιν.

Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω προσφίλεις μας νε-

κρούς «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριού» εὑχεται
ὅπως δὲν Τριάδι Εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν ἀναπαύ-
σῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων.
Εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν ἀπευθύνει καὶ ἀπὸ τῆς
θέσεως ταῦτης θερμότατα συλλυπητήρια. Ἡ δὲ
μνήμη των νὰ μείνη εἰς δλους μας αἰωνία.

Ο Σύνδεσμός μας διὰ τὰ ἐκλιπόντα μελην αὐτοῦ
ώς καὶ διὰ τοὺς ἀλλους προσφίλεις μας νεκρούς,
ἄντι στεφάνου κηδείας διέθεσε 2.000 δραχμάς εἰς
τὸ Φιλόπτωχον Ταμείον αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Φιλο-
πτώχου τοιούτου τοῦ χωριοῦ μας.

† π. Κ. Δ. Βαστάκης

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Δημήτριος Κ. Παπασπύρου
Δημήτριος Γερ. Παΐδας
Δημήτριος Γερ. Γρηγορίου
Γεώργιος Στασινόπουλος
Εὐθυμία Κοκκίνη
Όλυμπια Τέζη
Ζωή Δεμεντοπούλου
Άθανάσιος Θεοφανίδης
Έλισάβετ Δονιελόγλου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Πληροφορούμεθα διτι ὁ συγχωριανός μας κ.
Κωνσταντίνος Λιάπης παρεχώρησε 38 περίπου
τ. μ. ἐκ τοῦ κήπου του πρὸς διεύρυνσιν τῆς ὁδοῦ
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν «Ἄγια Παρασκευή», καὶ δι'
ἰδίων τοῦ ἐξόδων ἔκτισε νέον τοῖχον διὰ πλήρη
προστασίαν. Εὐχόμαστε ὅπως τὸ παράδειγμα τοῦ
συγχωριανοῦ μας μιηθοῦν καὶ οἱ Μεγαλοχωρί-
τες οἱ δοποῖοι ἔχοντες κτήματα ἀπὸ Ἀγιον Ἀθανά-
σιον μέχρι τὴν πλατεία τοῦ Χωριοῦ μας διὰ νὰ
διαπλατυνθῇ καὶ κατασκευασθῇ ὁ δρόμος πρὸς
τὸ κέντρον τοῦ χωριοῦ μας.

Οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Παναγιώτης Κων-
σταντίνου Γαβριήλ ἀφέρωσαν διὰ τις ἀνάγκες
τῆς ἐκκλησίας μας «Ἄγια Παρασκευή δύο τραπέ-
ζια ἀξίας δρχ. 2.000.

Γιὰ τὴν ἄνετη λουτροθεραπεία σας
καὶ τὴν ἄνετη παραμονή σας στὴ
λουτρόπολη ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ
προτιμάτε τὸ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΔΑΝΑΗ»

«Ἄνετο, καθαρό, μὲ τιμὲς χαμηλές.
Τὸ διευθύνει ἡ συμπατριώτισσά μας
Πιπίστσα Κεραμιδᾶ, κόρη τοῦ πα-
τριώτη μας Ἀθανασίου Τζαβέλλα.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

F O R D

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ

GOOD YEAR

ΑΣΦΑΛΕΙΑ /

ΣΤΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ ΚΡΙΚΕΛΙΩΤΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΡΑΧΗΛΗ

- Τιμές χαμηλές για τους Ρουμελιώτες
 - Μεγάλες εύκολίες πληρωμῆς
 - "Αμεσος και ταχεῖα ἔξυπηρόέτησις

ΑΘΗΝΑΙ : Λιοσίων 30. Τηλ. 8813.519
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ: 25 Μαρτίου 124. Τηλ. 2611.908
Τηλ. οικίας 2612.284